

Fredag den 3. februar 2012 (D)

1

44. møde

Fredag den 3. februar 2012 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren om skat på finansielle transaktioner.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Anmeldelse 01.02.2012).

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 20:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og social- og integrationsministeren om indvandring af arbejdskraft.

Af Martin Henriksen (DF) og Bent Bøgsted (DF).

(Anmeldelse 01.02.2012).

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 21:

Forslag til folketingsbeslutning om at pålægge regeringen at arbejde for at få forbudt fødevarer, der er fremstillet ved tvangsfodring af dyr.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Fremsættelse 06.12.2011).

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 18:

Forslag til folketingsbeslutning om inddragelse af forældremyndighedsindehaverens opholdstilladelse ved udsendelse af eget barn til genopdragelse i udlandet.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 06.12.2011).

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 25:

Forslag til folketingsbeslutning om en fælles international fortolkning eller ændring af FN's statsløsekonvention.

Af Tom Behnke (KF), Kristian Jensen (V) m.fl.

(Fremsættelse 21.12.2011).

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 19:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpede beføjelser for politiet til at lukke hashklubber.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 06.12.2011).

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om dummebøder.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 06.12.2011).

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 5:

Forslag til folketingsbeslutning om opløsning af rocker- og indvandrerbander.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 27.10.2011).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Kristian Pihl Lorentzen (V), Kim Christiansen (DF) og Lars Barfoed (KF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 36 (Forslag til folketingsbeslutning om en VVM-redegørelse om en betalingsring ved København).

Titlen på den fremsatte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren om skat på finansielle transaktioner.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Anmeldelse 01.02.2012).

Sammen med dette punkt foretages:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 20:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og social- og integrationsministeren om indvandring af arbejdskraft.

Af Martin Henriksen (DF) og Bent Bøgsted (DF).

(Anmeldelse 01.02.2012).

Kl. 10:00

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af disse forespørgsler, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 21:

Forslag til folketingsbeslutning om at pålægge regeringen at arbejde for at få forbudt fødevarer, der er fremstillet ved tvangsfodring af dyr.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Fremsættelse 06.12.2011).

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Fødevareministeren.

Kl. 10:01

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg vil gerne starte med at sige helt klart: Jeg er imod tvangsfodring af dyr. Og jeg vil også gerne sige helt klart, at det faktisk også er forbudt i Danmark. Det beslutningsforslag, vi har foran os i dag, B 21 fra Dansk Folkeparti, pålægger regeringen at arbejde for at få ændret Europarådets konvention om beskyttelse af dyr til landbrugsformål og EU's regelsæt om dyrevelfærd, så det kommer til at omfatte et forbud mod produktion af foie gras. Det er uklart, om beslutningsforslaget også indeholder en opfordring til regeringen om at arbejde for et forbud mod fødevarer, der er fremstillet ved tvangsfodring af dyr. Og der er faktisk stor forskel på at forbyde produktion af foie gras ved tvangsfodring og på at forbyde fødevarer, der er fremstillet ved tvangsfodring af dyr. Men det vil jeg vende tilbage til.

Uafhængigt af formuleringen af beslutningsforslaget vil jeg gerne slå fast, at regeringen mener, at produktionen af foie gras ved tvangsfodring er uforvarligt ud fra et etisk og dyrevelfærdsmæssigt synspunkt, og den danske dyreværnslov indeholder også et forbud mod tvangsfodring af dyr, medmindre naturligvis det er påkrævet for at behandle dyret for en sygdom. Det er ikke lovligt at producere foie gras ved tvangsfodring i Danmark.

Europarådets konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, angiver rammerne for, hvordan landbrugsdyr skal behandles på europæisk plan. Der er til konventionen vedtaget to såkaldte rekommandationer, der bl.a. indeholder bestemmelser om produktion af foie gras. Rekommandationerne indeholder dels en opfordring til de lande, der producerer foie gras, om at forske i alternative produktionsmetoder, som ikke kræver tvangsfodring, dels en bestemmelse om, at produktionen af foie gras, indtil alternative metoder er udviklet, kun må foregå i de områder, der havde en produktion på det tidspunkt, hvor anbefalingerne trådte i kraft.

EU har tiltrådt Europarådets konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål. Konventionen og rekommandationerne om foie gras er derfor en del af EU's regelsæt. Rekommandationerne er udtryk for et kompromis. Nogle lande, heriblandt Danmark, mener, at tvangsfodring skal forbydes, mens andre finder det helt afgørende at kunne fortsætte produktionen. Hverken EU's eller Europarådets regelsæt indeholder således et direkte fælles forbud mod produktionen af foie gras.

Dyrevelfærd generelt er en prioritet under det danske formandskab, hvor vi bl.a. vil sætte fokus på at styrke dyrevelfærden i EU. Det gør vi ved en helhedsorienteret tilgang, hvor vi vil sætte vores aftryk på de fremtidige politiske retningslinjer for EU's indsats for bedre dyrevelfærd frem mod 2015. De værktøjer, vi i retningslinjerne vil pege på, omfatter både lovgivning, håndhævelse og en styrkelse af forbrugernes rolle i at fremme dyrevelfærd.

Vi sætter også fokus på bedre beskyttelse af dyr under transport og arbejder for maksimale transporttider for slagtedyr. Det gør et stærkt – det vil jeg gerne tilføje – et stærkt indtryk på mig som fødevareminister med ansvaret for dyrevelfærd, at der er 1 million euro-

pære, som har været inde på en hjemmeside og underskrive, at de vil have maks. 8 timers transport for slagtedyr. Så vi sætter fokus på beskyttelse af dyr under transport, og målsætningen for det danske formandskab er at få vedtaget ambitiøse rådskonklusioner, der fastsætter rammen for det videre arbejde med dyrevelfærd overordnet set i EU fremover.

Helt konkret holder vi fra den 29. februar til den 1. marts en konference om dyrevelfærd. Et af emnerne på konferencen vil være, hvordan forbrugerdrevet dyrevelfærd kan medvirke til at forbedre dyrenes levevilkår både i Europa og globalt. Indholdet af konferencen er i tråd med Kommissionens dyrevelfærdsstrategi for 2012-2015, der bl.a. lægger op til, at der på længere sigt skal gennemføres en overordnet, tværgående EU-retsakt for dyrevelfærd.

Afholdelsen af konferencen og den efterfølgende politiske opfølgning på konferencen indgår desuden i det danske arbejde for at få indført mekanismer, der kan styrke forbrugernes mulighed for at fremme dyrevelfærd gennem deres valg af produkter. Bedre oplysning til forbrugerne er afgørende for at give forbrugerne mulighed for at vælge produkter til og ikke mindst vælge produkter fra. Forbrugerne skal kunne vælge produkter med god dyrevelfærd til, ligesom forbrugerne skal kunne vælge produkter fra, bl.a. produkter, der produceres ved tvangsfodring. Sådan kan forbrugeren få mulighed for at spille en aktiv rolle i, hvordan landbrugsdyr behandles i EU.

Kl. 10:06

Vi sætter under formandskabet som sagt også fokus på håndhævelse, altså at vi sikrer, at reglerne rent faktisk bliver gennemført derude i virkeligheden. Det er vigtigt, at de regler, som vi i EU nu engang er blevet enige om, rent faktisk også bliver gennemført og effektivt kontrolleret i de forskellige medlemslande. Denne linje stemmer også godt overens med Kommissionens dyrevelfærdsstrategi, der bl.a. fokuserer på en styrkelse af håndhævelsen af den eksisterende EU-regulering inden for dyrevelfærd.

EU's dyrevelfærdsregler er altså under pres, det må vi sige. Så der er brug for nogen, der råber vagt i gevær. Der er brug for nogen, der som Danmark siger: Nu må vi tage os sammen. Det gør vi fra dansk side ved at fastholde, at reglerne om æglæggende høner, altså burhøns, skal have berigede bure. Reglerne trådte i kraft her 1. januar 2012, og vi gør alt, hvad vi kan, for at få dem overholdt og håndhævet i hele EU. Jeg har taget det her op med mine kollegaer nede i Bruxelles, efter jeg blev fødevareminister, og jeg tror faktisk, at det er sket på rekordtid, for kommissæren har allerede indledt traktatkrænkelssager mod de 14 lande, som ikke har kunnet overholde reglerne tilstrækkelig hurtigt.

Også EU-kravet om løsdrift af søer i drægtighedsstalde skal fastholdes. Det træder i kraft den 1. januar 2013, og jeg siger nul til dispensation. Når vi har lavet dyrevelfærdsregler, skal de overholdes. Når det drejer sig om de her regler om bygninger, er der faktisk rigtig, rigtig lange overgangsperioder. Vi taler om over 10 år. Så det er muligt over 10 år at planlægge sig frem til at overholde reglerne til tiden. Så Danmark sætter med de her initiativer dyrevelfærd på dagsordenen i EU under formandskabet.

Men jeg vil også sige om det konkrete forslag: Der er jo netop sat fokus på Europarådet, fordi vi ofte diskuterer tingene der, men arbejdet i Europarådet ligger stille lige nu. Der er en strid om budgettet, så det betyder, at arbejdsgrupperne ikke fungerer. Det vil sige, at jeg ikke på regeringens vegne kan garantere, at sagen tages op straks.

Vi kan ikke stemme for beslutningsforslaget fra regeringens side, fordi det, som jeg indledte med at sige i min tale, er uklart, om det alene indeholder en opfordring til regeringen om at arbejde for et forbud mod produktion af foie gras, eller om det tillige indeholder en opfordring til regeringen om at arbejde for et generelt forbud mod fødevarer, der er fremstillet ved tvangsfodring af dyr. Sidstnævnte har Folketinget drøftet ved behandlingen af B 112 i 2010.

Vi kan selvfølgelig heller ikke stemme for et forslag, der kan stride mod Danmarks forpligtelser i WTO-samarbejdet. Vores internationale forpligtelser er noget, vi tager alvorligt. Beslutningsforslaget kan således efter regeringens opfattelse under alle omstændigheder ikke vedtages i den form, som det ligger i nu, men som jeg tror det er fremgået meget tydeligt af min tale her i dag, har jeg stor sympati for formålet med beslutningsforslaget, nemlig på den ene eller anden måde at forbyde tvangsfodring af dyr med henblik på produktion af foie gras. Regeringen vil derfor ved en fremtidig revision af Europarådets rekommandationer arbejde ihærdigt for, at der indføres et forbud mod tvangsfodring af dyr.

Kl. 10:10

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger. Hr. Per Clausen.

Kl. 10:10

Per Clausen (EL):

Jeg ikke sikker på, at jeg forstod alle detaljer i ministerens afvisning af beslutningsforslaget, men vælger jo så at tage det positive udgangspunkt, at ministeren er indstillet på, at vi kan komme ud af det her med en klar tilkendegivelse fra Folketingets side om, at vi skal arbejde for et forbud mod foie gras. Vi må overveje, hvad der skulle tale for eller imod, at det udvides til også at omfatte andre former for tvangsfodring.

Men jeg vil godt spørge ministeren, om det ikke er rigtigt, at WTO's regler jo netop giver mulighed for, at man kan forbyde import af produkter af etiske grunde. Vi fik faktisk et forbud i EU mod at importere skind fra hunde fra Kina, ikke med henvisning til den måde, hundene mishandles på i Kina, men fordi det strider mod vores etiske holdning. Spørgsmålet er, om ikke det kunne danne udgangspunkt for arbejdet i EU. Og spørgsmålet er også, om det ikke også er en sag, man kunne rejse i EU og spørge, om man ikke også burde have den slags regler internt i EU, for jeg forestiller mig faktisk, at der kan gå rigtig mange år, før vi får Frankrig overbevist om, at de skal acceptere et forbud mod foie gras i EU.

Kl. 10:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:11

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Til den første del af spørgsmålet vil jeg gerne sige klart: Ja, vi kan godt få en fælles tilkendegivelse om spørgsmålet om tvangsfodring af dyr.

Når jeg taler om de øvrige produkter, skal man også tænke på, at med hensyn til dyr, der er tvangsfodret med henblik på at lave foie gras, er det kun en lille del af dyret, man bruger til foie gras. Hvad med resten af dyret? Det bliver opskåret til f.eks. andebryst. Selv om det er andebryst og ikke foie gras, man spiser, er det stadig væk et dyr, der er opdrættet med en metode, som vi ikke bryder os om og finder forkert. Så det er bare for at sige, at der er flere aspekter i den sag.

Sådan som jeg har fået det oplyst i forhold til WTO, kan man lave restriktioner begrundet i dyrs sundhed. Det er altså dyresygdomme. Men selve dyrevelfærden er ikke omfattet af WTO's regler om dyrs sundhed.

Kl. 10:12

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Jeg er glad for den første del af ministerens svar, også fordi det jo lægger op til, er vi faktisk går efter at få et generelt forbud mod alle produkter, som stammer fra dyr, der er blevet tvangsfodret eller på anden måde mishandlet. Det synes jeg er rigtig godt.

Til det andet vil jeg sige, at jeg godt kan huske den diskussion, vi havde. Det var sådan, at dyrevelfærd ikke kan være en grund til at indføre importrestriktioner efter WTO's indimellem lidt besynderlige regler, men det kan etik. Jeg skal ikke forfølge det tema yderligere i dag, men bare sige, at jeg gerne vil have undersøgt i udvalgsarbejdet, hvordan de regler præcis er i forhold til WTO, og hvilke muligheder det kunne give i forhold til at genrejse den diskussion, vi jo også har haft, af, om der er mulighed for at indføre et nationalt forbud. Jeg synes bare, at det er en sag, vi kan forfølge i udvalgsbehandlingen og forfølge yderligere, når vi skal skrive en beretning.

Kl. 10:13

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:13

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jamen jeg vil gerne bekræfte over for hr. Per Clausen fra Enhedslisten, at jeg gerne vil bidrage med de oplysninger, jeg kan skaffe via Fødevareministeriet, om etik og spørgsmålet om WTO.

Kl. 10:13

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:13

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak til fødevareministeren for indlægget. Indholdet var jeg ikke så tilfreds med, fordi ministeren jo tilkendegav, at man ikke vil støtte forslaget, og begrundelsen var lidt uklar, fordi man sluttede af med at sige, at man gerne ville arbejde for, at vi fik stoppet den del af tvangsfodringen, der foregår i EU, men hvorfor kan man så ikke stemme for det her forslag? Det er jo præcis det, det går ud på.

Jeg synes, at det er tom snak, for vi kan se på sidst, vi behandlede forslaget eller et noget tilsvarende forslag om foie gras her i Folketinget, hvor det gik ud på at få stoppet importen af det. Det er jo rigtigt, som ministeren siger, at det her i Danmark er forbudt at tvangsfodre, men af en eller anden underlig årsag er det ikke dyremishandling, bare vi importerer det fra andre lande. Dengang var det hr. Bjarne Laustsen fra Socialdemokratiet, der var ordfører, som bl.a. sagde:

Det hjælper ikke noget, at et enkelt land forbyder det. Det er selvfølgelig ganske udmærket, men vi skal arbejde på, at det er alle lande i Europa, der forbyder det.

Det er netop det, jeg foreslår her i dag, nemlig at vi skal stå sammen om at prøve på at få stoppet det her i EU. Jeg forventer ikke, at det bliver straks, men jeg synes jo godt, at regeringen kunne tilkendegive, at man gerne vil arbejde for det i EU. Om det så først bliver om et halvt år, må jeg leve med det, men bare det bliver gjort, er det trods alt bedre end ingenting. Det undrer mig, at fødevareministeren ikke bare kan bakke op om det.

Kl. 10:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:14

Kl. 10:18

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg synes sådan set, at jeg har sagt meget klart, at jeg bakker op om princippet. Forslagsstilleren, hr. Dennis Flydtkjær, skal bare være klar over, at når vi træffer beslutninger, og når jeg som minister siger ja til et forslag, skal hver eneste linje i det forslag hænge sammen. Som jeg nævnte i min tale, er der nogle problemer i måden, som det her forslag er fremstillet på. Vi skal være fuldstændig klare med hensyn til, hvad vi taler om. Er det tvangsfodring af dyr? Er det produktion af foie gras? Er det produktion af andre dele af de dyr, som er tvangsfodret, altså f.eks. andebryst, som man vil forbyde?

Kl. 10:15

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:15

Dennis Flydtkjær (DF):

Så vil jeg da prøve at tage debatten op med de andre ordførere og se, om det så kan ende med, at vi kan lave en beretning, for det er da trods alt bedre end ingenting. Hvis det skal være en lille teknikalitet, der gør, at man ikke vil hjælpe til at forbedre dyrevelfærden i Europa, synes jeg da, at det er rigtig ærgerligt. Men kan det blive løsningen på det, at vi kan finde en eller anden fælles formulering, er jeg også klart villig til det, for det er trods alt dyrene, det gælder. Jeg synes, at det er ærgerligt, hvis det eneste, der gør, at man siger nej, er, at der er en lille linje, der ikke er der.

Jeg vil godt vende tilbage til noget af det, som fødevareministeren brugte meget tid på, nemlig EU-strategien, for jeg synes jo, at den er ret ukonkret og ret indholdsløs. Den forholder sig jo mest til, hvordan man for de her 14 lande, som ikke har implementeret direktivet fra 1999 – fra 1999, altså for rigtig mange år siden – til også at følge op på den dyrevelfærd, som de nu har forpligtet sig til. Er det ikke meget ukonkret? Her er meget tydelige, konkrete tiltag, som alle i Folketinget burde kunne stå inde for og bakke op om, men alligevel afviser man det, som er konkret, og som kan forbedre noget, for i stedet for at fokusere på noget ukonkret, som er at få de andre lande til at implementere noget, som de skulle have gjort for 13 år siden. Jeg synes, at det er rigtig ærgerligt, at man ikke vil være med til at tage nogle konkrete tiltag og udnytte sit formandskab til at gøre noget virkelig godt for dyrene.

Kl. 10:16

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:16

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg synes faktisk, i betragtning af de mange, mange taler jeg har hørt fra den her talerstol i forbindelse med beslutningsforslag, at jeg har været vældig konkret. Jeg vil være meget – hvis hr. Dennis Flydtkjær har tid til at høre på mit svar på hans spørgsmål! – positiv over for at afgive en udtalelse til en beretning, som handler om tvangsfodring af dyr. Det er faktisk en meget positiv tilkendegivelse. Jeg siger bare, at med de formuleringer, der ligger i beslutningsforslaget, vil det være uklar lovgivning, hvis vi stemte dem igennem. Det er min vurdering. Men en positiv beretning i udvalget vil jeg være meget interesseret i.

Kl. 10:17

Formanden:

Tak til ministeren i første omgang. Så er det hr. Erling Bonnesen som ordfører for Venstre.

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Tvangsfodring af dyr er en meget ubehagelig og uacceptabel produktionsform, som ikke bør anvendes, og som jeg selvfølgelig tager afstand fra. Den danske dyreværnslov indeholder netop derfor et forbud mod tvangsfodring af dyr, medmindre det sker for at behandle et dyr mod sygdom. Produktion af foie gras er således allerede forbudt i Danmark. Der er også mange andre lande i EU, der har forbud mod foie gras-produktion, og som det er i dag, er denne produktion begrænset til nogle bestemte områder, der har fået lov til at fortsætte mod til gengæld at arbejde for en afvikling af produktionen. Det er stadig målet. Det skal gøres inden for EU's rammer, hvor vi skal forsøge at påvirke den almindelige debat, så vi på længere sigt kan tage en fælles beslutning om at forbyde tvangsfodring af dyr i hele EU.

Europa-Kommissionen fremlagde for nylig den nye dyrevelfærdsstrategi for 2012-2015. Heri fremgår det bl.a., at der fremover skal arbejdes for mere tydelige fælles retningslinjer i forhold til dyrevelfærd, og at forbrugerne skal have større gennemsigtighed og mulighed for at vælge til eller fra. Jeg tror på, at vi allerede arbejder i den rigtige retning, og derfor afviser Venstre det foreliggende forslag. Tak.

Kl. 10:19

Formanden:

En kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:19

Dennis Flydtkjær (DF):

Det undrer mig meget, at Venstre ikke kan støtte det her forslag, for ordføreren siger jo selv i sit indlæg, at han synes, det er dyremis-handling og meget uacceptabelt, at man tvangsfodrer dyr bl.a. til produktion af foie gras. Ordføreren siger også, at rammerne skal ændres inden for for EU. Men det er jo netop det, det her forslag gør. Jeg vil gerne prøve at nævne, hvad hr. Flemming Møller fra Venstre sagde, sidst han var ordfører på et tilsvarende forslag her i Folketingssalen. Han sagde bl.a.:

»Løsningen ligger jo ikke her i det danske Folketing. Løsningen ligger på EU-plan«.

Derfor har jeg netop fremsat det her forslag, som kan bringe det op på EU-plan. Hvad er det så, der gør, at man i dag mener det modsatte, når man sidste gang sagde, at det var det, der skulle til?

Kl. 10:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:20

Erling Bonnesen (V):

Jamen jeg kender også godt sagen fra sidste gang, den blev behandlet her for ikke så lang tid siden, og vi er fuldstændig enige i, at der netop skal arbejdes med det på EU-plan. Jeg har jo også i min ordførtale henvist til, at Europa-Kommissionen netop har fremlagt en ny dyrevelfærdsstrategi for 2012-2015, som indeholder en række konkrete tiltag, som der vil blive arbejdet med. Så man kan sige, at der er gang i tingene.

Kl. 10:20

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:20

Dennis Flydtkjær (DF):

Det undrer mig bare rigtig meget, for da det her forslag var oppe sidst, var det en Venstremand, der var fødevareminister, og han tilkendegav klart fra talerstolen, at han ville tage det op på EU-plan og arbejde for, at de her regler blev ændret. Nu har Venstre så ikke længere en siddende fødevareminister, og nu vil man så ikke gøre noget ved det. Var det bare tomme ord, man sagde, sidst vi havde forslaget oppe? Man støttede det, og nu har man så pludselig helt skiftet holdning. Er man fuldstændig ligeglad med de dyr, som det går ud over hver dag?

Kl. 10:21

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:21

Erling Bonnesen (V):

Jeg tror, at spørgeren lige skulle lytte lidt mere til, hvad det rent faktisk var, jeg sagde i min ordførertale, for selvfølgelig arbejder vi for at forbyde foie gras-produktion. Vi peger også på, at der er gang i arbejdet, og at man netop skal have det bredt ud. EU er platformen og stedet at arbejde med tingene i, så i Venstre står vi fuldstændig ved de ting, vi sagde, sidste gang sagen blev behandlet her i salen. Jeg har jo også markeret nu, at vi ser med tilfredshed på, at EU har fremlagt den her dyrevelfærdsstrategi og peger på, hvordan man vil arbejde videre med den med henblik på en forhåbentlig kommende fælles beslutning om det.

Kl. 10:21

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Hr. Orla Hav som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:21

(Ordfører)

Orla Hav (S):

Der skal ikke være tvivl om, at vi fra socialdemokratisk side tager afstand fra mishandling af dyr, herunder tvangsfodring. I Danmark har vi sikret, at tvangsfodring af dyr ikke må finde sted, medmindre det er i behandlingsmæssigt øjemed. Vi skal sikre, at mishandling ikke finder sted i Danmark.

Vi anerkender også, at vi er med i forpligtende fællesskaber, der giver os bedre muligheder for at handle på tværs af grænserne. Det giver robusthed for økonomien og muligheder for at udvikle vores samfund. Vejen ind i sådanne fællesskaber indebar en række undtagelser eller dispensationer, der hvilede på forskellige landes traditioner for produktion og ernæring. Dem måtte vi tage med, og de er ganske vanskelige at slippe af med. Imidlertid kan vi, når mulighed gives, arbejde på at forbedre sådanne undtagelser. Det bør vi naturligvis gøre i alle situationer, og jeg er rigtig tilfreds med ministerens udsagn her fra talerstolen i dag om, at det også er det, der ligger ministeren på sinde. Når der gives lejlighed til at forebygge mishandling af dyr, er det det, vi bruger vores indflydelse til i de forsamlinger, vi er med i.

Der er en risiko for, at vi, hvis vi er alt for højprofilerede, altså fremfører et alt for højprofileret moralkodeks over for andre lande, skader den samlede indsats for at forbedre dyrevelfærden. Ville vi acceptere, at andre lande vedtog forbud mod danske traditionelle produktioner? Det tror jeg ikke, men vi måtte tåle et pres for selv at ændre på kritisable forhold, og det synes jeg er en god og rigtig måde at have et samarbejde på.

Vi forventer, at regeringen gennem sit fornuftige arbejde i fællesskaberne griber lejligheder til og til stadighed arbejder for at hindre

mishandling af dyr. Hertil kan så tilføjes, at når Folketinget vil pålægge en regering bestemte handlinger, er det afgørende, at der er entydighed i formuleringen af sådanne krav og deres rækkevidde. Denne betingelse er ikke opfyldt med forslagsstillernes formulering af B 21. Vi er overbevist om, at regeringens ministre kender de holdninger, som er i Folketinget, og systematisk arbejder for at udbrede dem, også når det gælder vanskelige emner i forhold til vores samarbejdspartnere.

Med de her argumenter vil vi afvise forslaget, som er fremsat af Dansk Folkeparti, men vi er selvfølgelig indstillet på at medvirke i den proces, der efterfølgende kommer i udvalget med henblik på at lave den tilkendegivelse, som ministeren har givet sit positive udsagn om.

Kl. 10:24

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 10:24

Dennis Flydtkjær (DF):

Først vil jeg sige tak til ordføreren, fordi han vil være med til lave en fælles beretning, hvis vi kan blive enige om det – det er da altid positivt, at vi trods alt kan blive enige om noget – og hvis vi trods alt kan få noget konstruktivt ud af det, vil der måske heller ikke blive talt så meget om, at Folketinget er en børnehave, som der jo i går var en stor debat om.

Der er noget, jeg gerne vil spørge ordføreren om. Det er jo rigtigt, som det allerede er blevet nævnt, bl.a. også af fødevareministeren, at produktionen af foie gras ifølge dyreværnslovens § 5 i Danmark er forbudt, men af en eller anden underlig årsag er det ikke forbudt at importere skidtet. Mener ordføreren ikke, at der er tale om dyremishandling, lige meget om den foregår i Danmark eller den foregår i Frankrig? Og hvis man kan svare ja til det, ville det så ikke være oplagt, at man på EU-plan netop arbejdede for at få stoppet den dyremishandling, som foregår i andre lande?

Kl. 10:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:25

Orla Hav (S):

Jeg er jo enig i, at det er det, vi skal bruge fællesskaberne til; hvad enten det drejer sig om Det Europæiske Fællesskab, det drejer sig om WTO eller det drejer sig om andre af de fællesskaber, som vi er med i, så skal vi selvfølgelig have nogle moralske og etiske spilleregler, som vi går ud fra, og som vi arbejder på at få realiseret. Men vi er jo også nødt til at acceptere, at det tager en vis tid, og at der er visse procedurer forbundet med, at det kan komme igennem. Og vi er nødt til at acceptere, at nogle af fællesskaberne er etableret med henblik på at skabe handel på tværs af grænserne, og at man så ikke har haft fokus på de etiske og dyrevelfærdsmæssige ting.

Men selvfølgelig skal vi have det med i vores overvejelser, og selvfølgelig skal vi forsøge at arbejde på at sikre, at vi får de normer, som vi anerkender, udbredt til andre dele af verden.

Kl. 10:26

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:26

Dennis Flydtkjær (DF):

Jamen jeg er jo meget enig i, at det kan tage tid at ændre tingene, specielt på EU-plan. Men jeg synes stadig væk, det er vigtigt, at vi tager kampen op, og jeg synes jo, at det, når vi har formandskabet i

EU, så netop vil være en gylden mulighed for at gøre noget ved dyrevelfærden. Det er jo de nordiske lande, som har gået forrest i denne kamp, og så synes jeg, det er ærgerligt, hvis man måske nu vil udsætte det i forhold til den kamp, der er for at få nogle af de sydeuropæiske lande, som overhovedet ikke gør noget ved dyrevelfærden, til at gøre det. Der er det bare, jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at man ikke vil bruge det her formandskab offensivt, altså bruge det til at tage nogle tiltag, gøre noget konkret ved det, som det lader til vi faktisk alle sammen er enige om der skal gøres noget ved.

Men alligevel kommer man sådan med tom snak og vil ikke rigtig gøre noget, og det synes jeg er utrolig ærgerligt.

Kl. 10:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:26

Orla Hav (S):

Jeg synes, det er ærgerligt, at ordføreren for Dansk Folkeparti sådan forsøger at gøre det her til noget tom snak. Altså, ministeren har lige redegjort for, at Danmark, hvad angår den landvinding, der har fundet sted, for så vidt angår forbedringerne af burhønsenes forhold, er gået foran for igennem fællesskabet at forsøge at sikre, at de andre lande efterlever det, som danske avlere allerede efterlever på nuværende tidspunkt. Det er jo den måde, som vi kan arbejde på, nemlig ved at sige, at vi i fællesskab får lavet nogle beslutninger, og at vi så sikrer, at de bliver gennemført.

Ordføreren har jo et tilsagn fra ministeren om, at man er positiv i forhold til målet om at undgå mishandling af dyr. Det er det helt oplagt at vi skal gå efter, og vi har stor tillid til, at det vil være noget af det, ministeren har med i kufferten, når ministeren skal varetage de danske interesser.

Kl. 10:27

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 10:27

Per Clausen (EL):

Det var en enkelt bemærkning fra hr. Orla Hav, som jeg syntes godt kunne give anledning til et spørgsmål, nemlig at hr. Orla Hav siger, at vi må anerkende, at der findes nogle internationale samarbejder – og jeg går ud fra, at han bl.a. tænkte på EU – hvor det jo handler om handel, og at det er det vigtigste, ikke alt muligt andet. Jeg vil bare spørge hr. Orla Hav, om han ikke synes, det faktisk er et meget stort problem, at man etablerer internationale samarbejdsfora, hvor det at sikre handelen er det absolut vigtigste, og hvor alle andre hensyn skal underlægges det.

Kl. 10:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:28

Orla Hav (S):

Jeg tror ikke, jeg sagde, at det var det eneste mål, man skulle forfølge, men grundlæggende var det jo det, der var baggrunden for etableringen af De Europæiske Fællesskaber i sin tid. Men jeg er enig med hr. Per Clausen i, at selvfølgelig skal vi da få de normer, den etik og de andre vinkler ind i et forpligtende fællesskab, og det synes jeg da er det, ministeren har tilkendegivet på det her konkrete område i dag, og det er også det, vi fra socialdemokratisk side gerne vil følge op på.

Kl. 10:28

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 10:28

Per Clausen (EL):

Jamen jeg er også glad for, at ministeren har lovet at gøre en indsats i EU på det her område. Jeg er meget skeptisk, vil jeg gerne sige, i mine forventninger til, hvad der kommer ud af det. Men det, der er kernen her, er jo, om hr. Orla Hav og Socialdemokraterne mener, det er en god idé at have internationale samarbejder, hvor hensynet til handel overskygger alle andre hensyn. Det synes jeg jo godt man kan have en holdning til. Jeg opfatter faktisk hr. Orla Hav sådan, at det synes han er en rigtig god idé, og jeg vil så bare gerne have bekræftet, at det er en socialdemokratisk position, at det er godt med internationalt samarbejde, hvor handelen er det overskyggende og de andre hensyn må underordnes det.

Kl. 10:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:29

Orla Hav (S):

Jeg synes, hr. Per Clausen overfortolker mit udsagn. Jeg forsøgte sådan at redegøre for, hvad der var grundlaget for etableringen af De Europæiske Fællesskaber, og det var i meget høj grad handel. Men det er klart, at der også skal tages andre hensyn. Der er også nogle etiske, der er også nogle økonomiske, der er også nogle beskyttelsesmæssige foranstaltninger, som er vigtige at have med inde i den måde, vi samarbejder på. Det må vi arbejde på ud fra de debatter, vi har, og de holdninger, som der er opbakning til i det danske Folketing, og det er vi selvfølgelig helt med på.

Kl. 10:30

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det fru Lotte Rod som radikal ordfører.

Kl. 10:30

(Ordfører)

Lotte Rod (RV):

Radikale Venstre er imod tvangsfordring af dyr. Derfor synes vi, det er rigtigt, at det ifølge dyreværnslovens § 5 er forbudt at tvangsfordre dyr, medmindre det sker som behandling af et sygt dyr.

EU har strammet op på reglerne og tiltrådt Europarådets konvention om beskyttelse af dyr, der indeholder rekommandationer om bl.a. foie gras. Rekommandationerne er for det første en opfordring til de lande, der producerer foie gras, om at forske i udviklingen af alternative metoder. For det andet handler det om et forbud mod at producere foie gras uden for de steder, hvor man producerede det på det tidspunkt, hvor rekommandationerne blev vedtaget. Det betyder, at selv om det ikke er helt forbudt at producere foie gras, er der sat en stopper for, at man kan begynde at producere det nye steder, og det er et vigtigt skridt i den rigtige retning.

I dag diskuterer vi så, om vi skal pålægge regeringen at arbejde for at få ændret Europarådets konvention om beskyttelse af dyr til landbrugsformål og EU's regelsæt om dyrevelfærd, sådan at det kommer til at omfatte et forbud mod produktion af foie gras. Jeg blev simpelt hen så glad, da jeg læste det her beslutningsforslag, fordi der i bemærkningerne står, og jeg citerer:

»Dyremishandling er lige slemt, uanset om det foregår i Danmark eller andre steder i verden. Derfor giver det ikke mening at have et

forbud imod produktion af foie gras i Danmark, når man samtidig godt må importere det.«

Altså: Det er lige slemt, uanset om det foregår i Danmark eller andre steder i verden. Og det er lige præcis derfor, at vi har et stærkt europæisk samarbejde, og det er lige præcis derfor, det giver så god mening, at vi europæere arbejder sammen om at beskytte klimaet, om at styrke menneskerettighederne, om at få styr på økonomien og om at sikre god dyrevelfærd.

Dansk Folkeparti har helt ret i, at det gør en forskel, at vi har EU, f.eks. ved at det er blevet forbudt at producere foie gras nye steder. Så Dansk Folkeparti skal endelig bare fortsætte med at presse på, for at vi arbejder tæt sammen i Europa. Det vil vi også gerne i Det Radikale Venstre, og det er da dejligt, at Dansk Folkeparti også vil det. Men det skal selvfølgelig gøres med den rigtige timing.

Arbejdet med at ændre Europarådets konvention om beskyttelse af dyr sker i den stående komité, der er nedsat i medfør af konventionen. Og vi kommer desværre ikke så langt med at pålægge regeringen at arbejde for at få ændret reglerne, før arbejdet i komiteen igen går i gang.

Desuden er Danmark jo lige nu formandsland i Europa, og det giver os en helt særlig rolle. Som formand står man jo i spidsen for det europæiske samarbejde og skal varetage alle de forskellige interesser og holdninger, der er i landene. Det er simpelt hen formandskabets rolle at være neutral, og det ville jo være lidt underligt, hvis Folketinget tvang regeringen til at starte en diplomatisk krig mod Frankrig, her mens vi er formandsland. Jeg tror også, vi ville blive tøsede, hvis et andet formandsland startede den slags slagsmål mod Danmark, ligesom Dansk Folkepartis ordfører sikkert også ville blive noget muggen, hvis hr. Mogens Lykketoft begyndte at diskutere heroppe fra formandsstolen. Det gør man simpelt hen ikke.

Til gengæld kan vi gøre andre ting som formandskabsland. Vi kan være med til at sætte dyrevelfærd på dagsordenen med en konference, som ministeren også var inde på, og vi kan arbejde videre med en mærkningsordning eller lignende, som giver forbrugerne større mulighed for at fravælge produkter, der stammer fra tvangsfordring, for forbrugerne spiller en helt afgørende rolle for, hvordan vores dyr har det. På den ene side kan man jo ikke blive forarget over det, man ser i fjernsynet om, hvordan høns har det, når man på den anden side samtidig står i Netto og vil købe det allerbilligste, for vi forbrugere er jo med til at vælge, hvad vi køber, og dermed også, hvad der kan sælges, og hvad der bliver produceret.

Allerede i dag er der krav om, at frilandsænder og frilandsgæs skal mærkes, hvis de bliver brugt til foie gras; det gælder også for opskårede produkter som f.eks. andebryst. Så hvis man vil være sikker på at undgå tvangsfordring, skal man købe frilandsænder eller frilandsgæs. Jo mere forbrugerne bliver oplyst om tvangsfordring, jo mere tror jeg, de vil tage afstand fra det, lade være med at købe det og lægge pres på os politikere.

Radikale Venstre vil gerne være med til at forbedre reglerne om beskyttelse af dyr mod tvangsfordring, men vi vil også sørge for, at vi sætter ind med den rigtige timing.

Kl. 10:35

Formanden:

Der er to, der har bedt om korte bemærkninger. Først hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:35

Dennis Flydtkjær (DF):

Man kan jo tydeligt høre, at den radikale ordfører er meget positiv over for EU. Det er ikke så overraskende, og det er en positivitet, som jeg ikke deler, hvilket nok heller ikke er en stor overraskelse, for jeg mener jo ikke, at EU i det her henseende har en positiv effekt. Det er jo netop EU, der åbner op for den her dyremishandling. Dan-

mark har forbudt det, men EU's regler gør jo, at vi ikke kan få lov til at stoppe importen af skidtet, som ordføreren også siger.

Et godt eksempel er jo den europarådskonvention, som hedder Europarådets konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål – altså *beskyttelse* af dyr. Men alligevel er det den konvention, som åbner for, at man skal have lov til at tvangs fodre. Kan ordføreren ikke give mig ret i, at det da overhovedet ikke hænger sammen, at man har en konvention om beskyttelse, som tillader det stik modsatte?

Kl. 10:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:35

Lotte Rod (RV):

Det er jo ikke EU, der har vedtaget, at man må lave foie gras. Det er jo Frankrig, der gør det. Det, EU har vedtaget, er, at man ikke må producere foie gras ved tvangsfordring andre steder end de steder, hvor man gjorde det før. Så det er da et vigtigt skridt i den rigtige retning, at man har lavet regler om, at man ikke må udbrede brugen af det. Det må ordføreren da også kunne give mig ret i.

Kl. 10:36

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:36

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er jo netop derfor, at jeg i dag vil opfordre til, at vi stemmer for det her forslag, så vi netop kan påvirke Frankrig, Spanien og Belgien, som er de lande, der typisk producerer foie gras, til at ændre den praksis og få det udfaset over en årrække. Det kunne f.eks. være, ligesom man gjorde med hold af ræve, hvor man gav producenterne en udfasningsperiode. Men det er selvfølgelig op til franskmændene at lave sådan en ordning.

Der er det bare jeg undrer mig over, hvorfor man ikke kan støtte op om den ordning. Hvis ordføreren også er enig i, at det er grov dyremishandling at tvangs fodre dyr ved at stikke et langt rør ned i halssenen på dem flere gange om dagen og pumpe deres mavesæk op med mad – mange gange simpelt hen trykket ned via lufttryk – forstår jeg simpelt hen ikke, at man ikke vil være med til at sige, at vi bruger vores EU-formandskab og pålægger regeringen offensivt at tage det her op, når vi netop har en gylden mulighed for at gøre det.

Kl. 10:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:37

Lotte Rod (RV):

Jamen vi er jo helt enige om, at det ikke er godt at tvangs fodre dyr. Det er også derfor, jeg er meget tilfreds med, at det er forbudt i Danmark, og det er også derfor, jeg er meget glad for, at vi har en minister, som er så opmærksom på det her område, og som jo gør alt det, der kan gøres.

Samtidig er der bare også en vigtig pointe i at sige, nu hvor vi er formandskabsland, og nu hvor der ligger det forslag, der ligger, at vi ikke kan støtte det. Jeg synes, det er en meget bedre løsning at gøre det, som ministeren jo også har strakt sig meget langt for, nemlig at sige: Lad os da lave en beretning om det her, sådan at vi netop har et fælles afsæt for at arbejde videre med det. *Det* er det bedste vi kan gøre.

Kl. 10:37

Kl. 10:40

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:37

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt spørge fru Lotte Rod, om det ikke er rigtigt forstået, at det er EU-regler, der forhindrer, at vi gennemfører et forbud mod salg af foie gras i Danmark, og at disse EU-regler *ikke* tager udgangspunkt i dyrevelfærd, men tager udgangspunkt i en beskyttelse af handelen.

Det andet, jeg godt vil spørge fru Lotte Rod om, er, om jeg skal forstå det, hun sagde, på den måde, at man, når man er formandsland, er i en særlig vanskelig position, der gør, at det er særlig vanskeligt at arbejde for ting, som man synes er politisk vigtige, for det synes jeg da er lidt betænkeligt. Det er næsten umuligt at komme i kontakt med ministre i det her land, fordi de hele tiden er nede i EU. Hvis de alligevel ikke kan gøre noget gavnligt og nyttigt dernede, er det jo lidt dumt, synes jeg.

Kl. 10:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:38

Lotte Rod (RV):

Vi kan gøre rigtig meget som formandsland. Det er jo også derfor, vi arrangerer den her konference og i det hele taget er med til at presse på for at få lavet en mærkning, så man har rigtig mange muligheder som formandsland. Men omvendt lægger det jo også nogle begrænsninger på den måde, at man som formandsland skal være neutral. Og for at tage det eksempel, der var før, vil jeg sige, at hvis hr. Mogens Lykketoft nu begyndte at diskutere med Enhedslisten i sin egenskab af formand, tror jeg også, at Enhedslisten ville blive lidt mugne over det.

På samme måde skal man jo ikke sende vores minister ud i at starte den her kamp mod Frankrig, for det er jo rigtigt, som det også bliver sagt, at det selvfølgelig ligger i EU-reglerne, at vi ikke kan forhindre importen. Men der må argumentet jo også være, at det er lige meget, om det så er danskerne eller er franskmændene, der spiser foie gras, for det bliver det vel ikke bedre af? For mig er det vigtigt, at vi netop arbejder sammen i EU for at lave så gode dyrevelfærdsregler som overhovedet muligt. Og jeg mener, det er et skridt i den rigtige retning, at vi har fået det forbudt at lave foie gras andre steder end de steder, hvor man gjorde det før den her rekommandation.

Kl. 10:39

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 10:39

Per Clausen (EL):

Jeg vil da sige, at jeg håber, at Danmark som formandsland indtager en lidt mere aktiv, positiv attitude i EU, end den fortræffelige og udmærkede formand for Folketinget gør herinde. Jeg tror sådan set, man har en anden rolle.

Men jeg vil bare spørge fru Lotte Rod, om det, der i virkeligheden er kernen her, er, at man godt som formandsland kan stå i spidsen for at gennemføre sanktioner mod Ungarn, fordi det er populært i Frankrig og Tyskland, men man kan derimod ikke tage sager op, som generer Frankrig og Tyskland, fordi det er besværligt, hvis man er formandsland.

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:40

Lotte Rod (RV):

Jeg ved ikke, om der er grund til at sige så meget mere til det. Jeg ser ikke nogen fordel i, at vi pålægger regeringen at skulle arbejde for det her lige nu, også fordi den her komité jo ikke har arbejdet, og det bedste sted, vi kan sætte ind, hvis vi virkelig vil gøre noget for dyrevelfærden, er jo at sætte det på dagsordenen, når det kommer i komiteen. Så dels giver det ikke nogen mening, mens vi er formandskabsland, dels giver det heller ikke nogen mening nu, hvor komiteens arbejde er suspenderet. Så de to ting tilsammen synes jeg taler meget vægtigt for, at det ikke giver mening at vedtage det her i dag, men at vores minister arbejder videre med det på det tidspunkt, hvor timingen er rigtig. Og jeg har stor tiltro til, at der banker et dyrevelfærdshjerte i vores minister, og at hun vil gøre det på det tidspunkt, hvor vi kan få allerstørst indflydelse på det her.

Kl. 10:41

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Så er det fru Ida Damborg som ordfører for SF.

Kl. 10:41

(Ordfører)**Ida Damborg (SF):**

SF er glad for, at vi i Danmark har et forbud mod at producere fødevarer, hvor der benyttes tvangsfodring af dyr. Der er heldigvis en del lande i EU, som har samme holdning til det og samme lovgivning. De lande, der fortsat tillader produktion med tvangsfodring af dyr, har gennem den konvention, som Europarådet har tiltrådt, og som EU siden har tiltrådt, forpligtet sig til at udvikle alternative produktionsmetoder, og det mener jeg er den rigtige vej at gå. Desuden er det, som den tidligere ordfører påpegede, heller ikke længere muligt at udvide områder eller lande, hvor man tillader produktion gennem tvangsfodring af dyr.

Men Danmark er også et land i Europa, et land i verden, som mener, at hvis verden skal rykke sig, har det størst effekt, hvis vi gør det sammen. Det var sådan set baggrunden for EU, baggrunden for WTO-samarbejdet, og et forbud mod fødevarer produceret ved tvangsfodring er ikke muligt for os, fordi det desværre er sådan, at dyrevelfærd ikke er en grund til en handelshindring. Det undrer SF, at det er sådan, men det er nu reglerne, som de er.

Dyrevelfærden er meget vigtig for SF, og vi er glade for, at regeringen i den kommende periode i EU vil arbejde for et øget fokus på dyrevelfærd. Ministeren har redegjort flot for det; vi mener, det er ambitiøse målsætninger, vi sætter os i det kommende arbejde som formand for EU. Vi ser gerne på en mærkningsordning, så man kan se, om det er fødevarer produceret gennem tvangsfodring, for der er da noget paradoksalt i, at vi er imod produktionsformen, men at forbrugerne ikke har mulighed for at gennemskue, hvad det er, de spiser. Men i SF vælger vi vores kampe med omhu. Vi behøver ikke kaste os ud i en kamp, som vi tror det bliver rigtig svært at vinde lige nu, når målet for at nå nogle gode forbedringer for dyrevelfærden i EU faktisk er inden for rækkevidde. Derfor stemmer SF imod beslutningsforslaget.

Kl. 10:43

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:43

Kl. 10:46

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak til ordføreren for indlægget. Jeg forstod, at dyrevelfærd var rigtig vigtig for SF, sidst vi havde forslaget oppe, hvilket åbenbart har ændret sig en smule, efter at man er kommet i regering, for nu vil man pludselig ikke gøre noget ved det. Jeg vil gerne citere hr. Kristen Touborg, som var dyrevelfærdsordfører, sidst vi havde forslaget på i Folketinget, og som sluttede sit ordførerindlæg af med at sige:

»Men som jeg begyndte med at sige, synes jeg, det er et udmærket initiativ, og vi må bruge lejligheden til nu at komme videre og til at se at få noget sat i gang, så vi kan få det her forbudt i hele EU.«

Altså, han sluttede af med at sige, at vi skal have det forbudt i hele EU. Hvad er det, der har ændret sig, siden hr. Kristen Touborg sagde, at man skulle have det forbudt i hele EU, og til nu, hvor man står her i dag og ikke vil det, ud over at man selvfølgelig er kommet i regering og måske ikke går helt så meget op i det mere? Men er der andet, der har ændret sig, siden man pludselig ikke mere går op i dyrevelfærd?

Kl. 10:44

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:44

Ida Damborg (SF):

Jeg er ikke enig med hr. Dennis Flydtkjær, når han siger, at vi ikke vil gøre noget ved dyrevelfærd. Det synes jeg er sådan en bemærkning, der bliver så generel. Hvis der er nogen i EU, der vil kæmpe for en maksimal transporttid af slagtedyr på 8 timer, og hvis der er nogen, der vil kæmpe en kamp for, at vi fastholder vores europæiske kolleger på at skabe gode vilkår for drægtige svin, så er det SF. Hvis der er nogen, der i den grad også kæmper for, at man for burhøns andre steder end i Danmark skal fastholde de regler, vi har besluttet i fællesskab, så er det SF. Så jeg synes, hr. Dennis Flydtkjær rammer helt ved siden af.

Vi har valgt at sige, at vi ikke ønsker at støtte det her forslag, som det ligger i sin nuværende form, og jeg synes, jeg har redegjort godt for, at det altså er uklart, om det kun er produktion eller det også er fødevarer produceret ved hjælp af tvangsfodring, som forslaget omhandler. Det sidste er ikke tilladt, så vidt vi er orienteret. Men derudover sagde jeg også tydeligt: Vi vælger vores kampe med omhu. Det er sådan et godt jysk udtryk, og både hr. Dennis Flydtkjær og jeg er jo valgt i Jylland, så det burde hr. Dennis Flydtkjær kende til.

Kl. 10:45

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:45

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er meget klogt at vælge sine kampe med omhu, men man skal også tage dem op der, hvor man har den bedste mulighed for at gøre noget ved det, og nu har vi netop muligheden for at være i offensiven, når vi har formandskabet for EU. Hvilket tidspunkt kunne man forestille sig var bedre? Er det, når Rumænien er formand for EU, eller er det, når Frankrig er det? Hvornår er det det oplagte tidspunkt at tage sådan noget her op, hvis det ikke er, når man selv kan sætte dagsordenen? Jeg synes, det var oplagt, at man gjorde det netop nu.

Kl. 10:46

Formanden:

Ordføreren.

Ida Damborg (SF):

Det er svært at sige, hvornår det oplagte tidspunkt for det her er. Hvis man kan opnå rigtig store landvindinger på dyrevelfærden inden for nogle specifikke områder, er det så værd at tage kampen for de her dyr, hvis man kan nå rigtig langt for rigtig mange dyr? Det handler også om at vælge sine kampe med omhu.

Kl. 10:46

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 10:46

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg forstår godt, at hr. Dennis Flydtkjær stiller spørgsmålet om, hvornår det rette tidspunkt er. Jeg kan fortælle hr. Dennis Flydtkjær, at når han har været oppositionspolitikker i lidt flere år – og det håber jeg på han får mulighed for – så vil han opdage, at det *aldrig* er det rigtige tidspunkt, når et oppositionsparti fremsætter et forslag, men altid er det forkerte tidspunkt. Hvis ikke der er andet galt med forslaget, er det i hvert fald på det forkerte tidspunkt.

Jeg kan også forstå, og det er jeg måske enig i, at forslaget her godt kunne trænge til en præcisering, og det vil Enhedslisten sådan set gerne medvirke til i udvalgsarbejdet og derefter stemme for beslutningsforslaget, men da vi jo på de indlæg, der er i dag, kan høre, at det er frugtesløst at gå den vej, må vi måske prøve at se, om vi kan bruge ministerens velvilje over for at lave et udkast til noget, vi kan skrive i en beretning, og så må vi håbe, at regeringspartierne, når det kommer til stykket, er villige til også at indgå i arbejdet på samme konstruktive måde, som ministeren tilsyneladende er. Det håber jeg.

Ellers vil jeg sige, at det her jo er et helt oplagt forslag. Der er i al fald mig bekendt ikke nogen i Folketinget og i Danmark, der går ind for, at man skal tvangsfodre dyr. Det skal vi have forbudt, og det skal vi have forbudt så hurtigt som muligt, og det skal vi have forbudt i så mange lande som muligt så hurtigt som muligt. Det er vi jo enige om, og derfor synes jeg ikke, at det er det, diskussionen handler om. Diskussionen handler om, hvad vi kan gøre for at komme så hurtigt ad den vej, som vi gerne vil. Der har Dansk Folkeparti tidligere forsøgt sig med forslag om, at man skulle gennemføre et forbud i Danmark. Det er så blevet afvist, fordi det kunne man ikke, for det skulle gennemføres på EU-plan, og der var i de diskussioner ingen grænser for, hvad de forskellige politiske partier her i Folketinget ville gøre for at få den sag rejst i EU, bare vi indså, at det ikke skulle gennemføres som et nationalt forbud. Når der så kommer et forslag om, at det skal tages op i EU, er det selvfølgelig det forkerte tidspunkt og alt muligt andet.

Jeg synes nu alligevel, at Dansk Folkepartis forslag er rigtig godt. Det eneste problem, der er med Dansk Folkepartis forslag, er, at det at opnå et resultat ved at gå den vej næsten er lige så urealistisk som at fremsætte et forslag om et nationalt forbud. Hvorfor er det så urealistisk? Det er det, fordi der er lande i EU og i Europa, der er imod, store og stærke lande, som er ganske vanskelige at få sat på plads. Det er jo derfor, at det er sådan med det her, ligesom det er med at få stoppet rejsecirkuset nede i EU, hvor parlamentet rejser frem og tilbage, at det næsten er umuligt at komme igennem med det, fordi det støder mod nogle stærke franske interesser, som er meget vanskelige at tryne.

Så kunne man jo i stedet for spørge, om ikke man kunne gå den vej, at man sagde, at vi faktisk i Danmark synes, at det burde være sådan, at dyrevelfærdshensyn gav mulighed for, at man i nogle lande gik videre end i andre lande. Det har man gjort i forhold til produktionen, og man må også kunne gøre det i forhold til så at forbyde import af produkter, som er blevet produceret på en måde, som man har

forbudt i sit eget land, fordi man betragter det som udtryk for rendyrket dyremishandling. Det princip kunne man jo godt indføre, hvis ikke det var, fordi der i det danske Folketing er meget bred enighed om, at det jo er, som hr. Orla Hav meget præcist sagde, oprettet for at sikre handelen, herunder eksport af danske varer. Hensyn til handelen må aldrig underordnes andre hensyn, er jo sådan grundprincippet i EU, og derfor fastholder man selvfølgelig i EU, at man ikke kan gå ind for muligheden for nationale forbud.

Heldigvis, vil jeg sige, har det vist sig, at der, når vi snakker om kemikalier, indimellem faktisk i det danske Folketing er flertal for, at man godt kan forsøge at udfordre EU og forsøge at udfordre princippet om, at hensynet til handel og det indre marked altid er det vigtigste. Og det vil jeg da håbe på vi også kan komme til at gøre på det her område. Vi har sådan set også eksempler på det inden for dyrevelfærdsområdet. Vi har været i stand til at etablere regler, som udnytter enhver undtagelsesbestemmelse i EU-lovgivningen til det yderste for at forbedre dyrevelfærden i forhold til transport. Vi har oven i købet været villige til at acceptere, at der køres sager imod os, fordi vi ikke vil finde os i, at dyr skal mishandles, bare fordi EU tillader det. Så der er altså mulighed for at betræde den vej.

Afslutningsvis vil jeg bare sige, at det, som vi i hvert fald vil interessere os for i udvalgsarbejdet, er det særlige forhold, at WTO tillader, at man forbyder import af produkter af etiske grunde. Da vi skulle have forbudt import af skind fra hunde fra Kina, var det nemlig for at indføre et forbud ikke noget argument, at hundene blev mishandlet i Kina, men vi kunne godt indføre et forbud, fordi det stred imod vores etik at gå i tøj, som var baseret på skind fra hunde. Jeg synes, det er en absurd logik, men når det kan lade sig gøre i forhold til WTO, vil vi da også i Enhedslisten være indstillet på at undersøge, om de samme etiske argumenter også kan anvendes i forhold til EU-reglerne og EU-regelsættet, sådan at de kan bane vejen for, at der ikke er nogen juridisk begrundelse for at afvise, at vi laver et nationalt forbud på det her område. Det håber jeg på vi kan få undersøgt yderligere i udvalgsarbejdet, og jeg kan love, at Enhedslisten vil indgå konstruktivt i behandlingen af det her forslag, også med henblik på at lave en beretning, som trods alt kan sætte lidt mere skub i udviklingen.

Kl. 10:51

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det fru Mette Bock som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 10:52

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det. Jeg kan forstå, at rollerne er byttet lidt om i forhold til, hvordan diskussionen var for et år siden, men skidt nu med det.

Vi er i Liberal Alliance kommet i den helt særlige situation, at vi er stødt på et forbud, som vi faktisk synes godt om, nemlig det danske forbud imod tvangsfodring, og når vi synes godt om det, er det, fordi sagkundskaben jo faktisk klart siger, at det ikke er i orden dyrevelfærdsmæssigt. Vi er også helt opmærksomme på, at det er konklusionen i en sammenfatning, som EU har foretaget af den videnskabelige litteratur. Her hedder det faktisk ligeud, at tvangsfodring, sådan som den bliver praktiseret, er skadelig for fuglenes velfærd.

Når vi så alligevel ikke er begejstret for det fremsatte forslag, skyldes det, at vi mener, at det må være et nationalt anliggende. Vi er faktisk meget enige med Dansk Folkeparti, når Dansk Folkeparti mange gange påpeger, at EU-systemet netop ikke skal bruges til at overtrumfe danske regler og dansk lovgivning. Derfor må det også gælde den modsatte vej, så vi overlader det til franske politikere at tage stilling til franske forhold. EU skal ikke bruges som et instrument til overnationalt at detailregulere. EU skal primært bruges til at løse grænseoverskridende problemer.

Det kan siges om rigtig mange produkter, herunder selvfølgelig foie gras, at de er skabt under etisk meget tvivlsomme forhold, men som liberal synes jeg også, at det handler om at have tillid til, at forbrugerne godt selv kan tage stilling. Der er i dag ikke nogen, som bør være i tvivl om, hvordan foie gras er produceret, og forbrugeren har altså her selv et ansvar for at træffe beslutninger om, hvilke produkter man vil købe og dermed også, hvilke former for produktion man vil støtte.

Kl. 10:54

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Så er det hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 10:54

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Da vores ordfører, fru Lene Espersen, desværre ikke kan være til stede, har jeg lovet at sige på partiets vegne, at Det Konservative Folkeparti ligesom alle andre partier er imod tvangsfodring af dyr, og det er jo også det, der har ført til, at vi rent faktisk har et forbud i Danmark imod tvangsfodring, og det ønsker vi selvfølgelig at holde fast i.

Vi har, mens vi sad i regering arbejdet på, at man på EU-niveau arbejdede for et forbud, altså et decideret forbud, mod tvangsfodring. Vi mener, at den nye regering skal fortsætte det arbejde, fortsætte den linje og sørge for, at man arbejder i retning af at få et decideret forbud. Jeg kan også forstå, at ministeren bekræfter, at det er det, regeringen har tænkt sig at gøre.

Vi har også noteret os, og det synes vi sådan set er meget godt, at produktionslandene selv har taget initiativ til og er indstillet på at finde alternative metoder. Det er jo et skridt i den rigtige retning, og der kan vi jo så se, at det samarbejde og den samhandel, der er, jo bevirker, at vi faktisk har muligheden for at lægge pres på produktionslandene, et pres, som har bevirket, at produktionslandene er indstillet på at se på alternative metoder. Så er vi da nået så langt.

Men vi vil gerne fra konservativ side længere. Vi vil gerne fortsætte i den retning, og derfor er fremgangsmåden også således, at vi skal holde presset på produktionslandene. Vi skal holde presset i forhold til, at man får fundet nogle alternative produktionsmetoder, og også at vi med tiden får et decideret forbud.

Kl. 10:55

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:56

(Ordfører for forslagsstillerne)

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg vil gerne starte med at takke for en god debat. Jeg havde egentlig også håbet på, at jeg kunne stå her i dag og takke for opbakning til forslaget, hvilket jo desværre ikke er tilfældet, men jeg vil da gerne takke Enhedslisten for at støtte forslaget og også sige tak til hr. Per Clausen for at hjælpe med at holde debatten i gang ved at stille nogle kritiske spørgsmål til de andre ordførere.

Det er jo lidt komisk, at de forskellige ordførere over en bred kam udtaler sig positivt om forslaget og godt kan se, at produktion af foie gras er dyremishandling, men desværre er det jo tomme ord, når de ikke rigtig vil gøre noget ved problemet. Dansk Folkeparti har jo flere gange bragt forslaget om foie gras op her i Folketinget. Sidst det var oppe, gik forslaget på at få stoppet importen af foie gras, for tvangsfodring af dyr er jo forbudt i Danmark, men af en anden grund er det o.k. at importere skidtet. Og det giver simpelt hen ikke nogen mening for mig, for jeg mener jo, at det er lige så meget dyremis-

handling, hvad enten det foregår i Danmark, eller det foregår i Frankrig.

Sidst forslaget blev behandlet her i Folketinget, blev det afvist med henvisning til EU-retten, og flere af partierne gav også dengang udtryk for, at de gerne ville arbejde for, at det skulle laves om på EU-plan. Selv den daværende fødevareminister gav udtryk for, at den gamle regering ville arbejde for et stop for tvangsfodring i EU, men igen var det tomme ord, for ingenting er sket siden da. Det viser sig jo at være totalt tomme ord, for når forslaget så i dag netop går på at pålægge regeringen at arbejde for et forbud i EU, har man pludselig en helt anden holdning. Jeg synes ellers, det ville være en gylden mulighed, at Danmark benyttede formandskabet i EU til at bringe bedre dyrevelfærd på banen, og den her sag er jo noget, jeg synes vi alle sammen burde kunne stå sammen om her i Folketinget.

Angående det faktuelle i beslutningsforslaget vil jeg sige, at det kan virke noget komisk, at den konvention, som danner basis for EU-reglerne for tvangsfodring, jo hedder Europarådets konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål. Konventionen om beskyttelse af dyr! Den gør jo alt andet end at beskytte dyrene, når den tillader produktion af foie gras. Og det forstår jeg virkelig ikke at man her i Folketinget ikke vil være med til at få lavet om på.

I øvrigt er Danmark medlem af WTO, som har et regelsæt, der fastslår, at medlemslandene har ret til at forbyde eller fastsætte regler for import af dyr, hvis det er nødvendigt for at beskytte dyrs sundhed, og det eneste krav er, at det skal være videnskabeligt begrundet. Alene her burde man uden diskussion og uden behov for videre forskning kunne fastslå, at det alene med baggrund i WTO's regelsæt er muligt at forbyde import af foie gras i Danmark. For mig er der i hvert fald ingen tvivl om, at det er en sygdom og ikke en delikatess. Produktionsmetoden, der bruges, er nemlig så voldsom, at dyret påføres en egentlig sygdom. På spørgsmål om ministeren fandt det etisk forsvarligt at påføre et dyr en sygdom med henblik på produktion af foie gras – det var i forbindelse med, at et lignende beslutningsforslag sidste gang blev behandlet her i salen – var svaret, og jeg læser et lille stykke af det op:

»Gæs og ænder, der tvangsfodres med henblik på produktion af foie gras opfører sig så meget fedt i leveren, at dens normale funktion forstyrres. Tilstanden kan derfor betegnes som sygelig. Der er samtidig også andre aspekter, der skal tages med i vurderingen af denne produktion. Her tænkes især på risikoen for skader og smerter, når foderslangen presses ned igennem fuglenes spiserør og det voldsomme ubehag, som indgift af de store mængder foder påfører dyrene, og som afspejler sig i ændret adfærd. Dertil kommer, at der i tvangsfodringsperioden ses en dødelighed, der er væsentlig større end hos dyr, der ikke tvangsfodres. Samlet set finder jeg, at produktion af foie gras ved tvangsfodring er uansvarlig ud fra et etisk og dyrevelfærdsmæssigt synspunkt.«

En naturlig konsekvens af det må da være, at vi står sammen her i Folketinget om at få stoppet den modbydelige produktionsform. I Dansk Folkeparti er vi ikke i tvivl: Foie gras er ikke en fransk delikatess; det er en sygdom og et dyrplageri, som burde stoppes.

Kl. 11:00

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så jeg siger tak til ordføreren.

Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 18:

Forslag til folketingsbeslutning om inddragelse af forældremyndighedsindehaverens opholdstilladelse ved udsendelse af eget barn til genopdragelse i udlandet.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Fremstilling 06.12.2011).

Kl. 11:00

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 11:01

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Regeringen betragter genopdragelsesrejser og andre æresrelaterede konflikter med stor alvor. Det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om. Derfor er det også en del af regeringsgrundlaget, at indsatsen mod sådanne konflikter skal forstærkes. En genopdragelsesrejse har meget alvorlige konsekvenser for det enkelte barn, og vi skal som samfund gøre, hvad vi kan for at forhindre, at børn bliver udsat for den slags overgreb.

Men vi skal bruge de rigtige midler. Det skal være midler, der virker og har en effekt. For mig at se handler det om at sætte ind, før et barn bliver sendt af sted på genopdragelsesrejse. Vi skal derfor styrke den integrationsmæssige og forebyggende indsats. Deri ligger bl.a., at vi skal arbejde for en holdningsændring hos forældrene. De skal ikke straffe deres børn for at være blevet – i gåseøjne – for danske ved at sende dem på genopdragelsesrejser. De skal i stedet acceptere, at børnene integrerer sig i det samfund, de lever i.

Regeringen arbejder for at styrke indsatsen mod æresrelaterede konflikter, og det omfatter som sagt også genopdragelsesrejser. Det fremgår således af regeringsgrundlaget, at regeringen vil udarbejde en national strategi mod æresrelaterede konflikter, og det er blevet fulgt op med en satspuljeaftale på 24 mio. kr. over de næste 4 år til lige nøjagtig denne strategi. Arbejdet med strategien er sat i gang. Det sker i en tværministeriel arbejdsgruppe under social- og integrationsministeren, og strategien forventes klar ved udgangen af marts 2012. En af overskrifterne i strategien handler netop om genopdragelsesrejser, og arbejdsgruppen vil bl.a. se på muligheden for at styrke samarbejdet med oprindelseslandet og på, hvordan der kan tilrettelægges en informationsindsats både over for børnene, de unge, deres forældre og skolerne, så vi altså kan styrke forebyggelsen af genopdragelsesrejser.

Vi er desuden i gang med at udvikle skræddersyede kurser til kommunale frontmedarbejdere om håndteringen af æresrelaterede konflikter. Her vil genopdragelsesrejser også blive et tema. Vi skal bl.a. sørge for, at lærere, sagsbehandlere og andre med kontakt til børn reagerer hurtigt ved mistanke om genopdragelsesrejser, og at de ved, hvordan de skal reagere. På samme måde skal børnene og de unge vide, hvor de skal gå hen, hvis de er bange for at blive sendt på en genopdragelsesrejse. Alle disse forhold vil vi adressere i den nationale strategi mod æresrelaterede konflikter.

Med det beslutningsforslag, der er til behandling lige nu i salen, ønsker forslagsstillerne, at det skal have udlændingeretlige konsekvenser for de forældre, der sender deres børn på genopdragelsesrejse. Hertil vil jeg gerne bemærke følgende: Det er jo i dag allerede således, at det har konsekvenser for både barnet og forældrene, hvis et barn sendes på genopdragelsesrejse. Udlændingeloven indeholder således regler om bortfald af en opholdstilladelse, hvis et barn ikke opholder sig her i landet. En sådan regel rammer naturligvis barnet, men har jo i høj grad også alvorlige konsekvenser for forældrene. Dertil kommer, at det kan have økonomiske konsekvenser for foræl-

drene, hvis et barn opholder sig i udlandet. Det er jo således en betingelse for at modtage økonomisk hjælp f.eks. i form af børne- og ungeydelse til børnene, at børnene faktisk opholder sig fysisk her i landet. Der kan også ske en reduktion i boligstøtten, hvis barnet er sendt udenlands.

Jeg kan sådan set godt forstå logikken bag beslutningsforslaget, men jeg tror ikke, at det i den virkelige verden vil virke som et effektivt værn mod genopdragelsesrejser. Det har som nævnt allerede alvorlige konsekvenser for forældrene, hvis et barn sendes på genopdragelsesrejse. Vi skal endvidere varetage barnets tarv. I nogle tilfælde, hvor barnet f.eks. har levet hele sit liv her i landet, kan det være bedst for barnet at komme tilbage til landet. Det giver udlændingeloven allerede mulighed for, og i så fald giver det ikke mening at inddrage forældrenes opholdstilladelse.

Forslaget rejser endvidere nogle principielle og praktiske spørgsmål. Der kan f.eks. være tale om forældre, der er danske statsborgere, eller som har boet her i landet i mange år og f.eks. har andre børn. Det betyder, at der enten ikke er nogen opholdstilladelse at inddrage, eller at det er meget svært at inddrage den. En gennemførelse af forslaget vil også give anledning til alvorlig tvivl i forhold til Danmarks internationale forpligtelser. Det vil efter min opfattelse således som oftest være uproportionalt at inddrage en ansvarlig forældres tidsubegrænsede opholdstilladelse alene med henvisning til, at denne har truffet en muligvis uhensigtsmæssig, men dog lovlig beslutning for et af sine børn.

Der vil således under alle omstændigheder ikke kunne være tale om en automatisk sanktion som den foreslåede. Inddragelsen af en forældres opholdstilladelse vil ikke kunne ske uden en konkret vurdering af, om dette vil være foreneligt med forældrenes ret til respekt for deres families liv og privatliv, således som det følger af den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8, herunder i lyset af forældrenes tilknytning til Danmark og herboende personer. Forældrene vil endvidere ikke kunne blive mødt med et sådant indgreb, hvis de måtte være flygtninge. Det følger af den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 3 og FN's flygtningekonvention. Endelig kan det bemærkes, at forslaget endvidere vil kunne rejse alvorlige spørgsmål i forhold til diskriminationsforbuddet i artikel 14 i den europæiske menneskerettighedskonvention. Forslaget vil således kun ramme forældre, der ikke har dansk statsborgerskab, idet Danmark som bekendt ikke kan udsende egne statsborgere.

Jeg tror således ikke, at en trussel om inddragelse af forældrenes opholdstilladelse er et reelt og egnet instrument til at hindre genopdragelsesrejser. Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 11:07

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:07

Martin Henriksen (DF):

Jeg er selvfølgelig glad for, at justitsministeren godt kan se logikken bag beslutningsforslaget og vel derfor et eller andet sted også kan følge den tankegang, som ligger i det. Men jeg synes selvfølgelig, det er ærgerligt, at regeringen ikke kan bakke op om beslutningsforslaget.

Jeg kan forstå, at regeringen har en række betænkeligheder, og det er jo rimeligt nok, at man har en række betænkeligheder ved et beslutningsforslag, men er det her noget, som justitsministeren vil arbejde videre med, nu hvor justitsministeren godt kan forstå logikken bag det? Altså, vil justitsministeren kigge på, om der så er andre måder, man kan indrette det på, sådan at forældrenes opholdstilladelse bortfalder, hvis de sender deres barn på en genopdragelsesrejse?

Jeg synes i øvrigt også, det er værd at bemærke, at hvis forældrene kan sende deres barn tilbage til deres hjemland på en genopdragelsesrejse, så må man jo også antage, at forældrene er i stand til at

vende tilbage til det land, selv om de på et eller andet tidspunkt har fået asyl hos de danske myndigheder.

Kl. 11:08

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:08

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som det er fremgået af min tale, har regeringen jo allerede nu og i øvrigt med støtte fra satspuljepartierne iværksat en hel række initiativer, som skal være med til at forebygge æresrelaterede konflikter, herunder også genopdragelsesrejser. Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at det ligger regeringen meget på sinde at gøre, hvad vi kan for også at forebygge, så genopdragelsesrejser ikke finder sted.

Men det her forslag er som sagt behæftet med så mange betænkeligheder fra regeringens side, ikke mindst i forhold til helt grundlæggende og principielle spørgsmål, og det er det, der er årsagen til, at regeringen selvfølgelig ikke kan støtte forslaget. Men arbejdet med at forhindre æresrelaterede konflikter, herunder selvfølgelig også genopdragelsesrejser, ruller sig jo nu ud i form af den aftale, hvor der, som jeg sagde, er sat 24 mio. kr. af til det arbejde. Strategien er under udarbejdelse, og det arbejde foregår under social- og integrationsministeren.

Kl. 11:09

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:09

Martin Henriksen (DF):

Jamen det er fint og dejligt, at det arbejde foregår, og den aftale er Dansk Folkeparti også med i. Vi synes, det er en udmærket aftale, fordi der er nogle ting i det, som peger i den rigtige retning. Vi går også ind for at forebygge genopdragelsesrejser, det er klart. Men vi ved jo også, at det finder sted, og der er jo nogle, som er uden for pædagogisk rækkevidde, og hvor der skal mere til, for at de kan forstå, at det her er uacceptabelt set med Folketingets øjne. Derfor synes jeg, det er ærgerligt, at justitsministeren ikke vil gå skridtet videre.

Med hensyn til det her med, at man har nogle betænkeligheder i forhold til de internationale konventioner, vil jeg sige, at vi jo også så, at den tidligere regering en gang imellem havde nogle betænkeligheder i forhold til de internationale konventioner, og de betænkeligheder kunne den altså godt komme ud over og arbejde sig igennem og få vedtaget nogle fornuftige stramninger, også med hensyn til genopdragelsesrejser. Hvis den nuværende regering havde den samme vilje til at sætte hårdt ind på det her område, kunne man selvfølgelig også finde en vej, så man enten kunne støtte det her beslutningsforslag eller selv komme med nogle initiativer, der sikrede, at man, hvis forældrene sender deres barn på en genopdragelsesrejse, kan inddrage deres opholdstilladelse, for så er det nok ensbetydende med, at de heller ikke ønsker at være i det danske samfund.

Kl. 11:10

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:10

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Først er det værd at understrege, at vi skal gøre, hvad vi kan for at forhindre genopdragelsesrejser, som er helt uacceptable, og vi skal jo stadig væk sikre, at vi forebygger genopdragelsesrejser – der er allerede i dag alvorlige sanktioner i forbindelse med genopdragelses-

rejser. Og så er strategien jo nu glædeligvis blevet suppleret med en meget stor aftale i regi af satspuljekredsen, hvor man vil forsøge at forstærke indsatsen, og det synes jeg er fint; det er den måde, man skal gøre det på.

Jeg tror måske, det er en tilsnigelse at sige, at regeringen har en række betænkeligheder. Som jeg selv hørte det, jeg læste op, drejer det sig om mere grundlæggende og principielle betænkeligheder, vi har ved forslaget, men lad det nu ligge. Det rykker ikke ved, hvad regeringens holdning til det her forslag er. Det er ikke et forslag, regeringen hverken kan eller vil støtte.

Kl. 11:11

Formanden:

Tak til justitsministeren. Fru Inger Støjberg som ordfører for Venstre.

Kl. 11:11

(Ordfører)

Inger Støjberg (V):

Jeg vil gerne starte med at takke Dansk Folkeparti for at rejse det her meget væsentlige spørgsmål omkring genopdragelsesrejser. I 2010 blev udlændingelovens regler om genopdragelsesrejser strammet. Det skete som følge af en aftale mellem den daværende regering og Dansk Folkeparti. Stramningen betyder, at et udenlandsk barns opholdstilladelse kan bortfalde allerede efter 3 sammenhængende måneder på genopdragelsesrejse. Og hvis der er mistanke om, at der er tale om netop en genopdragelsesrejse, har kommunen således pligt til at indberette det til Udlændingesservice.

Det aktuelle beslutningsforslag lægger op til en skærpelse af gældende regler, så det ikke kun er barnet, men også forældrene, der kan miste deres opholdstilladelse. I praksis vil det så betyde, at forældrenes opholdstilladelse inddrages, i det øjeblik Udlændingesservice vurderer, at der er anledning til at inddrage barnets opholdstilladelse.

Socialministeriet skønnede i 2004, at 250 børn årligt sendes på genopdragelsesrejser. Præcise tal for problemets omfang er af gode grunde svære at få, men i Venstre kunne vi absolut godt tænke os, at det blev undersøgt lidt nærmere, også at vi fik undersøgt nærmere, om tingene har ændret sig. Vi må også sige, at der på netop det her felt er mange forskellige vurderinger af, hvor omfattende problemet er. Det vil jo så også i givet fald kunne lægge op til en eventuel ændring af de gældende regler, hvis vi nu ser, at omfanget stadig væk er meget stort.

Der kan ingen tvivl være om de ødelæggende konsekvenser, som genopdragelsesrejser har for børnenes selvværd og dansk kundskaber i forhold til familien og også i forhold til integrationen i Danmark, idet opholdet jo også ofte forværrer et i forvejen svært forhold mellem barnet og forældrene og mellem barnet og det samfund, som det lever i. Flere husker nok også Informations temaserie om den 12-årige somaliske pige Aisha, som blev sendt på genopdragelsesrejse til forældrenes hjemland for at blive rensset for sin moderne danskhed. Jeg tror, vi alle sammen kan være enige om, at en lille pige som hende netop har krav på beskyttelse. Det sagde i hvert fald den nuværende ligestillings- og kirkeminister, Manu Sareen, som dengang var indvandrerkonsulent i Københavns Kommune. Dengang udtalte den nuværende minister: Vi svigter disse børn ved stiltiende at acceptere, at de tages ud af skolen og ud af det danske samfund. Mange børn, der kommer tilbage, har tabt en masse i forhold til skolen og i forhold til integrationen.

Så det kan jo undre meget, at den nuværende regering vælger at bløde op på en ellers fast og fair udlændingepolitik, som vi har set virke. Og på mange felter kan vi jo netop se, at der bliver blødt op allerede nu her i starten af regeringens levetid. Det er bl.a. afskaffelsen af det fleksible pointsystem, bankgarantien, men også andre centrale emner, som jeg ved kommer til debat, og som dermed også bliver ændret.

Det centrale problem i, at regeringen nu lempet udlændingepolitikken, er jo netop, at det kan være med til at hindre en ellers vellykket integration i Danmark. Med andre ord er 1990'ernes slappe udlændingepolitik roden til mange af de integrationsproblemer, som vi står og diskuterer netop i dag, og desværre er den slappe udlændingepolitik på vej tilbage igen.

De børn, som sendes af sted på genopdragelsesrejser, er meget svære at få tilbage i en fornuftig integrationsproces, og et manglende indgreb vil derfor også være et massivt svigt fra samfundets side. Det er dog også sådan, at vi selvfølgelig skal holde fast i, at udlændingepolitikken er forankret i de internationale konventioner – det er jo bl.a. FN's børnekonvention – og som følge af det vil Venstre også stille en stribe spørgsmål til justitsministeren, bl.a. om, hvilke konventioner der kan være i spil, og om der kunne blive problemer i forhold til konventionerne.

Men alt taget i betragtning er Venstre positivt indstillet over for forslaget, og i hvert fald er intentionen om at forhindre disse dybt skadelige genopdragelsesrejser fuldstændig delt fra Venstres side, men der er også lagt op til spørgsmål, inden vi går til en eventuel afstemning.

Kl. 11:16

Formanden:

Tak til Venstres ordfører, der er ingen korte bemærkninger. Hr. Jacob Bjerregaard som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:16

(Ordfører)

Jacob Bjerregaard (S):

Socialdemokraterne arbejder for en god integration i Danmark. Børn skal uddannes, vokse op og være en aktiv del af vores danske samfund. Derfor skal de her børn også være en hel og fast del af Danmark. Vi ønsker at fastholde de bestemmelser i udlændingelovgivningen, der værner børn mod at blive udsat for genopdragelsesrejser, bestemmelser, som vi selv har været med til at indføre i 2004. Genopdragelsesrejser har pr. definition til formål at modvirke integration af børn i Danmark, fordi hele formålet jo er, at børn ikke skal fordanskes. Det er uacceptabelt og til skade for børnene og deres fremtid.

Som sagt ligger vores fokus på at styrke integrationen og give børn mulighed for et godt liv og en aktiv deltagelse i Danmark. Hvis man som forældre vælger, at ens børn skal vokse op i et fremmed land, så har man et stort ansvar for, at ens børn bliver velintegrerede. Derfor ønsker vi fortsat at sende et klart signal om, at det har konsekvenser, hvis man aktivt modvirker integration og svigter sine børn. Den nuværende lovgivning betyder, at der er alvorlige konsekvenser for både barnet og forældrene, hvis et barn sendes på genopdragelse.

Det fremsatte forslag finder vi ikke er en brugbar løsning på det problem. Regeringen har i regeringsgrundlaget varslet en revidering af reglerne om familiesammenføring, da der er mange eksempler på, at børn kommer i klemme. Den revidering pågår lige nu. Det fremsatte forslag kan Socialdemokratiet ikke støtte.

Kl. 11:18

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:18

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan ikke sige så mange tak for indlægget, og jeg synes, det er ærgerligt, at Socialdemokratiet ikke lægger op til at gøre mere på det her område. Altså, den aftale, som der ligger, og som justitsministeren også var inde på, har Dansk Folkeparti også været med i, og det er jo nogle initiativer, som rækker tilbage i tiden. Kan hr. Jacob Bjerregaard slet ikke forestille sig, at Socialdemokratiet kunne ende

med at støtte det her beslutningsforslag? For hvad er egentlig argumentet for, at man skal holde hånden over nogle forældre, som sender deres børn på en genopdragelsesrejse? Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvad argumentationen er for ikke at gribe ind over for de forældre.

Jeg er helt med på, at der er forskellige sanktionsmuligheder i dag, det kan gå ud over de sociale ydelser osv., men er der egentlig noget godt argument for, at Danmark skal holde på mennesker, som ønsker, at deres børn ikke skal blive til en del af det danske samfund, og tilmed ønsker det så brændende, at de ønsker at sende deres børn hen et sted, hvor de måske kan gå på koranskole, eller hvad ved jeg, for at sikre, at de ikke bliver til en del af vores samfund? Hvad er egentlig argumentet for at holde hånden over dem? Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Kl. 11:19

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:19

Jacob Bjerregaard (S):

Nu har Dansk Folkeparti jo domineret dansk udlændingepolitik i 10 år og bestemt det meste, så i og med at der ikke er sket noget de sidste 10 år med det her forslag, må der være nogle ting ved forslaget, som er behæftet med så store betænkeligheder, at selv Dansk Folkeparti måske har haft svært ved at få det igennem med den tidligere regeringskonstellation herinde.

Det er klart, at når der er ting, der strider imod internationale forpligtelser, og når det er behæftet med så store betænkeligheder, som vi får at vide det er, er det selvfølgelig ikke noget, vi kan støtte.

Kl. 11:19

Formanden:
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:20

Martin Henriksen (DF):

Men hvad mener Socialdemokratiet? Altså, jeg er helt med på, at den nye stil er, at hver gang der kommer et forslag fra Dansk Folkeparti, så siger man, at det kan man ikke gennemføre, fordi der er betænkeligheder i forhold til internationale konventioner; det er sådan argumentationen. Men hvad mener Socialdemokratiet, hvad mener den socialdemokratiske ordfører? Er det fornuftigt at holde på forældre, som ikke ønsker, at deres børn bliver til en del af det danske samfund? Synes man politisk, at det er godt, at der i dag ikke er udvidede muligheder for at tage deres opholdstilladelse fra dem, som vi her lægger op til fra Dansk Folkepartis side?

Eller kan hr. Jacob Bjerregaard godt inderst inde se, at der måske er meget sund fornuft i, at når man iværksætter en lang række initiativer, forsøger at forebygge, forsøger at nå dem på forskellig vis i skoler osv. med informationskampagner og de alligevel ikke hører efter og det ender med, at de sender deres børn på en genopdragelsesrejse, så siger man fra det danske samfunds side: Hvis I gør det, har det altså også konsekvenser i forhold til jeres opholdstilladelse? Kan hr. Jacob Bjerregaard ikke godt se, at det kan der være en vis logik i?

Kl. 11:21

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:21

Jacob Bjerregaard (S):

Det her er et meget komplekst område, og der kan ses logik i mange ting. Det er sådan i dag, at der er en række ret skrappe sanktioner

mod familier, der vælger den her løsning, og det er nogle sanktioner, som vi støtter og har været med til at støtte. Men der er jo nok en årsag til, at man ikke har lavet den løsning, som Dansk Folkeparti foreslår nu, f.eks. at mange forældre er danske statsborgere, og der kan man slet ikke gøre det.

I det hele taget er der meget, der peger på, at det strider mod internationale forpligtelser, og det betyder også, at så langt vil vi ikke gå. Det er så nogle gange lidt uvist, hvor langt Dansk Folkeparti vil gå i det spørgsmål, men det er vi i hvert fald overhovedet ikke klar til. Og på den baggrund må jeg bare sige, at vi mener, der er nogle ret skrappe konsekvenser. De skal selvfølgelig hele tiden revideres og kigges på, men det, som der lægges op til her fra Dansk Folkepartis side, mener vi ikke er en farbar vej at gå.

Kl. 11:21

Formanden:

Fru Inger Støjberg for en kort bemærkning.

Kl. 11:22

Inger Støjberg (V):

Jeg tror, at forvirringen lige så stille breder sig her i Folketingssalen, for vi så en justitsminister, der afviste forslaget, men dog alligevel var en lille smule positiv, og nu har vi så en ordfører fra Socialdemokratiet, der ikke rigtig ved, hvilket ben han egentlig skal stå på. Er det, fordi ordføreren inderst inde også godt kan se logikken i det her forslag, præcis som justitsministeren jo kunne? Ordføreren må gerne betro sig til mig. Der er jo ikke så mange her i Folketingssalen, så det kommer ikke ret meget videre end blot mellem ordføreren og mig.

Kl. 11:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:22

Jacob Bjerregaard (S):

Det var dejligt at høre. Jeg synes, at jeg tidligere hørte Venstres ordfører være sådan lidt i tvivl. Jeg forstod faktisk ikke helt, hvad Venstres position er, men jeg er da utrolig glad for, at jeg nu kan få lov at gentage, hvad vores position i Socialdemokratiet er. Den ligger fuldstændig i forlængelse af det, som justitsministeren tidligere sagde, nemlig at der allerede i dag er en række forskellige sanktionsmuligheder. Der kan være en logik i at diskutere, hvordan man griber det her an, men sandheden er bare, at når det er behæftet med så store betænkeligheder at gå ind og lave den her form for indgreb, er det selvfølgelig ikke noget, vi kan bakke op om.

Kl. 11:23

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 11:23

Inger Støjberg (V):

Nu må man jo forvente, at den socialdemokratiske ordfører faktisk godt forstod min tale, i og med at den socialdemokratiske ordfører undlod at stille spørgsmål til talen, hvilket der ellers var rig lejlighed til. Så deraf må jo følge, at ordføreren er fuldstændig klar over Venstres position, og den er naturligvis, at vi går ind for en fast og fair udlændingepolitik, hvorimod man allerede nu kan se kæmpestore opblødninger i den udlændingepolitik, der skal føres fremover. Det vil skabe flere problemer. Det vil også skabe flere problemer i forbindelse med f.eks. sådan noget som genopdragelsesrejser.

Så derfor vil jeg sige til hr. Jacob Bjerregaard, at jeg faktisk synes, at Socialdemokratiet skylder os et svar på, hvad Socialdemokratiet egentlig ønsker på det her felt. For jeg kan bare sige, at hvis man

har den tilbagelænedede holdning, som man nu udviser, så har man jo også på forhånd opgivet, og så har man i virkeligheden også sagt, at det ikke interesserer en, men det er måske egentlig også det, der er sandheden?

Kl. 11:24

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:24

Jacob Bjerregaard (S):

Tusind tak til ordføreren for spørgsmålet. Socialdemokratiet går ind for en god integration i Danmark. Det er sådan set noget, som vi mener man har svigtet de sidste 10 år, og det er noget, som vi arbejder meget målrettet for. Så den der motivforskning kan ordføreren godt pakke væk.

Sandheden er sådan set, at vi har etableret et regeringsgrundlag, som jeg synes er utrolig fremadrettet, og hvor vi holder fast i en udlændingepolitik, der gør, at det er svært at komme til Danmark, og at man, når man kommer til Danmark, skal integreres langt bedre, end man er blevet i den senere tid. Det er meget vigtigt for os, og det står vi fast på. Det er sådan set den linje, som vi har lagt, og som vi vil stå fast på. Det dejlige ville jo sådan set være, hvis vi kunne få opbakning fra et parti som Venstre til at føre den linje, men det kan være, at der går lidt tid, før vi når dertil.

Kl. 11:25

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Så er det fru Zenia Stampe som radikal ordfører.

Kl. 11:25

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Tak. Radikale Venstre vil også bekæmpe genopdragelsesrejser. Vi vil forebygge dem, i det omfang det overhovedet er muligt, og hvor det ikke er muligt, vil vi opspore børnene og få dem hjem. Udgangspunktet må til enhver tid være barnets tarv, og derfor har vi et meget stort problem med det her forslag. Det kan godt være, at truslen om at få frataget sit opholdsgrundlag vil afskrække nogle forældre fra at sende deres børn på genopdragelsesrejse. Men i de sager, hvor det ikke er tilfældet, vil forslaget blot stille barnet i en endnu mere håbløs situation. For hvem skal det egentlig vende hjem til, hvis vi har kylet forældrene ud? Og hvad med de søskende, der bliver revet op med rode? Det er ikke i barnets tarv.

Vi vil finde måder at bekæmpe genopdragelsesrejser på, men vi vil ikke være med til at bruge redskaber, der blot forværrer børnene situation, og det er desværre, men ikke overraskende, det, der er tilfældet med det her forslag.

Radikale Venstre kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 11:26

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Der er ingen bemærkninger, og så er det fru Anne Baastrup som ordfører for SF.

Kl. 11:26

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Genopdragelsesrejser er noget af det mest modbydelige, man kan forestille sig at en forælder kan udsætte sit barn for, så derfor er det uden for enhver diskussion, at det er noget, vi skal forhindre. Men det, der er det centrale, må være, hvordan vi forhindrer, at der er børn, der overhovedet kan blive bragt i den situation, og derfor så jeg gerne, at man gav kommunerne en ordentlig vejledning om, hvad

det egentlig er for nogle spilleregler, der er, når ens barn går i en folkeskole. Det er jo sådan, at man fra skolens side, en uge efter at man har måttet konstatere, at et barn ikke er kommet i folkeskolen, så er forpligtet til at tage kontakt med forældrene for at høre, hvorfor barnet ikke kommer – det er der mange skoler der må gøre – og man er som kommunal myndighed også forpligtet til at eftersøge, hvad der foregår. Men hvor mange kommuner er det, der gør det?

Der tror jeg ikke, det skyldes ond vilje fra kommunernes side, når de ikke gør det, men der handler det om, at den tidligere regering ikke klart nok har præciseret over for kommunerne, hvordan spillereglerne er. Hvor er der den vejledning om, hvad man skal gøre, hvis et barn er truet i forhold til eventuelt at blive udsat for at blive sendt på genopdragelsesrejse? Hvad er det for et kontor, man som kommune konkret kan ringe til for at få at vide, hvad det er, man har af muligheder? Hvor mange kommuner var egentlig opmærksomme på, hvad det var, der skete i den sag, der var tilbage i begyndelsen af det her årtusinde i Kalundborg? Svaret blæser i vinden, og det er der, vi står.

Det, som Dansk Folkeparti her kommer med, er så et forkrampet forsøg på at straffe lidt mere. Men er det det, der flytter noget? Er det, som er det centrale for Dansk Folkeparti ikke blot at få fjernet nogle mennesker, der har opholdstilladelse her i landet; er det ikke det, der ligger bag det her forslag? For hvor er hensynet til barnet i det her forslag? Jeg mindes ikke, at jeg i forslaget har set, at der står noget som helst om barnets tarv. Hvor er det, Dansk Folkeparti har et forslag om at forhindre de her genopdragelsesrejser, ved at der sørges for, at barnet ved, hvordan det kan blive kontaktet, at barnet ved, hvor man kan gå hen, hvis man er truet? Svaret blæser i vinden.

SF støtter ikke det her forslag.

Kl. 11:29

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger, først fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:29

Martin Henriksen (DF):

Først vil jeg sige, at jeg, for at sige det mildt, synes, det er kritisabelt, at justitsministeren forlader Folketingssalen, mens vi behandler et beslutningsforslag på ministerens ansvarsområde.

Kl. 11:29

Formanden:

Det er altid formandens afgørelse, om ministeren får lov til at gå ud et øjeblik, og det har jeg givet lov til.

Hvad var det, hr. Martin Henriksen ville spørge ordføreren om?

Kl. 11:29

Martin Henriksen (DF):

Ikke desto mindre synes jeg det er kritisabelt.

Det, jeg vil spørge ordføreren om, er i forhold til, at jeg synes, det er tankevækkende, at man fra Socialistisk Folkepartis side har den opfattelse, at det er nødvendigt at holde hånden over forældre, som ønsker at sende deres børn på genopdragelsesrejser.

Lad mig i øvrigt med hensyn til det med at lave forebyggelse for at forhindre, at genopdragelsesrejser rent faktisk finder sted, bare sige, at vi fra Dansk Folkepartis side jo, sådan som justitsministeren også har fremhævet, og som andre ordførere har fremhævet, i satspuljeregulering har været med i en aftale. Og det har vi selvfølgelig været, fordi vi ønsker at forhindre, at genopdragelsesrejser finder sted, netop fordi det ikke er i barnets interesse, at det bliver sendt på genopdragelse. Men når det sker, for det gør det jo, så skal der selvfølgelig være nogle konsekvenser, og der skal være nogle sanktioner. Og hvis forældrene sender deres barn af sted på en genopdragelsesrejse, fordi de ikke ønsker, at deres barn skal blive præget af det danske samfund, så er det vel meget rimeligt, at man siger, at forældrene også kan rejse samme vej, for de ønsker jo ikke at blive en del af det

danske samfund. De ønsker, at deres familie skal leve i noget, der kulturelt og socialt er en lomme i det danske samfund, og hvis de gør det, så kunne de jo lige så godt leve deres liv et andet sted.

Kl. 11:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:30

Anne Baastrup (SF):

Jamen det her er jo en problemstilling, som man startede med at forholde sig til i 2004. Der er nu gået nogle år siden da, og jeg spørger stadig væk: Hvad har Dansk Folkeparti gjort for at forhindre genopdragelsesrejserne? Og der fik jeg ikke noget svar fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:30

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:30

Martin Henriksen (DF):

Nu forholder det sig jo sådan, at det er fru Anne Baastrup, der står og holder et indlæg, og jeg stiller så spørgsmål. Senere kommer jeg op og holder et indlæg, og så kan fru Anne Baastrup stille spørgsmål. Det er den normale procedure i Folketingssalen. Det kan være, at tingene er anderledes nu – der kan man bare se.

Vi har jo rent faktisk taget en række initiativer. Det er jo heller ikke noget nyt, at der er informationskampagner, at kommunerne bliver orienteret om, hvad de skal være opmærksomme på i forhold til unge mennesker, som kan være i fare for at blive sendt på en genopdragelsesrejse. Det er jo ikke noget nyt. Det arbejde er der jo i dag. Det arbejde foregår også i kommunerne i dag, og dermed har det også foregået, mens Dansk Folkeparti har haft indflydelse i Folketinget under den tidligere regering.

Spørgsmålet er bare nu: Hvad ønsker Socialistisk Folkeparti at gøre over for de forældre, som sender deres børn af sted på en genopdragelsesrejse? Kan fru Anne Baastrup ikke se, at der er en vis logik i det, ligesom justitsministeren faktisk godt kunne se det? Men er det sådan, at det eneste argument, SF har for ikke at støtte det, er det samme som justitsministerens og Socialdemokraternes, nemlig at man har nogle betænkeligheder i forhold til de internationale konventioner? Man er bange for, at konventionerne forhindrer, at man gør det, men inderst inde kan man egentlig godt se, at det måske er meget fornuftigt.

Kl. 11:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:32

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan godt beskrive, hvordan jeg mener, at forældre, der sender deres børn på genopdragelsesrejse, har en manglende forældreevne. Jeg kunne også godt forestille mig, at man anvendte den sociale servicelovgivning, således at man tvangs fjernede et barn, der udsættes for genopdragelse. Jeg ved også, at de mister børnetilskud, huslejetilskud og meget andet. Men ikke desto mindre tror jeg, at hvis vi skal varetage barnets reelle tarv og de børns tarv, der i øvrigt måtte være i familien, er det ikke vejen frem at fjerne forældrenes opholdstilladelse. Når justitsministeren så oven i købet siger, at der er problemer med konventionerne, finder jeg ikke, at Dansk Folkeparti er kommet med det rette svar.

Kl. 11:33

Formanden:

Fru Inger Støjberg for en kort bemærkning.

Kl. 11:33

Inger Støjberg (V):

Tak. Først og fremmest vil jeg da gerne sige, at jeg er meget beæret over, at justitsministeren fandt anledning til at være her, mens jeg holdt min ordførertale. Jeg er udmærket godt klar over, at formanden kan give en minister lov til at gå uden for salen, men det er immer væk to ud af fire ordførertaler, ministeren har undladt at høre.

Når det så er sagt, vil jeg gerne sige nogle positive ting til fru Anne Baastrup, fordi jeg hørte faktisk en vilje til også at kigge på de udenomsting, kan man sige, der ligger på det her felt, altså f.eks. at få set på kommunernes indsats, måske også få kigget på – jeg ved ikke, om jeg forstod det ret – om antallet af genopdragelsesrejser er stigende eller faldende. Det kunne jo være godt, hvis vi faktisk kunne samles omkring sådan nogle ting. Der vil jeg blot høre fru Anne Baastrup, om det er noget af det, som Socialistisk Folkeparti kunne være med til, for så er der ingen som helst tvivl om, at så er vi også meget interesseret, fordi jeg er sådan set ikke i tvivl om, at vi har den samme intention i alt, hvad der handler om genopdragelsesrejser, nemlig at vi vil forhindre det. Så må vi jo prøve at se, hvad vi kan samles om.

Kl. 11:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:34

Anne Baastrup (SF):

Jeg havde først startet med at skrive voksenmobning mod justitsministeren. Det må vel være en definition på voksenmobning, at justitsministeren får en over næsen. Men så tager jeg i øvrigt varmt imod fru Inger Støjbergs opfordring til, at vi i fællesskab får løst problemerne på den rigtige måde, således at vi forhindrer genopdragelsesrejser. Det er jo simpelt hen så afskyeligt, at børn ikke kan få lov til, når de bor her i landet, at blive danske – ingen tvivl om det.

Kl. 11:34

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 11:34

Inger Støjberg (V):

Så håber jeg meget, at fru Anne Baastrup, som jo er medlem af et regeringsparti nu, enten selv vil tage initiativ til, eller at vi eventuelt i fællesskab kan tage initiativ til netop at få boret det her problem ud og få taget nogle initiativer i fællesskab. Det kunne jo f.eks. være i den videre behandling i udvalget, og der skal fru Anne Baastrup i hvert fald slet ikke tvivle på Venstres opbakning til sådan et arbejde.

Så jeg takker meget for svaret, og jeg synes faktisk også, at det borger for et godt samarbejde på lige præcis det her felt, som er så altafgørende for de børn, der jo ellers kommer i nogle gevaldige vanskeligheder. Jeg er fuldstændig enig med fru Anne Baastrup i, at det er noget af det mest afskyelige, man næsten kan forestille sig, at sende sit barn på en genopdragelsesrejse.

Kl. 11:35

Formanden:

Ordføreren.

Anne Baastrup (SF):

Det er helt nye toner fra Venstre, og dem tager jeg selvfølgelig imod. Tak.

Kl. 11:35

tiden siger følgende om: Kan vi lige gå til kanten, kan vi måske ikke komme lidt ud over kanten, hvor langt kan vi gå? Nej, hvor er det behageligt.

Men Enhedslisten støtter som sagt ikke forslaget.

Kl. 11:39

Kl. 11:35

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører for Enhedslisten.

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:39

Kl. 11:36

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Indledningsvis vil jeg sige, at vi i Enhedslisten selvfølgelig er fuldstændig enige med ministeren i, at det forebyggende arbejde er helt afgørende. Målet, som alle vel bør have, må jo være, at vi undgår de her genopdragelsesrejser.

Jeg synes, at Dansk Folkeparti faktisk tager fat i en relevant problemstilling med det her forslag, nemlig at man i dag straffer børnene for at blive sendt på genopdragelsesrejse. Det gør man jo ved at tage opholdstilladelsen i Danmark fra dem, hvis de har været på genopdragelse i 3 måneder. Det vil sige, at man straffer børnene, på trods af at det jo er forældrene, der sender dem af sted. Hvis et barn er blevet sendt på genopdragelsesrejse imod dets vilje, så siger det danske samfund til barnet: Det synes vi er så forkert, at du kan få lov til at blive væk. Det er den måde, man på nuværende tidspunkt reagerer på genopdragelsesrejser på. Man straffer børnene.

Oven i købet skriver Dansk Folkeparti i bemærkningerne til det forslag, vi behandler nu:

»Ofte kamoufleres genopdragelsesrejsen over for barnet som en helt almindelig ferierejse til forældrenes familie i hjemlandet, og først efter ankomsten går det op for barnet, at formålet med »ferierejsen« er et helt andet.«

Det vil sige, at Dansk Folkeparti altså anerkender, at børnene er ofre i de her sager. Men alligevel handler forslaget, vi behandler i dag, ikke om at stoppe med at straffe børnene, nej, det handler om, at man også skal straffe forældrene. Nu har det ikke været diskuteret, men jeg synes, det er værd at nævne, at Danmark jo faktisk sidste sommer blev dømt ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i den såkaldte Osmansag for at krænke et barns rettigheder. Hun havde været sendt på genopdragelsesrejse – det var en pige – imod sin vilje af sine forældre, og hun fik frataget opholdstilladelsen i Danmark. Danmark blev dømt. Det var et brud på den piges menneskerettigheder. Men det er desværre ikke det, forslaget handler om, nej, det handler om, at man også skal straffe forældrene.

Til den del må jeg sige, at det at fratage forældrene deres opholdstilladelse i Danmark i hvert fald ikke kan have noget at gøre med at støtte barnet. Det kan ikke fra Dansk Folkepartis side handle om, at man ønsker at hjælpe børnene, for konsekvensen af det er jo bare, at hele familien så skal holde sig væk, også de børn, som ikke har været på genopdragelsesrejse. Jeg går også ud fra, Dansk Folkeparti vil sige ligeud, at det her ikke handler om at varetage barnets tarv, for man varetager jo bestemt ikke det barns tarv, der er blevet sendt ud, eller de søskendes tarv, der er tilbage i Danmark, ved at sige: I kan alle sammen blive væk og aldrig komme tilbage til Danmark igen.

Så vi støtter bestemt ikke forslaget. Og så vil jeg afslutningsvis sige, at jeg jo synes, at det er så behageligt, at vi har fået en regering, som rent faktisk tager internationale konventioner alvorligt. Det er ikke for det, for min primære grund til at være imod det her forslag er ikke, at det er i strid med internationale konventioner, men jeg synes da, det er så dejligt, at vi har fået en regering, som faktisk mener, at de internationale forpligtelser, vi har – og menneskerettighederne – er noget, man tager seriøst. Det er ikke sådan noget, som man hele

Martin Henriksen (DF):

Det er da dejligt, at fru Johanne Schmidt-Nielsen har det godt. Det er godt, når mennesker har det godt. Jeg vil godt anfægte det, som fru Johanne Schmidt-Nielsen kommer med, nemlig at Dansk Folkeparti ikke skulle være interesseret i, at børn har godt. Vi synes, at det er alle tiders, når fru Johanne Schmidt-Nielsen har det godt, og på samme måde synes vi, at det er alle tiders, når børn har det godt.

Man kan have masser af indsatser, forebyggende indsatser, informationsarbejde osv., og kommunerne ved, at når der er et ungt menneske, som er ved at blive sendt af sted på en genopdragelsesrejse, skal de aktivere systemet. Der er en socialarbejder, der skal ud at tale familien med og forsøge at forhindre det osv. Alt det kan man jo gøre i dag og gør det heldigvis også mange steder. Og mere kan der ganske givet også gøres, og mere bliver der ganske givet også gjort.

Men det er jo bare sådan børn eller ej – det er jo virkeligheden, og det kan man forholde sig til eller ej – at der er nogle forældre og familier, som ikke ønsker, at deres børn blive integreret i det danske samfund. Når deres børn bliver for danske efter deres opfattelse, er det, de vurderer, at de skal sende deres børn af sted på genopdragelsesrejse. Så synes jeg, at der et eller andet sted er en vis logik i, at når et barn har været af sted i lang tid og måske bliver til et ungt menneske, mister man jo også forudsætningerne for at blive integreret i det danske samfund.

Jeg kan så forstå, at Enhedslisten er uenig i den regel. Betyder det så, at Enhedslisten ønsker at lempe udlændingereglerne på det her tidspunkt, og forhandler man måske med regeringen om det?

Kl. 11:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:41

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg tror ikke, det kommer som et chok for nogen, at vi i Enhedslisten mener, at udlændingereglerne i Danmark er alt, alt for stramme, og at vi i Enhedslisten ønsker at ændre udlændingereglerne. Det kan da heller ikke komme som et chok for hr. Martin Henriksen.

Jeg synes, det er meget forkert, og i Enhedslisten synes vi, det er meget forkert, at man straffer børn for at blive sendt på genopdragelsesrejse. Når hr. Martin Henriksen siger, at Dansk Folkeparti interesserer sig for barnets tarv og for, at barnet har det godt, kan jeg simpelt hen ikke forstå, at man kan støtte en lovgivning, der siger, at det, man gør ved et barn, der imod sin vilje bliver sendt væk fra Danmark, væk fra forældre, væk fra venner, fra skole og fra søskende for at blive genopdraget i forældrenes hjemland, er, at man fra det danske samfunds side siger til det barn: Vi synes, at det er så forkert, at du er blevet sendt på genopdragelsesrejse, så nu kan du få lov til at blive der og aldrig komme tilbage til Danmark. Det kan da ikke være varetægelse af barnets tarv, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:42

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:42

Martin Henriksen (DF):

Hvad er det så, fru Johanne Schmidt-Nielsen vil gøre, når et barn er blevet sendt af sted på en genopdragelsesrejse? Skal forældrene så bare vide, at deres opholdstilladelse er i sikkerhed og barnets opholdstilladelse er i sikkerhed, så det barn kan være af sted på genopdragelsesrejse i hvor lang tid efter Enhedslistens opfattelse? 5 år, 10 år? Så kan man vende tilbage til Danmark. Så har man ikke de store forudsætninger for at blive velintegreret i det danske samfund. Altså, hvad forestiller Enhedslisten sig på det her område?

Nej, det kommer ikke som en overraskelse, at Enhedslisten ønsker at lempe udlændingepolitikken på det her område. Det gør det ikke. Men Enhedslisten er jo støtteparti for regeringen, og der foregår masser af forhandlinger derovre. Så forhandler man med regeringen om at lempe udlændingepolitikken på det her område?

Kl. 11:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:43

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg synes jo, at hr. Martin Henriksen bevæger sig meget let hen over det faktum, at mange af de her børn bliver sendt af sted imod deres vilje. Der foregår overgreb på børn, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen. Den måde, det danske samfund svarer på, er ved at straffe børnene. Selvfølgelig vil Enhedslisten gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at påvirke den nye regering til at ændre de her regler. Det er klart. Det var vores holdning, da der var et borgerligt flertal, og det er vores holdning med den nye regering.

Så er der spørgsmålet om, hvad man skal gøre ved forældrene. Hvis forældre ikke opfører sig ordentligt over for deres børn, skal man jo skride ind. Fru Anne Baastrup siger, at det i sidste ende kan føre til en tvangsfjernelse. Det er jo fuldstændig korrekt, at hvis forældre ikke behandler deres børn ordentligt, er vi som samfund forpligtet til at reagere.

Kl. 11:44

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Fru Mette Bock som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 11:44

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

I Liberal Alliance er vi selvfølgelig også meget kritiske over for de såkaldte genopdragelsesrejser, men for nylig har vi i Liberal Alliance indgået en aftale med regeringen og Enhedslisten om, at der skal skabes en bedre balance i udlændingepolitikken. Vi synes, at der i de sidste 10 år har været et for ensidigt fokus på mere kontrol, på skærpelse af lovgivningen på udlændingområdet, og beslutningsforslaget, som her foreligger, lægger faktisk op til en fortsættelse af den linje.

I Liberal Alliance mener vi ikke, at det ensidige fokus på mere kontrol og skærpelse af lovgivningen er den bedste vej at gå, hvis vi gerne vil opnå en bedre integration, selv om vi anerkender, at f.eks. parallelsamfundsdannelse er et problem. I stedet for har vi i Liberal Alliance anvist en helt anden vej. Vi ønsker hverken at lukke helt af for indvandringen eller at invitere alle til Danmark. I stedet for har vi formuleret princippet om åbne grænser og lukkede kasser, som i al sin enkelthed betyder, at alle, der har lyst til at komme til Danmark, som kan forsørge sig selv og vil bidrage til vores samfund, skal være velkomne, mens man omvendt ikke skal kunne komme hertil blot for at blive passivt forsørgt på skatteydernes regning. Jeg skal for god

ordens skyld understrege, at her taler jeg om almindelig indvandring, ikke om flygtninge, for hvem der gælder andre regler.

I Liberal Alliance går vi ind for, at den enkelte skal have et ansvar, og at vi som politikere skal holde os til at skabe de rammer, som gør, at den enkelte kan løfte sit ansvar. Det kan f.eks. ske, ved at vi skaber et arbejdsmarked, som kan rumme alle borgere her i landet, og det kan ske ved at give den enkelte et incitament til at deltage på arbejdsmarkedet. Arbejde og ikke mindst samarbejde er den bedste vej til vellykket integration.

Forslaget, som det ligger her, fortsætter imidlertid i det spor, som allerede har vist sig at være blindt, nemlig sporet med mere kontrol, mere tvang og skærpelse af lovgivning og sanktioner. Forslaget vil tilmed i endnu højere grad straffe den fejlslagne integration i stedet for at belønne vellykket integration, og det synes vi er forkert, og det er en forkert tilgang til de mennesker, det handler om. At man kan blive udvist på baggrund af, at ens barn har opholdt sig uden for landets grænser i mere end 3 sammenhængende måneder, er ikke udtryk for en retstilstand, som Liberal Alliance kan tilslutte sig. Det problem skal løses på anden vis. Det skal være attraktivt at integrere sig i det danske samfund, og uanset hvor meget vi straffer de mennesker, der ikke lever op til statens definition på god integration, bringer det ingen videre, og derfor støtter Liberal Alliance ikke beslutningsforslaget.

Kl. 11:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:47

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg er helt med på Liberal Alliances udlændingepolitik, som vel dybest set handler om at oversvømme Danmark med indvandrere, bare de har en privat forsikring. Det er så, hvad det er. Det er jo ikke det, vi diskuterer her i dag.

Men jeg synes, det er en mærkværdig indgangsvinkel til en alvorlig problemstilling, som fru Mette Bock har. Hvilken interesse har vi i at holde på nogle forældre, som ikke ønsker, at deres børn skal blive en del af det danske samfund, og som allerede har sendt deres børn ud af Danmark? Deres børn befinder sig ikke i Danmark. De er sendt ud af Danmark. Hvilken interesse har det danske samfund i at beholde dem? Risikerer man ikke, at hvis man holder på sådan nogle mennesker, vanskeliggør man rent faktisk integrationsprocessen, også for de mennesker, som er omkring dem i deres nærmiljø, fordi man jo sender et signal om, at det sådan set er i orden, at man sender sit barn på genopdragelsesrejse? Der er selvfølgelig forskellige former for sanktioner, men man beholder sin opholdstilladelse i Danmark. Sender det ikke også et uheldigt signal?

Kl. 11:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:48

Mette Bock (LA):

Vi går i Liberal Alliance ikke ind for sindelagskontrol. Vi mener ikke, at vi skal ind og kigge i hovederne på folk og på baggrund af det vurdere, hvem vi ønsker her i landet, og hvem vi ikke ønsker her i landet. Det, vi er optaget af, er, at de mennesker og de borgere, der er i landet, overholder samfundets love. Hvis det fælles mål er, og det tror jeg faktisk er et fælles mål for os alle, at vi gerne vil have en vellykket integration, må vi jo diskutere, hvilke veje der fører til vellykket integration. Den vej, som Dansk Folkeparti her forsøger at anvise, er ikke en vej, som vi tror på vil virke, og det er sådan set det, som er grunden til, at vi ikke kan støtte forslaget.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:48

Martin Henriksen (DF):

Jeg forstår ikke, at fru Mette Bock siger, at det er sindelagskontrol. Det er det jo ikke. Der er tale om, at forældrene har sendt deres børn af sted på en genopdragelsesrejse. Det konstaterer myndighederne; det kan de jo allerede gøre i dag. Når myndighederne så har konstateret det og inddrager barnets opholdstilladelse, fordi der er gået 3 måneder og der er tale om en genopdragelsesrejse, så skal de ifølge forslaget også inddrage forældrenes opholdstilladelse. Det har ikke noget med sindelagskontrol at gøre. Det har noget at gøre med, at det har en konsekvens, hvis man sender sit barn ud i den store verden, fordi man synes, at barnet er blevet for dansk. Det kan jeg så forstå at Liberal Alliance ikke kan støtte, men ønsker Liberal Alliance så på linje med Enhedslisten at lempe udlændingepolitikken på det her område? Er det det, man forhandler med regeringen om?

Kl. 11:48

Kl. 11:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:49

Mette Bock (LA):

Nu er det jo det konkrete beslutningsforslag, vi taler om her i dag.

Jeg vil gerne også anfægte opfattelsen af, hvad det egentlig er at sende folk på en genopdragelsesrejse. Hvordan ved vi, hvornår der er tale om genopdragelse? Hvordan ved vi, hvornår der er tale om, at man sender sine børn tilbage på besøg hos bedsteforældrene? I vores familie havde vi en gammel moster, som udvandrede til Canada i 1920. Hun sendte sin søn til Danmark adskillige gange på ophold over 3 måneders varighed, og jeg tror bestemt, at hun ville have afvist at kalde det genopdragelsesrejse, men hun ville gerne give sit barn et indtryk af den danske kultur, som hun selv kom fra.

Kl. 11:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så går vi til den sidste ordfører, hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 11:50

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Da vores egentlige ordfører på området, hr. Mike Legarth, er optaget af andre møder, har jeg lovet at sige, at vi som udgangspunkt fra konservativ side er positive over for det her beslutningsforslag. Hvis man starter med at kigge på, hvad det her egentlig er udtryk for, så er man måske også tættere på at forstå, hvad det er, forslagsstillerne foreslår. For hvis man bor her i landet, lever her i landet, men foragter Danmark og alt, hvad der er dansk, så meget, at man tvinger sine børn på genopdragelsesrejse i hjemlandet, så bliver vi også nødt til at stille os spørgsmålet: Hvad vil de forældre egentlig i Danmark? Hvad er formålet med at blive i et land, som man hader, som man foragter, som man afskyr så meget, at man vil tvinge sine børn på genopdragelsesrejse? Hvad er formålet så med at blive her?

Det spørgsmål synes jeg godt man kan stille. Og når man så har stillet det spørgsmål, synes jeg ikke, at der er langt til det forslag, som er fremsat af Dansk Folkeparti, nemlig at hvis man gør det mod sine børn, børn, der trives og har det godt i Danmark, men hvor man som forældre synes, at uh nej, nu bliver de for danske, så mener jeg også helt klart, at det bør have en konsekvens.

Vi vil ikke acceptere, at man laver de overgreb på børn. Vi vil ikke acceptere genopdragelsesrejserne, og derfor skal de selvfølgelig have en konsekvens. Jeg tror så i øvrigt, at det i sig selv vil have en ret præventiv konsekvens. Alene det, at man kan se frem til, at man som forældre mister sin opholdstilladelse og ikke længere kan få lov til at blive i Danmark – for der må jo være en eller anden grund til, at man trods alt gerne vil være her – alene udsigten til det kan gøre, at man lader være med at sende sine børn på genopdragelsesrejse i hjemlandet, og så har vi faktisk opnået det, vi gerne ville, nemlig at beskytte børnene.

Så fra konservativ side finder vi det helt rimeligt, at man stiller forældrene til ansvar for den handling, de foretager, at det er deres ansvar at tage hånd om deres børn. Men vi har dog et forbehold i forhold til selve beslutningsforslaget, inden vi når frem til, at vi måske skal stemme om det. Vi kunne godt tænke os at bruge udvalgsbehandlingen til at blive lidt klogere på, hvad rækkevidden af det her beslutningsforslag er. Hvad er konsekvenserne af forslaget? Er vi helt sikre på, at vi ved, hvad rækkevidden og konsekvenserne er? Det er jeg ikke, for det nytter jo ikke noget, at vi indfører nogle regler, og når der så gået en tre-fire-fem måneder eller et år, så opdager vi, at hov, de havde nogle uhensigtsmæssige konsekvenser, som man ikke lige havde nået at overveje. Derfor tror jeg, det er vigtigt, at vi i den her fase tager os den tid, det skal tage at få kigget på det her forslag for at få fundet ud af, hvad rækkevidden er, hvis man gennemfører forslaget her. Men som sagt er vi fra konservativ side positive.

Kl. 11:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:53

(Ordfører for forslagsstillerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det, og tak for den debat, vi har haft. Først vil jeg selvfølgelig godt sige tak til Venstre og De Konservative, fordi de har taget pænt imod vores beslutningsforslag. Det er vi selvfølgelig glade for, og det vil jeg gerne kvittere for.

Jeg vil også godt sige, som hr. Tom Behnke var inde på, at det kan virke præventivt. Det fremgår også af bemærkningerne til forslaget, at vores regelskærpelse derfor primært skal virke præventivt. En væsentlig del af formålet er at forhindre, at genopdragelsesrejser rent faktisk finder sted, fordi vi jo ved, at noget af det, som folk, det kan være meget svære at tale fornuft til, at tale til rette, kan forstå, er, hvis man siger: Hvis ikke I følger de spilleregler, vi har her i det danske samfund, kan det faktisk få indflydelse på jeres muligheder for at være i det danske samfund.

Jeg synes, at debatten desværre har båret præg af, at den nye regering og de partier, der bakker op omkring den, ikke rigtig ønsker at foretage sig noget, som har nogle konsekvenser, man kan tage og føle på. Jeg tror, man må forstå, at man kan nå et vist stykke ved at tale til folks sunde fornuft, man kan nå et vist stykke ved at sende socialarbejdere og ansatte i forskellige integrationsprojekter efter familier og lade dem gå ind i familiernes hjem og tale med forældrene – der kan man nå et stykke. Men der er nogle, som vi ikke kan nå; vi kan ikke nå den hårde kerne, medmindre vi taler et sprog, som er til at forstå.

I praksis betyder dette beslutningsforslag, at en forældremyndighedsindehavers opholdstilladelse inddrages, i det øjeblik Udlændingesservice vurderer, at der er anledning til at inddrage barnets opholdstilladelse efter udlændingelovens § 17, stk. 2. Og der er jo allerede i dag nogle bemærkninger i den eksisterende lovgivning om, hvornår Udlændingesservice skal gå ind og fratage et barn dets opholdstilladelse. Det er ikke kun efter 3 måneder, at det automatisk bortfalder, der er faktisk også en vurdering, som indgår i hvert enkelt

tilfælde. Der siger vi jo bare, at konsekvenserne af den vurdering skal udvides til også at gælde forældrenes opholdstilladelse.

Så den vurdering, der ligger til grund for en beslutning om at indtage barnets opholdstilladelse på grund af en genopdragelsesrejse eller en anden rejse, som kan have negativ betydning for barnets mulighed for at blive integreret i det danske samfund, skal altså så automatisk give anledning til også at inddrage forældremyndighedsindehaverens opholdstilladelse.

Beslutningsforslaget ændrer altså ikke på, at Udlændingesservice stadig skal foretage en vurdering af, om der rent faktisk er tale om en genopdragelsesrejse eller blot en harmløs ferierejse. Forslagsstillerne, Dansk Folkeparti, ønsker at udvide sanktionerne for at sende børn på genopdragelsesrejser, så det ikke kun er barnets opholdstilladelse, men altså også opholdstilladelsen for den forælder eller de forældre, der er ansvarlige for beslutningen, der kan inddrages.

Der har jo desværre været flere eksempler fremme både i den offentlige debat, i medierne og i undersøgelser og rapporter, der viser, at genopdragelsesrejser rent faktisk finder sted. Som fru Inger Støjberg sagde, kan man diskutere omfanget. Af indlysende årsager er der jo mange familier, der har en interesse i ikke at komme ud med, at deres børn bliver sendt på en genopdragelsesrejse. Men der er jo faktisk partier her i Folketinget, der har haft fænomenet særdeles tæt inde på livet. En somalisk byråds kandidat til Aarhus Byråd blev presset til at trække sig fra kommunalvalget af tidligere borgmester Nicolai Wammen, som er nuværende minister i regeringen, ganske enkelt fordi man fandt ud af, at den somaliske socialdemokratiske byråds kandidat havde været involveret i genopdragelsesrejser. Så man har jo haft det inde på livet.

Det fik Socialistisk Folkeparti i Aarhus til at forsøge at samle Aarhus Byråd om en fælles udtalelse, hvor man skulle fordømme genopdragelsesrejser og forsøge at lægge afstand til dem, fordi to foreninger i de somaliske miljøer i Aarhus var gået til angreb på daværende borgmester Nicolai Wammen, som har taget afstand fra genopdragelsesrejser. Der er der jo noget der tyder på, at man anerkender, at problemet eksisterer. Man kan se, at nogle af de regelsæt, som fungerer i dag, har gjort en forskel, men der er stadig mere, der skal til. Hvis man kan se det derude lokalt hos nogle af de partier, som i dag står herinde i Folketingssalen og afviser beslutningsforslaget, kan jeg ikke forstå, at man ikke også kan se, at der er behov for at gøre mere herinde nationalt.

Kirke- og ligestillingsminister Manu Sareen udsendte tidligere som medlem af Københavns Borgerrepræsentation en pressemeddelelse på vegne af Det Radikale Venstre, da han sad der – han er nu minister i regeringen – om, at man skulle gøre mere for at sætte fokus på genopdragelsesrejser, man skulle gøre mere for at forhindre genopdragelsesrejser. Hvis man ved og anerkender, at problemet er der, kan jeg ikke forstå, at man afviser at gå videre med behandlingen af forslaget; man afviser at se konstruktivt og positivt på forslaget, fordi man har betænkeligheder i forhold til de internationale konventioner. Det kunne man jo arbejde med. Man kunne jo se, om det kunne lade sig gøre inden for rammerne af de internationale konventioner, men det er man ikke en gang villig til, man afviser bare forslaget.

Jeg vil også fremhæve den sag, der har været fremme – den meget beklagelige sag om en voldtægt fra Gullestrup, hvor der jo var tale om, at den dreng, der var sigtet, havde været sendt af sted på en genopdragelsesrejse. Jeg synes altså, der er meget, der taler for, at der er behov for, at vi gør endnu mere på det her område. Vi har strammet op på det her område; vi har haft en forebyggende indsats, og det har selvfølgelig også konsekvenser for børnenes opholdstilladelse. Jeg synes også, det er rimeligt, at man siger, at det selvfølgelig også har konsekvenser for forældrenes opholdstilladelse, for alt andet lige er det dem, der træffer beslutningen om at sende deres børn

af sted, og konsekvensen af den beslutning skal også ramme dem selv.

Kl. 11:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 25:

Forslag til folketingsbeslutning om en fælles international fortolkning eller ændring af FN's statsløsekonvention.

Af Tom Behnke (KF), Kristian Jensen (V) m.fl.
(Fremsættelse 21.12.2011).

Kl. 11:59

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet. Jeg giver ordet til justitsministeren.

Kl. 11:59

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Det Konservative Folkeparti og Venstre har fremsat et forslag til folketingsbeslutning, hvor regeringen opfordres til inden den 1. marts 2012 sammen med de lande, der har ratificeret FN's konvention om begrænsning af statsløshed, at tage initiativ til forhandlinger om en fælles international fortolkning eller ændringer af konventionen.

Formålet med en fælles fortolkning eller en ændring af konventionen skulle være, at en ansøgning om statsborgerskab fra en person, der er omfattet af konventionen, kan afvises eller sættes i bero i tilfælde, hvor landets sikkerhedstjeneste vurderer, at ansøgeren anses for at være til fare for landets sikkerhed. Forslagsstillerne har dog anført, at Danmark skal overholde de internationale konventioner, som Danmark har ratificeret, og at det derfor bør accepteres, at statsløse personer omfattet af konventionen skal kunne opnå statsborgerskab på lempeligere vilkår end andre.

Forslaget er fremsat i forlængelse af den drøftelse, der har været under behandlingen i Folketinget af lovforslag nr. L 11, altså forslag til lov om indfødsrets meddelelse, og her selvfølgelig i relation til personer født statsløse i Danmark.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen overholder Danmarks internationale forpligtelser, herunder også de forpligtelser, der følger af FN's konvention om begrænsning af statsløshed, og at regeringen støtter hovedformålet med konventionen om at begrænse statsløshed. En person, der er født statsløs på en kontraherende stats territorium, vil efter konventionens artikel 1 kun kunne nægtes statsborgerret, hvis den pågældende er fundet skyldig i en forbrydelse mod statens sikkerhed eller idømt fængselsstraf på 5 år eller derover.

Som det fremgår af Justitsministeriets brev af 9. november 2011 til Folketingets Indfødsretsudvalg, understregede UNHCR i en besvarelse til det tidligere integrationsministerium, at det er en helt grundlæggende betingelse for at kunne gøre brug af undtagelsesbe-

stemmelsen og dermed nægte statsborgerret, at den pågældende enten skal være fundet skyldig i en forbrydelse mod statens sikkerhed eller være idømt en fængselsstraf på 5 år eller derover. UNHCR understreger herudover, at anvendelsen af bestemmelsen i forbindelse med konventionens tilblivelse meget nøje blev afgrænset til kun at omfatte tilfælde, hvor en person var blevet dømt for en forbrydelse.

Det fremgår også af ministeriets brev af 9. november 2011, at det på baggrund af besvarelsenerne fra de adspurgte lande i forbindelse med den undersøgelse, som den tidligere integrationsminister, hr. Søren Pind, iværksatte, kan konstateres, at der er bred enighed om fortolkningen af konventionen.

Der er således enighed om, at meddelelse af statsborgerret i overensstemmelse med konventionen ikke kan gøres afhængig af andre betingelser end dem, der er anført i artikel 1, herunder at en person alene vil kunne nægtes statsborgerret, hvis den pågældende er fundet skyldig i en forbrydelse mod statens sikkerhed. Det er ikke tilstrækkeligt, at den pågældende alene vurderes at kunne være til fare for statens sikkerhed.

I forbindelse med UNHCR's markering den 7-8. december sidste år, altså 2011, i Geneve af 60-års-jubilæet for FN's flygtningekonvention og 50-års-jubilæet for FN's konvention om begrænsning af statsløshed var der stor fokus på overholdelsen af internationale konventioner, herunder særlig at undgå eller i videst muligt omfang begrænse statsløshed.

UNHCR's højkommissær, Antonio Guterres, henviste under sin afsluttende tale til, at der særlig i relation til beskyttelsen af statsløse kunne konstateres et reelt gennembrud, at flere lande i 2011 har ratificeret den ene eller begge konventioner relateret til statsløshed, at yderligere 26 lande har tilkendegivet at ville ratificere konventionerne, og at 32 lande har givet tilsagn med henblik på at forbedre beskyttelsen af statsløse. Endelig understregede Antonio Guterres, at landene har en forpligtelse til at drage nytte af den fremdrift til at gøre reduktion af statsløshed til en betydelig global prioritet. Der er dermed i bred forstand fokus på efterlevelsen af de internationale forpligtelser og en særlig opbakning til det videre arbejde med begrænsningen af statsløshed.

Regeringen kan på den baggrund ikke støtte beslutningsforslaget, og regeringen er dermed heller ikke indstillet på at tage initiativ til at kontakte de lande, der i øvrigt har ratificeret konventionen, med henblik på forhandlinger om fortolkninger eller ændringer af konventionen. Tak for ordet.

Kl. 12:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 12:04

Tom Behnke (KF):

Jeg kan forstå på ministeren, at regeringen har lagt sig fast på, at der ikke er skyggen af mulighed for fortolkning i den her konvention, heller ikke selv om vi jo har undersøgt flere andre europæiske lande, hvor der er opstået tvivl om, hvordan man håndterer den her konvention. Men det kan vi vende tilbage til under udvalgsbehandlingen.

Men her er det jo førstebehandlingen af et beslutningsforslag, altså hvor man udtrykker den mere principielle holdning til tingene, og der kunne jeg godt tænke mig at høre regeringens mere principielle holdning til det dilemma, der opstår ved det, at et lands efterretningstjeneste advarer mod, at man giver statsborgerskab til en person, fordi vedkommende person er mistænkt for eller der er udsigt til, at vedkommende vil lave en forbrydelse, som vil være en risiko for landets sikkerhed – her i landet drejer det sig om straffelovens kapitel 12 og 13.

Kan ministeren ikke se, at der er et dilemma der, altså at man er nødt til at vente, indtil man kan dømme vedkommende for rent faktisk at have begået en terrorhandling? Ville det ikke være rimeligt, at

man på et tidligere tidspunkt kunne sige: Lad os lige sætte den ansøgning i bero, så vedkommende i hvert fald ikke får statsborgerskab?

Kl. 12:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 12:05

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror ikke, at der er nogen af os, der håber, at vi nogen sinde kommer dertil, og det føler jeg mig overbevist om at hr. Tom Behnke og jeg er helt enige om. Det er også derfor, vi har en efterretningstjeneste, som jo er sat i verden for at have et øje på hver finger i forhold til personer, der kunne finde på den type af ting.

Ikke desto mindre er Danmark jo omfattet af de forpligtelser, som gælder i forhold til bl.a. konventionen mod statsløshed, og det er regeringens holdning, at vi agter at følge den. Det er jeg jo også tilfreds med rent faktisk fremgår af beslutningsforslaget fra forslagsstillernes side, nemlig at man også mener, at vi skal overholde internationale konventioner. Og i lyset af det er det altså, at regeringen selv sagt ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 12:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 12:06

Tom Behnke (KF):

Men har ministeren eller regeringen overhovedet ikke bare et sekund overvejet vedrørende den konvention, som Danmark i øvrigt var initiativtager til for mere end 50 år siden, at i de 50 år har verden forandret sig, at der har været en udvikling, at verden ser anderledes ud i dag, og at der er nogle andre situationer, som man ikke tog højde for dengang? Har regeringen slet ikke bare et sekund tænkt: Hvad gør vi ved det dilemma, at man med den konvention i et land er afskåret fra at afvise at give statsborgerskab – eller sætte det i bero – hvis landets efterretningstjeneste siger, at det nok ikke er lige det smarteste, fordi man har mistanke om, at vedkommende er i gang med eller har planer om at ville lave f.eks. et terrorangreb på landet? Skal man der bare læne sig tilbage og sige: Vi har en international konvention, og sådan er det?

Man reflekterer slet ikke over, at tiderne er skiftet, og at situationen i Danmark er helt anderledes, end den var for 50 år siden. Har man ikke bare et sekund tænkt: Øh, det er da et dilemma, vi bliver nødt til at forholde os til?

Kl. 12:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 12:08

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Regeringen overvejer jo situationen hele tiden på alle områder, og jeg kan da forsikre om, at hvis vores efterretningstjeneste har mistanke om det, der bliver refereret til her af spørgeren, så er det jo efterretningstjenestens opgave at have sikkerhed for, at man passer ekstraordinært på de pågældende personer. Det er det, efterretningstjenesten er sat i verden for.

Men som sagt er virkeligheden jo også den, som jeg kan læse ud af beslutningsforslaget, at forslagsstillerne mener, at Danmark skal overholde internationale konventioner. Det mener regeringen også, og derfor er regeringens holdning altså den, at vi ikke kan støtte det beslutningsforslag, der ligger.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Christian Langballe.

Kl. 12:08

Christian Langballe (DF):

Jeg vil sådan set følge op. Det lyder som en diskussion, vi har haft før i forbindelse med den lov om indfødsret, der kom i december. Jeg synes, det er besynderligt, at man fra regeringens side end ikke vil overveje den problemstilling, der ligger i, at vi altså har en person, som på den ene side får statsborgerskab ifølge FN's statsløsekonvention og på den ene side er til fare for rigets sikkerhed. Og når der nu lægges op til her, at man i det mindste kunne gå ind og undersøge, hvad der kan gøres med hensyn til den internationale fortolkning, og om der kunne foretages nogle ændringer, sådan at konventionen passer til i dag, kan jeg ikke forstå, at man end ikke vil være med til det. Jeg forstår ikke den hårdnakkede fastholden af, at nu siger konventionen det, og det bliver så stående til evig tid som noget, man bare bøjer nakken for.

Kl. 12:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 12:09

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, og det kom også frem under behandlingen af det lovforslag, jeg nævnte, at Dansk Folkeparti og regeringen, og i øvrigt også Dansk Folkeparti og andre partier her i Folketingssalen, har forskellig opfattelse af, om Danmark skal – og i givet fald hvordan vi skal – overholde internationale konventioner. Det så vi udrullet til fulde under debatten sidst, og det ved jeg også at hr. Christian Langballe er fuldstændig opmærksom på.

Det rækker ikke ved, at regeringen er uenig med Dansk Folkeparti. Vi mener, at når Danmark har tiltrådt internationale konventioner, har vi en forpligtelse til at efterleve dem. Det gælder for alle konventioner, vi har tiltrådt. Det er den måde, vi mener vi som land står stærkest på – også uden for landets grænser.

Kl. 12:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 12:10

Christian Langballe (DF):

Vi ved jo ikke, hvad personen blev dømt for, eller hvorfor PET sagde, at vedkommende var til fare for rigets sikkerhed. Men det ræsonnement, som justitsministeren foretager, er så at sige: Jamen nu giver vi statsborgerskab, og så kan det egentlig være lige meget, om vedkommende er potentiel terrorist, for så skal PET nok undersøge tingene, hvis der skulle ske noget.

Der synes jeg bare, det ser mærkeligt ud, at det danske Folketing anført af regeringen altså har besluttet sig for at tildele en sådan person statsborgerskab. Det må da være noget af et ansvar, man tager på sig, når man siger til danskerne: Ja ja, rigets sikkerhed betyder mindre end FN's konventioner, og nu giver vi så bare statsborgerskab.

Kl. 12:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 12:11

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er hr. Christian Langballes udlægning af tingenes tilstand, som jeg selvfølgelig må tage fuldkommen afstand fra. Jeg vil bare sige, at

i den debat, vi havde sidst om spørgsmålet her, var jeg tilfreds med at konstatere, at hr. Christian Langballe og Dansk Folkeparti med de synspunkter er temmelig isoleret i det danske Folketing, og det synes jeg trods alt borger for en vis form for stabilitet, i forhold til hvordan Danmark skal forholde sig til internationale konventioner og de forpligtelser, der følger heraf for Danmark.

Kl. 12:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 12:12

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Jeg vil gerne takke ministeren for at svare klart på det her spørgsmål, selv om jeg selvfølgelig er noget skuffet over svaret, for jeg synes, det er rigtig, rigtig ærgerligt, at man fra Justitsministeriets side ikke vil så meget som overveje, om der er muligheder for en anderledes fortolkning af konventionen. Og jeg ved jo, at Socialdemokraterne er enige med forslagsstillerne i, at det er særdeles uheldigt, at vi kan være nødsaget til at give statsborgerskab til personer, som vurderes at kunne udgøre en risiko for rigets sikkerhed. Kunne man dog ikke i det mindste have en lidt åben holdning? Hvorfor kaster man fra regeringens side håndklædet i ringen, før man overhovedet er trådt derind?

Kl. 12:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 12:13

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Der er ikke nogen, der har kastet håndklædet i ringen her. Der er en åbenlyst forskellig holdning til, hvordan Danmark som en del af det internationale samfund skal respektere underskrivelsen af internationale konventioner og de forpligtelser, der følger heraf. Forsøget på at udstille nogle som nogle, der varetager rigets sikkerhed, og at andre ikke gør det, håber jeg – ikke mindst i forlængelse af svaret til hr. Christian Langballe – er manet helt i jorden. Jeg tror heller ikke, at Venstre trods alt vil bevæge sig så langt ud, og det har jeg heller ikke nogen mistanke om, så det er en debat, vi må tage med Dansk Folkeparti.

Men synspunktet fra regeringens side er, som jeg har sagt her, at Danmark er forpligtet af internationale konventioner, og dem agter regeringen selvfølgelig at leve op til.

Kl. 12:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 12:13

Jan E. Jørgensen (V):

Det er efterhånden gået op for mig, og der er vi jo altså heller ikke uenige. Der står ingen steder i beslutningsforslaget, at vi ikke skal overholde konventionen. Det, der står, er, at en konvention ligesom al anden jura er åben for fortolkning. Det, der står, er, om man, såfremt en sådan fortolkning ikke giver os mulighed for at stramme op, så vil gå ind og ændre konventionen. Det er jo ikke de ti bud, vi har med at gøre, det er rent faktisk noget, som mennesker har mulighed for at gå ind og ændre; det er en over 50 år gammel konvention. Og hvor sætter vi grænsen? Hvad, hvis en person rent faktisk har begået en terrorhandling, som vil medføre mere end 5 års fængsel, men politiet endnu ikke er færdig med at samle bevismateriale? Hvad, hvis personen er anholdt? Hvad, hvis personen er sigtet, tiltalt? Hvad, hvis der rent faktisk foreligger et anklageskrift mod personen, men retssagen endnu ikke er berammet? Hvad, hvis han er dømt i byret-

ten, men har anket til landsretten? Vil man stadig væk mene, at den person skulle have statsborgerskab? Er der dog ikke bare et lille vindue, så man kan gå ind og sige: Jamen der er måske tilfælde, hvor vi ville kunne gå ind på grund af de konkrete omstændigheder og sætte behandlingen i bero og så vente, til politiets efterforskning er færdig, så vi kan se, om han rent faktisk har gjort det, som politiet mistænker ham for, eller han ikke har gjort det? Skal vi bare uden videre sige: Ansøgningen kommer på et lovforslag, uanset hvad PET siger? Det kan da ikke være regeringens holdning.

Kl. 12:15

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg er glad for, at det sidste indlæg i hvert fald klarlægger, at ikke engang oppositionen er enige om det her spørgsmål, for sådan som jeg hører hr. Jan E. Jørgensen nu, er det ikke et spørgsmål om, at man helt fuldstændig ubetinget nærmest kunne nægte statsløse mulighed for at få statsborgerskab. Og det er sådan, jeg forstår Dansk Folkeparti. Det, som Venstre så spørger til, er jo, hvad grundlaget er, og det står fuldstændig soleklart i konventionens artikel 1, som jeg også har omtalt, nemlig at man kun kan nægte statsborgerret, hvis den pågældende er fundet skyldig i en forbrydelse mod statens sikkerhed eller idømt fængselsstraf på 5 år eller derover. Det er det, der står. Og forsøg på ligesom at insinuere, at der er nogle, der tager hensynet til statens sikkerhed mere alvorligt end andre, synes jeg, undskyld mig, ikke hører den her debat til. Vi har jo i fællesskab – i øvrigt alle de partier, der indtil videre har spurgt – lavet adskillige aftaler, som omhandler både politi og efterretningstjenester og lovgivningsgrundlaget for dem. Så forsøg på at insinuere den slags ting synes jeg ikke hører debatten til.

Det her handler om, om Danmark som land skal leve op til de forpligtelser, der er, og så i øvrigt selvfølgelig have en efterretnings-tjeneste, som, hvis der er folk, der har den slags vanvittige tanker, har et øje på hver finger i forhold til de her personer.

Kl. 12:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 12:16

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at spørge om følgende: Hvis en udlænding bliver vurderet af PET til at udgøre en sikkerhedsrisiko og den person ikke er omfattet af konventionen, vil regeringen så give ham statsborgerskab, altså sætte ham på indfødsretslovsforslaget?

Kl. 12:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 12:17

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg er desværre ikke sikker på, at jeg fangede hele spørgsmålet. Så hvis jeg kunne få det igen, ville det være fint.

Kl. 12:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 12:17

Martin Henriksen (DF):

Tak. Hvis en udlænding bliver vurderet af PET til at udgøre en sikkerhedsrisiko og den person ikke er omfattet af konventionen, vil regeringen så indstille, at den udlænding får statsborgerskab?

Kl. 12:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 12:17

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Når det handler om statsborgerskab, er der helt særlige procedurer, og de er jo beskrevet i indfødsretsloven og cirkulæret til indfødsretsloven. Så de vil selvfølgelig blive fulgt.

Kl. 12:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:17

Martin Henriksen (DF):

Så jeg kan forstå, at den udlænding vil man fra regeringens side så ikke indstille til statsborgerskab, og vedkommende vil ikke komme på indfødsretslovsforslaget. Sådan skal svaret vel forstås. Så kan ministeren vel ikke beklage sig over, at vi er nogle, der så tillader os at drage den konklusion, at man i det her tilfælde vælger at tage vedkommende på indfødsretslovsforslaget, fordi konventionen siger det, og så tager man vel også et hensyn til konventionen, som vejer tungere end den vurdering, PET er kommet med. Sådan må det vel være, ikke?

Kl. 12:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 12:18

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hvis det, hr. Martin Henriksen spørger til, er, om regeringen agter at leve op til og lever op til den paragraf, der står i cirkulæret om indfødsret, og den håndtering, der er af de her helt særlige sager, hvor efterretningstjenesten vurderer der er problemer af den pågældende karakter, som der nævnes med de her folk, vil jeg sige, at det har jeg sådan set også på fornemmelsen at den tidligere opposition har levet op til. Det er i hvert fald den praksis, der har været udfoldet, al den tid jeg har siddet i Folketinget. Derfor er der ikke nogen som helst slinger i valsen der.

Det her handler mere principielt om, hvorvidt Danmark skal leve op til de forpligtelser, der er i forlængelse af vores undertegning af internationale konventioner. Dansk Folkeparti markerer helt ærligt, at man ikke mener, at Danmark skal leve op til forpligtelserne i forlængelse af de internationale konventioner. Det er jo ikke bare her, vi har diskussionen med Dansk Folkeparti om det. Det er jo på en helt række andre områder. Jeg kan i hvert fald huske fra min 10-årige periode i Folketinget, at der har været diskussioner om, hvordan Dansk Folkeparti mener Danmark skal være aktiv i det internationale samfund, og der er vi bare forskellige, og det er helt fair. Til al held synes der, når man lytter til, hvad oppositionen har stillet mig af spørgsmål her i dag, trods alt ikke at være enighed om Dansk Folkepartis linje. Det borger da alligevel for en vis form for stabilitet i det her spørgsmål.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så går vi til ordførerrækken. Først er det ordføreren for Venstre, hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 12:19

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Kort før jul behandlede Folketinget et lovforslag, hvor vi gav dansk statsborgerskab til en masse glade nye danskere, der har bevist, at de vil Danmark og ønsker at bidrage aktivt til fællesskabet hver med sine evner. Lovforslaget indebar imidlertid også, at en person, som efter Venstres klare opfattelse ikke burde have været optaget på lovforslaget, alligevel blev belønnet med dansk statsborgerskab. Der var tale om en person, som ikke vil Danmark og ikke har noget ønske om at bidrage aktivt til fællesskabet. Tværtimod, og det i en grad, så Politiets Efterretningstjeneste har vurderet, at personen kan være til fare for rigets sikkerhed. På trods af PET's anbefalinger om at udsætte behandlingen af den pågældende persons ansøgning tildelte vi her i Folketinget den 20. december 2011 vedkommende statsborgerskab.

Venstre har gentagne gange under behandlingen af lovforslaget gjort det klart, at vi er kraftigt imod, at man tildeler statsborgerskab til personer, som udgør en fare eller kan udgøre en fare for rigets sikkerhed, og vi mener, at PET's advarsler skal tages alvorligt og have konsekvenser. På den baggrund har Venstre sammen med Det Konservative Folkeparti fremsat et beslutningsforslag, som forhåbentlig kan sikre, at vi ikke længere bliver nødt til at give statsborgerskab til personer, der ønsker at bekæmpe den stat, som de gerne vil være statsborgere i.

Danmark har tiltrådt FN's konvention om begrænsning af statsløshed, og Venstre er på det overordnede plan enige i konventionens formål, som jo er at begrænse statsløshed. En statsløs, som er født og opvokset her i Danmark, skal have lettere ved at få dansk statsborgerskab end en person, som i forvejen er statsborger i et andet land, men der må være grænser. Derfor følger det da også af konventionens bestemmelser, at en statsløs person, der er født her, og som ønsker dansk statsborgerskab, kan afvises, hvis den pågældende er dømt for en forbrydelse, der giver 5 eller flere års fængsel, eller hvis vedkommende er dømt for at være til fare for landets sikkerhed.

I de tilfælde, hvor en statsløs, som ansøger om statsborgerskab, er i PET's søgelys, men hvor man endnu ikke har kunnet skaffe beviser nok til at få den pågældende dømt, fortolker vi altså i Danmark FN-konventionen så snævert, at vi ikke engang kan sætte den pågældende persons ansøgning i bero, men straks sætter vedkommende på lovforslaget og belønner ham eller hende med dansk statsborgerskab. Alle burde kunne se, at det er fuldstændig uholdbart, og derfor har vi fremsat dette beslutningsforslag. Folketinget har tidligere praktiseret, at man udsatte behandling af ansøgninger for personer, som PET har vurderet kunne være til fare for rigets sikkerhed. Alligevel har den nuværende justitsminister meddelt, at der ikke er andre muligheder end at tildele statsborgerskab i disse sager, også selv om PET vurderer, at der er tale om personer, der kan være til fare for rigets sikkerhed.

Under behandlingen af lovforslaget sidste år kom det frem, at en lang række andre lande, bl.a. vores broderland Norge, har mulighed for at sætte sager om statsborgerskab i bero, når personer efterforskes af politiets sikkerhedstjeneste, og i Tyskland og Holland er der mulighed for helt at undlade tildeling af statsborgerskab til personer, som kan udgøre en fare for rigets sikkerhed. Dette sker vel at mærke inden for rammerne af konventionen, som den fortolkes i disse lande. Det er netop en sådan fortolkning, som vi lægger op til at man landene imellem bliver enige om. Danmark kan umuligt være det eneste land, som mener, at det er problematisk at være tvunget til at

give statsborgerskab til personer, der kan være til fare for det land, de søger om statsborgerskab i, og hvis en sådan tolkning ikke er mulig, foreslår vi altså alternativt, at bestemmelserne i FN's statsløsekonvention ændres.

Venstre opfordrer i fællesskab med Det Konservative Folkeparti til, at regeringen i første omgang tager kontakt til andre lande om fortolkning af konventionens tekst, og vi håber og forventer stadig væk på trods af justitsministerens tale, at regeringen er enig i beslutningsforslaget og viser vilje til at løse det problem, som er opstået. Den vilje var i hvert fald til stede før valget hos Socialdemokraternes fru Karen Hækkerup i juni 2011, det er ikke frygtelig længe siden, og hun udtalte følgende: Vi må arbejde for at få konventionen ændret, hvis man ikke har mulighed for at udelukke folk, som er til fare for statens sikkerhed.

Det er vi meget enige i, og her er et valgløfte, som Venstre meget gerne ser regeringen holder. Det giver vi regeringen en chance for ved at fremsætte dette beslutningsforslag sammen med Det Konservative Folkeparti.

Kl. 12:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er den næste ordfører i rækken hr. Lennart Damsbo-Andersen fra Socialdemokraterne.

Kl. 12:25

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

FN vedtog en 1961 konventionen om begrænsning af statsløshed. Forud var der gået flere års forhandlinger med udgangspunkt i den viden og den forståelse, som to verdenskrige havde bibragt: staters opløsning, folkemord, undertrykkelse og millioner af mennesker, der forsvandt, uden at nogen tog sig af det. Derfor er konventionen om begrænsning af statsløshed udarbejdet med fokus på rettighederne for individet og ikke på staternes rettigheder. Enhver, der er statsløs, er i yderste konsekvens fredløs og venneløs, og det gør konventionen op med. Menneskerettigheder, ikke mindst de statsløses, er i fokus. Det er i det lys, man skal se at Danmark ratificerede konventionen.

Det betyder, at retstilstanden er sådan, at en statsløs ansøger, der er født i Danmark og ønsker dansk statsborgerskab, har ret til statsborgerskab og alene kan afvises i overensstemmelse med konventionen, hvis den pågældende er dømt for en forbrydelse, der giver 5 års fængsel eller mere, eller hvis vedkommende er dømt for at være til fare for landets sikkerhed.

I Socialdemokratiet er vi enige i, at regeringen fortolker FN-konventionen således, at hvis den statsløse ansøger ikke er dømt, men af Politiets Efterretningstjeneste vurderes til at være eller kunne blive til fare for landets sikkerhed, er det ikke nok til, at ansøgningen udsættes. Det er en god og fornuftig afvejning af individets ret til et tilhørsforhold til en stat og statens ret til at beskytte sig.

Forslagsstillerne har i bemærkningerne til forslaget givet udtryk for, at landene skal kunne væge for sig og tage forholdsregler over for de personer, der er i PET's søgelys. Jeg må indrømme, at jeg ikke forstår bekymringen. For sådan som sagerne står, kan ingen statsløse udvises af Danmark, uanset om de har begået noget kriminelt, og der er intet, der forhindrer PET i at foretage den overvågning, som de ønsker, eller politiet i at foretage anholdelse eller rejse sigtelse. Så landets sikkerhedssituation er under ingen omstændigheder afhængig af, om en person har statsborgerskab eller ej.

Så kan jeg forstå, at Venstre tilsyneladende har ændret holdning i forhold til den, som de gav udtryk for blot for et par måneder siden, og ikke længere vil bryde de konventioner, som vi her i Folketinget på helt demokratisk vis har besluttet os for at følge. Jeg noterer mig også, at Venstre har skiftet ordfører. Det er da glædeligt, at Venstre igen er vendt tilbage til den holdning, som tidligere indfødsretsord-

fører Marion Pedersen så sent som den 4. marts 2011 under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 11 gav udtryk for, og jeg citerer:

Man indgår konventioner for at overholde dem, og det er Folketinget, der har besluttet, at Danmark skal ratificere konventionen, og med Folketingets beslutning følger et ansvar for at overholde de internationale forpligtelser, der fremgår af konventionen.

Det er klar og tydelig tale, og det var jo ikke lige det, der fremgik af debatten under behandlingen af L 11 sidste år, hvor Venstre tydeligvis havde indtaget en anden og noget uforståelig holdning.

Socialdemokraterne finder det rigtigt, at Danmark har ratificeret henholdsvis FN's konvention om begrænsning af statsløshed og konventionen om barnets rettigheder. Vi har intet ønske om at forsøge at lave konventionerne om, og vi ønsker fortsat at overholde disse konventioner. Så Socialdemokratiet kan ikke støtte forslaget.

Afslutningsvis kan jeg ikke undlade at bemærke, at vi ikke ville have stået i den her situation og behandlet det her forslag, såfremt den tidligere borgerlige regering havde overholdt de indgåede konventioner og administreret i henhold til dem. For så havde alle de statsløse på det seneste lovforslag inklusive den person, som forslagsstillerne henviser til, haft dansk statsborgerskab for mange år siden. Derfor er jeg da også glad for, at netop de forhold, der gjorde sig gældende under skiftende ministre med ansvar for integration og indfødsret, bliver afdækket i det kommissionsarbejde, der nu er sat i gang.

Kl. 12:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra hr. Tom Behnke.

Kl. 12:29

Tom Behnke (KF):

Tak for talen. Jeg kan jo forstå, at det, man lægger meget vægt på, er, at Danmark skal overholde de konventioner, vi har tiltrådt. Det er vi sådan set enige om alle sammen. Det, der bliver diskuteret i dag, er ikke, om vi skal overholde en konvention, vi diskuterer, om konventionen kan fortolkes. Det kan jeg forstå at regeringen og Socialdemokratiet afviser. Det vil man ikke være med til. Den er fuldstændig krystalklar, der er ikke noget at fortolke.

Så kommer andet led i beslutningsforslaget, der handler om, om man så vil være med til at ændre på den. Og der hører jeg svaret på samme måde, som hvis vi foreslog her i Folketingssalen, at det skulle være tilladt at køre 140 km/t. på motorveje i Danmark. Så ville man sige: Nej, vi skal overholde færdselsloven. Jo, men vi kan jo ændre færdselsloven, det har vi gjort før, fra 100 til 110 til 130 km/t. Det er os, der har magten til at ændre på de regler. Så det er jo ikke sådan, at man kan afvise en ændring af en konvention med henvisning til, at man ønsker at overholde konventionen. Kan ordføreren ikke selv høre, at det lyder sådan lidt mystisk? Det er jo os, der bestemmer.

Kl. 12:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:30

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Allerførst tror jeg nok, at jeg skal sige – og det tror jeg at hr. Tom Behnke er enig med mig i – at det ikke virker, som om vi er helt enige alle sammen i salen. Jeg har i hvert fald noteret mig, at Dansk Folkeparti måske ligesom står en lille smule isoleret i den her sag. Men i forhold til det her med at ændre ved jeg godt, at jeg kom omkring det, men det synes jeg også man skal gøre, når det gælder sådan et spørgsmål som det her. Men jeg synes også, at jeg prøvede at forklare, at den situation, der står beskrevet om afvejningen af det enkelte individs retssikkerhed i forhold til statens sikkerhed, er me-

get fint afvejet i det her, og det ser vi ikke noget behov for at ændre på.

Kl. 12:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 12:30

Tom Behnke (KF):

Ja, det er jo en klar politisk holdning at have til tingene. Det har jeg respekt for. Lad mig så uddybende spørge lige præcis til det bare for at være helt sikker på det: Hvis det var sådan, at vi nu ikke havde den her konvention, lad os forestille os det scenario, at konventionen ikke fandtes, men at vi gerne vil lave den, ville Socialdemokratiet så i 2012 med den trusselssituation, Danmark er i i dag, kræve, at personer, som er mistænkt for at ville udøve terrorvirksomhed i Danmark, personer, der er mistænkt for at være til fare for landets sikkerhed, skulle have dansk statsborgerskab? For det er jo det, der står i konventionen. Ville man kræve det i dag, hvis ikke vi havde en konvention?

Kl. 12:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:31

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg synes, at vi bevæger os længere ud end det, som sagen jo reelt handler om. Vi ved jo ikke, om den person, der er omtalt i forslagsstillerens bemærkninger, er mistænkt for noget som helst, vi ved kun, at vedkommende er i PET's søgelys. Om det så betyder en mistanke eller en formodning, eller hvad det er, ved vi jo intet om. Så jeg synes, at spørgeren går for langt i det her.

Jeg ville ikke, og slet ikke fra talerstolen, begynde at sige, hvilken politik vi ville anlægge i forhold til det spørgsmål, som hr. Tom Behnke stiller her. Det vil i hvert fald kræve en lidt længere overvejelse end den, jeg kan nå på det ene minut, jeg har mulighed for at tænke over sagen her i salen.

Kl. 12:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 12:32

Jan E. Jørgensen (V):

Bare for god ordens skyld vil jeg sige til den socialdemokratiske ordfører: Man kommer altså ikke i PET's søgelys, hvis ikke PET har mistanke om, at man er i færd med at begå noget, som er til fare for rigets sikkerhed.

Men så lad mig spørge Socialdemokraterne på en anden måde, for jeg kan forstå, at det synspunkt, som socialdemokraten fru Karen Hækkerup, i juni 2011 udtalte om, at vi må arbejde for, at konventionen ændres, hvis man ikke har mulighed for at udelukke folk, som er til fare for statens sikkerhed, har Socialdemokraterne ikke længere. Det bliver så begrundet med, at man siger, at vi jo alligevel ikke kan udvise personen, og så kan vi lige så godt give vedkommende statsborgerskab. Skal jeg tolke det derhen, at Socialdemokraterne er fuldstændig ligeglade med, hvem vi giver dansk statsborgerskab, når der er tale om statsløse personer?

Hvis jeg kan det, hvad så med det om, at FN-konventionen og dens bestemmelser om, at vi kan udelukke folk, der er idømt en fængselsstraf på 5 år eller mere, eller som er idømt straf for at være til fare for statens sikkerhed, er en »kan«-bestemmelse? Vi kan fastsætte sådanne bestemmelser, men vi kan også lade være. Skulle vi så ikke lade være? Skulle vi så ikke lade alle, som er statsløse, få dansk

statsborgerskab, hvad enten de er dømt for mord, voldtægt, ildspåsættelse, hvad det nu måtte være, og har fået fængselsstraffe på 10 år, 15 år, livstid? Det er vel ligegyldigt, for de udgør jo hverken en større eller mindre fare for rigets sikkerhed af den grund. Er man fra Socialdemokraternes side pludselig blevet fuldstændig ligeglade med, hvem vi giver dansk statsborgerskab?

Kl. 12:33

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:33

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nej, det er vi overhovedet ikke ligeglade med.

Jeg vil starte med at sige, at det, som spørgeren lægger op til, med at vide noget mere om, hvordan PET's afgrænsninger er, i forhold til hvem de indstiller, i hvert fald er betydelig større end min. Det kunne da selvfølgelig være interessant at høre nærmere om, hvad det er, spørgeren helt nøjagtig ved der.

Det er rigtigt, at jeg nævnte i min ordførertale, at man ikke kan udvise statsløse, og det var egentlig bare for at beskrive, at den sikkerhedssituation, der er i Danmark, ikke vil være anderledes før, under eller efter et givent statsborgerskab, fordi situationen er den samme. Det, det handler om, er, hvordan man håndterer den person, det handler om. Og så, hvis jeg kan nå det inden for tiden, vil jeg sige, at vi ikke er ligeglade med det og heller ikke siger, at alle skal have statsborgerskab, heller ikke i forhold til statsløse. Jeg sagde jo netop, at vi er rigtig godt tilfredse med, at der er en afgrænsning, der tager hensyn både til det enkelte individ og til statens sikkerhed, netop ved at man skal være idømt 5 år, eller også ved at man har begået og er dømt for en forbrydelse, som kan være til fare for staten.

Kl. 12:35

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 12:35

Jan E. Jørgensen (V):

Sikkerhedssituationen vil jo heller ikke være anderledes, hvis der er tale om en dømt. Han vil oven i købet sidde i fængsel, men ham giver vi alligevel ikke statsborgerskab. Så der er da en grund til, at der er nogle, til hvem vi siger: Du har altså begået noget, der er så uacceptabelt, eller du er ved at begå noget, eller du har begået noget, men vi har endnu ikke kunnet få dig dømt for det, som gør, at vi altså ikke ønsker at give dig statsborgerskab. Det åbner FN-konventionen op for.

Så har jeg et spørgsmål til ordføreren, når justitsministeren ikke svarede. Der er da forskel på at nægte en person statsborgerskab og så sige, at vedkommende lige må vente, fordi vedkommende rent faktisk er under mistanke for at begå eller have begået noget, og indtil den mistanke er afklaret og vi finder ud af, om vedkommende er skyldig eller ej og kan dømmes eller ej, så stiller vi altså ansøgningen i bero. Kan Socialdemokraternes ordfører ikke være enig med mig i, at der er forskel på permanent at nægte nogen statsborgerskab og så sige, at vi ikke nægter det, men at vedkommende altså lige må foreløbig vente, fordi der er nogle ting, vi skal have afklaret.

Kl. 12:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:36

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jo, det er rigtigt, at der er den forskel. Den anvender vi også i forhold til alle andre, der søger om statsborgerskab. Men lige netop når

vi snakker om de statsløse, er det jo en særlig situation, og det er også derfor, at der er en konvention på det her område. Det er der jo ikke for alle mulige andre, der søger om statsborgerskab. Hensynet til, at man ikke har statsborgerskab, vejer højere. Der er så sat den afgrænsning på, som jeg har nævnt, og som jeg også tror ministeren har nævnt, at man skal være idømt 5 års fængsel, eller også skal man have været dømt for at have begået kriminalitet til fare for landets sikkerhed. Der står ikke noget om her, hvor lang tid den dom skal være på. Men politiet har jo muligheden for, at de kan rejse sagen. Hvis det er, de mener, at det er så alvorligt, så det er nødvendigt, må man rejse sagen og få vedkommende dømt. Så er der jo ikke noget problem.

Kl. 12:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Christian Langballe.

Kl. 12:36

Christian Langballe (DF):

Jeg vil gerne takke for den indledning, som ordføreren havde, med hensyn til konventionerne og konventionernes tilblivelse. Det er jo klart nok, at konventionerne er blevet til på baggrund af de erfaringer, der var fra anden verdenskrig. Ikke så underligt var man chokeret over alt det, der skete, og så har man sat sig ned og lavet nogle aftaler.

Nu er tiden så bare en anden, i 2001 havde vi en terrorhandling i New York. Verden har ændret sig. Man gør en dyd ud af at sige, at verden er blevet global og globaliseret, men det er terroren så også, og det vil sige, at vi står i en væsentlig anden situation, og der synes jeg bare det er mærkeligt, at man siger, bl.a. fra Socialdemokratiets side, at man end ikke vil være med til at undersøge fortolkningen. Man vil end ikke være med til at lave ændringer, der tager sigte på, at de konventioner står mål med den historiske virkelighed, vi lever i, og det synes jeg er underligt.

Kl. 12:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:38

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg synes, at Dansk Folkepartis tilgang til det her er helt forkert, for en person, der vil begå terror, er ikke nødvendigvis en, der er statsløs. Det kan også være en, der er statsborger, så man kan ikke vide, hvem det er. Det, der er det afgørende, er jo, at den overvågning, der skal foregå, reelt også foregår, og det har vi ministerens ord for at den gør. Derfor ser jeg og derfor ser Socialdemokratiet ikke noget problem i, at vi følger konventionerne, sådan som de står, og giver statsløse mulighed for statsborgerskab, også selv om de er i PET's søgelys.

Kl. 12:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 12:38

Christian Langballe (DF):

Jeg vil godt sige til det, at jeg sådan set synes, der er en markant forskel på at have opholdstilladelse og så have statsborgerskab. Hvis vi forestiller os en person, der er i PET's søgelys, og som endnu ikke er dømt, men eventuelt planlægger en terrorhandling, vil det så ikke se mærkeligt ud, hvis det danske Folketing belønner vedkommende med et statsborgerskab, der betyder, at vedkommende kan stemme til valget? Er der ikke en forskel på de ting? Det er for mig en afgø-

rende forskel, at politikerne så lige går ud og siger: Jamen det her skal såmænd bare belønnes.

Kl. 12:41

Hvorfor ikke lytte til PET's advarsler, hvorfor fastholde så forkrampet, at konventionerne har en ordlyd? De er også udsat for fortolkning, der kan foretages ændringer. Det synes jeg man skulle komme i gang med at undersøge, men det vil man heller ikke være med til.

Kl. 12:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:39

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nej, det er helt klart. Vi vil ikke være med til det, og det tror jeg også jeg sagde ret tydeligt i min ordførertale at vi ikke er indstillet på. Vi synes, det er glimrende at lade dem være der, hvor de er.

Men det er hele tankegangen bag det her, som jeg er fuldstændig uenig i. Det ændrer jo ikke på sikkerheden i Danmark, om man undlader at give en statsløs statsborgerskab; vedkommende kan handle og agere, nøjagtig som vedkommende vil. Det, der er afgørende, er, om den overvågning og den sikkerhed, som PET skal sørge for, er i orden, og det har vi ministerens ord for at den er.

Derfor kan vi med sindsro følge konventionen, og hvis hr. Christian Langballe er bekymret for, at det vil ændre det danske demokrati, at vi har en enkelt person, som måske engang kunne have overvejet at gøre et eller andet til fare for landets sikkerhed, så tror jeg nok, at der var rigtig, rigtig mange, der ikke skulle have lov til at stemme i Danmark.

Kl. 12:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Karsten Lauritzen, medmindre han har fået svar af justitsministeren.

Kl. 12:40

Karsten Lauritzen (V):

Det ville være rart, hvis Socialdemokraternes ordfører kunne uddybe, hvorfor det er, man på den ene side siger: Vi har et problem her; vi synes, det er problematisk, at man tildeler statsborgerskab til nogle, som kan være til fare for rigets sikkerhed, som man hidtil på en række andre områder altså har afvist at give statsborgerskab. Og på den anden side er der så konventionen. Der kan da godt være sammenhæng i den argumentation, men der er jo ikke sammenhæng i argumentationen, når Socialdemokraterne ikke ønsker at være med til at arbejde for at ændre konventionen.

Så jeg vil godt høre hr. Lennart Damsbo-Andersen: Hvorfor ønsker Socialdemokraterne ikke at arbejde for at ændre den konvention, der ligger, sådan at man ikke fremover er tvunget til give statsløse, som PET vurderer er til fare for rigets sikkerhed, statsborgerskab?

Kl. 12:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:41

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen det kan jeg såmænd svare meget kort på – for det sagde jeg jo i min ordførertale, og det kunne spørgeren så have hørt, hvis han havde været her – og det er, fordi vi finder, at der er en glimrende afvejning mellem de rettigheder, som en borger, det enkelte individ, skal have, og så det sæt af rettigheder, som staten skal have i forhold til at beskytte sig, og som er i konventionerne, som de er nu.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 12:42

Karsten Lauritzen (V):

Nu kan man jo følge med i noget så moderne som tv, også på internettet, og jeg var sådan set bekendt med det, som den socialdemokratiske ordfører sagde i sin ordførertale, men jeg synes stadig væk heller ikke, at der rigtig bliver givet svar, for fru Karen Hækkerup, som nu er integrationsminister, havde jo det synspunkt, som jeg også tror Venstres ordfører har gjort opmærksom på i sin ordførertale, nemlig at det her er en uholdbar situation. Hvis man sprænger konventionen – og det kan man jo diskutere om man gør, og det er vi så uenige om – så må man arbejde for at lave konventionen om, for det er uholdbart, at personer, vurderes at være til fare for rigets sikkerhed eller kan være til fare for rigets sikkerhed, får statsborgerskab. Så er det uforståeligt, at Socialdemokraterne nu mener noget fuldstændig anderledes og har en fuldstændig anden vægtning, som hr. Lennart Damsbo-Andersen gav udtryk for.

Så derfor ville det være rart at få et klart svar på, hvorfor det er, at man ikke ønsker at ændre konventionen; hvorfor det er, at man synes, at folk, der kan være til fare for rigets sikkerhed, skal belønnes med et rødbedefarvet pas.

Kl. 12:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:43

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Vi kan godt bladde tilbage i historiebogen. Det er jo rigtigt, at fru Karen Hækkerup udtalte sådan sidste sommer, og jeg tror, jeg svarede på nøjagtig det samme spørgsmål under førstebehandlingen af L 11 her i Folketingssalen for nogle måneder siden. Jeg vil sige, at Socialdemokratiet jo ikke har ændret holdning, vi har sagt det samme hele tiden. Det er fru Karen Hækkerup, der har været ude sige noget, og det har sådan set ikke noget med partiets politik at gøre.

Kl. 12:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Christian Langballe som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 12:44

(Ordfører)

Christian Langballe (DF):

Ja, bedre sent end aldrig. Jeg må sige, at De Konservative og Venstres beslutningsforslag er noget, der virkelig varmer et gammelt DF-hjerte, ja, selv på denne isnende kolde vinterdag. Man kunne næsten få lyst til at give en krammer, men jeg skal nok lade være.

Vi i Dansk Folkeparti har hele tiden haft et kritisk forhold til det. Vi mener godt, man kan sætte spørgsmålstegn ved, hvordan FN's statsløsekonvention fortolkes, altså om der kan foretages ændringer. Det er der flere grunde til. Først og fremmest er vi jo et parti, der repræsenterer den sunde fornuft. Vi mener ikke, at man, som man har gjort over en bred kam, bare skal kaste sig bevidstløst i støvet og sige ja og amen, fordi konventionen har talt. Konventionen og konventionerne blev til på baggrund af erfaringerne fra anden verdenskrig, da Europa og verden blev sat i brand. Der er sket meget siden dengang; historiens hjul har drejet sig, verden er blevet en anden. Der var bl.a., som jeg nævnte, terrorhandlingen i New York den 11. september 2001. Det er simpelt hen en anden virkelighed, vi lever i.

Da statsløsekonventionen blev til i 1961, tror jeg ikke, at nogen i deres vildeste fantasi havde forestillet sig, at konventionen var sådan et helligt skrift, der bare skulle stå til evig tid. Når vi lovgiver i Folketinget, tager vi bestik af den virkelighed, som vi lever i i dag, og så korrigerer vi den bestående lovgivning, hvis den viser sig ikke at være god nok. Det er der sund fornuft i, og det tror jeg ethvert medlem af den lovgivende forsamling vil give mig ret i. Hvorfor skulle det så ikke gælde i forhold til FN's statsløsekonvention? Det er ikke sund fornuft, men direkte tåbeligt, at man sådan nærmest robotagtigt tildeler en statsløs statsborgerskab, til trods for at han ifølge Politiets Efterretningstjeneste er til fare for rigets sikkerhed og dermed en trussel mod danskernes tryghed. Det skete i december 2011, og det kommer så også til at ske igen i april 2012, hvor der endnu en gang vil være en statsløs på loven, der er til fare for rigets sikkerhed.

Der er åbenbart gået vane og vanetænkning i den, og det er, fordi man inden for regeringen siger, at når konventionerne har talt, tildeler vi statsborgerskab med en automatik, som en robot måtte misunde. Søren Kierkegaard har sagt: Ak, af alle fjender er vanen den værste og lumskeste. Derfor hilser vi også De Konservative og Venstres beslutningsforslag om at tilstræbe, at man overvejer en fælles international fortolkning eller eventuelt en ændring af statsløsekonventionen, velkommen.

Vi havde i Dansk Folkeparti gerne set, at man gik et skridt videre, men vi hilser alligevel beslutningsforslaget velkommen, vi kipper med flaget, for det er en anerkendelse af, at der virkelig er et alvorligt problem, og at der skal gøres op med det. Det er jo det, vi har sagt hele tiden. Statsløse, som er til fare for rigets sikkerhed og jo kunne være potentielle terrorister, vi ved det ikke, skal selvfølgelig ikke have statsborgerskab – selvfølgelig ikke. Så derfor kan man godt undersøge, hvorvidt vi i Danmark fortolker konventionen rigtigt set i forhold til andre lande. Og ja, de gamle konventioner kan og skal korrigeres, hvis de ikke længere står mål med den virkelighed, vi lever i.

Vi ville som sagt gerne have gået et skridt videre og tage et forbehold. Vi anerkender den noble hensigt i konventionen, men mener samtidig, at det bør understreges med en tyk og fed streg, at det er Folketinget og alene Folketinget, der tildeler statsborgerskab. Skulle der komme en sag igen, hvor en statsløs er til fare for rigets sikkerhed, kan og skal vi selvfølgelig kunne sige nej. Det giver sig selv, og det skylder vi danskerne, på hvis mandat vi sidder. Det er deres sikkerhed og tryghed, vi er sat til at værne om, ja, det er jo faktisk vores væsentligste opgave.

Med disse bemærkninger skal jeg afsluttende konstatere, at vi i Dansk Folkeparti tilslutter os beslutningsforslaget.

Kl. 12:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for Dansk Folkeparti. Så går vi til ordføreren for Det Radikale Venstre, fru Zenia Stampe.

Kl. 12:49

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

I Radikale Venstre ser vi absolut intet behov for at ændre konventionen om begrænsning af statsløshed. For os har det en meget høj prioritet at udrydde statsløshed, og vi mener, at konventionen balancerer knivskarpt mellem det hensyn og hensynet til statens sikkerhed.

Den udvanding, som forslagsstillerne lægger op til, vil derimod forrykke balancen og forsyne Danmark og alle andre lande med en dårlig undskyldning for at krybe uden om forpligtelserne – en dårlig undskyldning, fordi det jo netop ikke er lykkedes forslagsstillerne at præsentere skyggen af belæg for, at faren mod Danmark bliver større af at give unge statsløse statsborgerskab. Der er tale om mennesker, der er født og opvokset i Danmark, og som ikke kan udvises, fordi der ikke er noget hjem, de kan sendes hjem til. Danmark er deres

hjem. Det er derfor ikke bare en dårlig undskyldning, det er også at indprente folk en falsk tryghed.

Vi synes, at det vil være en skam, hvis netop Danmark skulle slå ind på det spor, for det var jo os, som den konservative ordfører også sagde, der var pennefører for denne konvention. Det er en arv, vi skal være stolte over, og som vi skal værne om, for konventionen om begrænsning af statsløshed er det allervigtigste redskab for at udrydde statsløshed, ikke bare i Danmark, men også i resten af verden.

Vi vil ikke være med til at sende Danmark i front i et korstog for at udvande konventionen. Radikale Venstre kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 12:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 12:51

Jan E. Jørgensen (V):

Ja, hvis det er sådan, at fru Zenia Stampe har været pennefører på denne konvention, så må jeg jo rose hende for, at hun holder sig ualmindelig godt, for der er altså tale om en konvention, der har mere end 50 år på bagen, og som er fra en tid, der var en helt anden end den, vi har i dag. Men i konventionen står der, at en kontraherende stat, altså i dette tilfælde Danmark, kan gøre meddelelse af statsborgerskab afhængigt af »en eller flere af følgende betingelser«, og der er nogle af disse betingelser så, at man ikke er blevet idømt fængsel i mere end 5 år, eller at man er blevet dømt for forbrydelser mod rigets sikkerhed.

Lad mig i forhold til det argument, der var med, at man ikke var en trussel mod sikkerheden, og at man ikke kan udvises, og at det derfor ikke gør den store forskel, sige til den radikale ordfører, at hvis der skal være nogen sammenhæng eller nogen logik i Det Radikale Venstres synspunkter, så må det jo også føre til, at Det Radikale Venstre ikke længere synes, at vi bør have den her »kan«-bestemmelse, men at vi skal undlade at benytte os af den og altså give statsborgerskab til alle, der er statsløse, også dem, der er blevet dømt for forbrydelser mod rigets sikkerhed, eller dem, som har fået en dom, der er på mere end 5 års fængsel.

Kl. 12:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:52

Zenia Stampe (RV):

Vi synes, at der en rigtig fornuftig afgrænsning, for det er jo den, der gør, at konventionen nu også vinder udbredelse, og at den kan bruges som redskab til at udrydde statsløshed. Så kan vi jo diskutere, hvad der er vores egen individuelle holdning til, om man har fundet det rette balancepunkt. Men det her er bare ikke kun et spørgsmål om, hvad der er Det Radikale Venstres holdning, eller hvad der er Danmarks holdning. Det her er jo et spørgsmål, der handler om, hvordan man i en konvention finder det balancepunkt, der gør, at så mange som muligt vil forpligte sig på denne konvention og forpligte sig til at udrydde statsløshed. Det handler jo om ikke at give folk en god undskyldning for at lade være med at gå med i den – det kunne være, at konventionen var for stram, og at man så ikke ville være med, eller det kunne være, at konventionen var for slap og der var for mange kattelemme – og derfor synes vi sådan set, det er en fornuftig afgrænsning, der er. For det må jo være den, der gør, at der er så udbredt tilfredshed med den her konvention, og at der er flere og flere, der tilslutter sig den.

Den kritik, som vi lige nu hører i Danmark, er, så vidt jeg ved, ret unik, den har man ikke hørt i særlig mange andre lande, og det er jo for mig at se også et bevis på, at vi har fundet en rigtig god balance.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen jeg tror ikke helt fru Zenia Stampe forstod spørgsmålet. For jeg talte ikke om en konventionsændring; jeg talte om, at Danmark så skulle undlade at gøre brug af den mulighed, der er i konventionen for, at vi kan stille de her betingelser; vi kan også lade være med at stille de her betingelser. Hvis fru Zenia Stampe virkelig mener, at man skal udrydde statsløsheden, så må det vel også betyde, at man skal give statsborgerskab til folk, der er blevet idømt fængselsstraffe på 10 år, på 16 år, livstid, og at man også skal give statsborgerskab til folk, der er dømt for forbrydelser mod rigets sikkerhed. Ellers er der da ikke nogen sammenhæng i det, som den radikale ordfører siger.

Vil Det Radikale Venstre arbejde for, at man i regeringen får ændret loven, sådan at vi ikke længere benytter os af den »kan«-mulighed, der er i konventionen? Så kan der jo være andre lande, som ikke er nået lige så langt, som vi er her i Danmark, der vil kunne benytte sig af denne kattelem. Men vi behøver her i Danmark vel ikke være så inhumane, at vi ikke tildeler statsborgerskab til alle og enhver, der er statsløse?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Zenia Stampe (RV):

Nu giver konventionen jo allerede lempeligere vilkår for statsløse. Så kunne man jo diskutere, om det er den rette balance – og der kunne jeg måske have en holdning til, om det skulle være til den ene eller den anden side – men jeg tror, vi har fundet en udmærket balance, for der er sådan set flertal for den. Hvis jeg begyndte at have ambitioner om at lempe yderligere, tror jeg ikke, det ville være noget, der ville have nogen gang på jorden her i Folketinget. Det er desuden ikke noget, vi har diskuteret i den radikale folketingsgruppe, for vi fornemmer ikke, at der på den konto er grundlag for at give endnu flere statsborgerskab, og derfor synes jeg sådan set, det er en irrelevant diskussion. Vi følger konventionen. Vi synes, der er en fin balance i den, fordi den, så vidt som det er muligt, sørger for at udrydde statsløshed, ikke bare i Danmark, men også i resten af verden.

Så er vi i øvrigt realister, ikke kun med hensyn til, hvad andre lande gør, og hvilken balance der er i resten af verden, men søreme også med hensyn til, hvilken balance der er i Danmark. Og der har vi sådan set haft en fornemmelse af, at man her havde fundet en balance, som der var et rimelig bredt flertal for – det kan man jo så diskutere om der er nu – og derfor har vi ingen ambitioner om at rykke ved den balance, for det tror vi ville være at tage en kamp op, der på forhånd var tabt.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Den næste er hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (KF):

Skal vi ikke lige holde fast i, at det der med resten af verden er lidt overdrevet. Altså, nu har konventionen bestået i mere end 50 år, og det er jo kun et par håndfulde europæiske lande, der har ratificeret den. F.eks. har alle de stater, hvor det er et problem, jo ikke ratificeret den. Så jeg synes, vi skal prøve at holde det nede på et passende

Kl. 12:53 niveau, for det der med hele verden er måske sådan lige overdrevet nok.

Kl. 12:53 Men når jeg tog ordet, var det egentlig, fordi jeg hørte, at fru Zenia Stampe sagde, at det her er en dårlig undskyldning. En dårlig undskyldning! Og det, vi taler om her, er personer, som udgør en fare for landets sikkerhed. Er det en dårlig undskyldning? Jeg vil gerne lige høre, om det virkelig er sådan, at selv om man udgør en fare for landets sikkerhed, så er det bare en dårlig undskyldning.

Det fører jo frem til det næste, nemlig det, at jeg kan forstå, at grunden til, at det her er en så fantastisk god balance, er, at der er et flertal for den her balance. Men hvad mener Det Radikale Venstre? Det er jo Det Radikale Venstre, der har ordet nu. En ting er, hvad flertallet mener, men mener Det Radikale Venstre, at balancen er, som den skal være?

Kl. 12:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:57

Zenia Stampe (RV):

Vi mener, det en dårlig undskyldning, fordi vi jo netop ikke har hørt argumenter for, at faren skulle blive mindre ved at give de her mennesker statsborgerskab.

Vi har ikke drøftet den aktuelle balance i den radikale folketingsgruppe, så derfor er det sådan set svært for mig at sige, hvad den officielle radikale holdning er til det. Det skal jeg da ikke udelukke at vi kunne finde på at gøre, men jeg må ærligt indrømme, at ud af de mange sager, vi kunne kaste os over, så var det nok ikke den første, vi ville vælge. For jeg tror sådan set ikke, at der er et flertal for at rykke i den retning, som ordføreren antyder vi kunne finde på at rykke i.

Kl. 12:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Tom Behnke.

Kl. 12:57

Tom Behnke (KF):

Jamen man behøver ikke altid kun at gøre det, som flertallet vil; det vil da være en lidt trist situation, hvis et parti på den måde har opgivet sin politik. Men lad det nu være.

Det næste er, at forskellen på, om man har dansk statsborgerskab eller ej, jo rent faktisk er, at det i det øjeblik, hvor man har dansk statsborgerskab, er definitivt slut med, at man kan blive udvist af landet. Og jeg ved godt, at det i forhold til statsløse i dag er en vanskelig situation, men der kunne opstå en ny situation, f.eks. at Palæstina får deres egen stat, og så er situationen jo en anden.

Men lad mig spørge her til sidst: Skal jeg forstå den her fantastiske balance sådan, at hvis man er blevet dømt for en terrorhandling; hvis man er dømt for at være til fare for landets sikkerhed, så er det helt o.k., at man bliver afvist, men hvis man kun er sigtet, måske endda tiltalt; hvis retssagen måske oven i købet er påbegyndt ved domstolene, men man endnu ikke er dømt, så er det, som det blev sagt, en rigtig dårlig undskyldning?

Kl. 12:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:58

Zenia Stampe (RV):

Jeg synes fortsat, det er en rigtig dårlig undskyldning, for hvor skal vi sende statsløse hjem til? Nu kommer ordføreren så selv ind på, at det er noget, vi ikke rigtig kan gøre, men ordføreren siger så, at si-

tuationen i Palæstina kan ændre sig. O.k., hvis en ung statsløs, hvis familie oprindeligt kom fra området Palæstina-Israel, begik noget kriminelt, ville man så synes, det var ansvarligt af Danmark som nation at sende vedkommende til Palæstina?

Nu eksisterer Palæstina så ikke endnu, og jeg ved ikke, om ordføreren er for, at der skal indføres en sådan stat, men jeg må bare sige: Er det ansvarligt at sende problemet videre til et land, som under ingen omstændigheder har ansvaret for den person? Personen er ikke født der, personen er ikke opvokset der, personen har ikke noget statsborgerskab der. Landet eksisterede faktisk ikke, da personen blev født. Det er da en total ansvarsforflygtigelse, som jeg ikke synes klæder et parti, som ellers vil det rigtig godt, når det handler om det internationale.

Kl. 12:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 12:59

Christian Langballe (DF):

Jeg synes jo, at det tangerer voksenmobning, når man kalder det en dårlig undskyldning, at vi i Dansk Folkeparti tager rigets sikkerhed alvorligt. Det, som hele den her sag drejer sig om, er jo, hvorvidt man mener, at rigets sikkerhed står over konventionerne.

Jeg synes, hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre og hr. Tom Behnke fra De Konservative har stillet nogle spørgsmål, som der ikke rigtig er blevet svaret på, nemlig: Hvor tungt vejer de her statsløsekonventioner i forhold til de forbrydelser, som en statsløs måtte begå? Kan man, hvis der er tale om mord, også sige, at vedkommende skal have statsborgerskab? Jeg synes, Det Radikale Venstre og fru Zenia Stampe undlader at tage stilling til en principiel problemstilling ved i stedet for at sige, at det er en dårlig undskyldning, når vi problematiserer det her forhold. Jeg tager det sandelig alvorligt, og det er også derfor, vi har den her debat.

Kl. 13:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:00

Zenia Stampe (RV):

Jeg må indrømme, at jeg har meget svært ved at forstå spørgsmålet, som Dansk Folkepartis ordfører stiller. Jeg tror ikke, det er fordi, jeg er dum; jeg tror, det er, fordi det var lidt uklart.

Men jeg hørte, at ordføreren sagde tidligere – jeg kan ikke huske, om det var ordførerens ordførertale, eller om det var et spørgsmål – at det da godt kunne være, at faren ikke bliver større, ved at man giver statsborgerskab, men at det betyder, at vedkommende så får adgang til at stemme. Og det er jo, fordi ordføreren for Dansk Folkeparti har indset, at det her intet har at gøre med rigets sikkerhed. Vi øger ikke sikkerheden ved at nægte nogen statsborgerskab, så nu skal det handle om stemmeretten. Undskyld, men det synes jeg er lavt.

Kl. 13:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:01

Christian Langballe (DF):

Altså, nu mener jeg faktisk, at det at kunne stemme til folketingsvalg er den højeste ære, man kan opnå, og det håber jeg også at fru Zenia Stampe mener, og at hun ikke bare anser det for at være sådan noget bagatelagtigt.

Det, jeg synes er mærkeligt, er, at man vil belønne folk, der er til fare for rigets sikkerhed med et statsborgerskab og så sige, at spørgsmålet om faren, trusselsvurderingen osv. da så i øvrigt er ligegyldigt. Jeg siger bare, at det ser underligt ud, at politikerne belønner vedkommende med et statsborgerskab, hvis vedkommende er til fare for rigets sikkerhed. Det er da ikke så svært at forstå.

Kl. 13:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:02

Zenia Stampe (RV):

Jamen jeg vil da så glæde mig rigtig meget til at skulle tale i forbindelse med det beslutningsforslag, som jeg forestiller mig at Dansk Folkeparti på et tidspunkt vil fremsætte, hvor man vil foreslå, at man skal vurdere børns evner, inden man giver dem stemmeret og eventuelt statsborgerskab. Nå ja, Anders Breivik fik norsk statsborgerskab – det skulle han vel så ret beset ikke have haft, men det kunne man ikke rigtig forhindre at han fik. Det er en logik, som jeg ikke synes skal gælde for danske statsborgere, og jeg synes heller ikke, den skal gælde for statsløse.

Min grundlæggende holdning er, at vi skal udrydde statsløshed, vi skal gøre en indsats her i Danmark, og vi skal bestemt ikke sørge for at undergrave den indsats, som skal foregå i resten af verden, hvor det her er et kæmpe problem.

Kl. 13:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 13:02

Karsten Lauritzen (V):

Så De Radikales ordfører siger altså ret klart her til sidst, at Det Radikale Venstres politik er, at hensynet til at udrydde statsløshed står over hensynet til Danmarks Riges sikkerhed? Det er jo reelt nok, men det er det, man må antage er Det Radikale Venstres analyse i den her sag.

Kl. 13:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:03

Zenia Stampe (RV):

Åbenbart lytter spørgerne ikke til hinanden. Der er flere, der har stillet det spørgsmål, hvortil jeg så har konstateret, at det jo endnu ikke er lykkedes forslagsstillerne at kæde en argumentation sammen, der viser, at det er til fare for sikkerheden at give statsløse statsborgerskab. Det er jo den præmis, som hr. Karsten Lauritzens spørgsmål beror på. Der må jeg bare sige, at jeg glæder mig til at høre en argumentation, der hænger sammen, for, at vi faktisk kan øge Danmarks sikkerhed ved at nægte statsløse statsborgerskab. Jeg synes, der er nogle, der skal gå hjem og lave deres hjemmearbejde, og så vil jeg glæde mig til, at der kommer en god sammenhængende argumentation. Så tager vi den derfra.

Kl. 13:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:03

Karsten Lauritzen (V):

De Radikales ordfører svarer delvis på spørgsmålet, og så stiller hun nogle flere spørgsmål. Dem kan man godt bruge tid på at besvare. Der er jo forskel på at have statsborgerskab og ikke have statsbor-

gerskab. Der er også et sikkerhedsaspekt. Men lad det hvile, hvis De Radikales ordfører synes, at De Radikales ordfører allerede har svaret mange gange på det spørgsmål.

Så er der det politiske spørgsmål. Der er sikkerhedsspørgsmål, og der er politiske spørgsmål. Hvorfor ønsker Det Radikale Venstre at belønne folk, som Politiets Efterretningstjeneste vurderer kan være til fare for rigets sikkerhed, med et rødbedefarvet pas? Hvorfor ønsker man at sende sådan et signal? Hvorfor ønsker man at give folk, som man kunne forestille sig sad i fængsel, et rødbedefarvet pas under henvisning til konventionen om statsløshed? Når man ikke køber sikkerhedsargumentet, hvorfor ønsker man så at belønne de her mennesker? Det må være muligt at få et politisk svar på det.

Kl. 13:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:05

Zenia Stampe (RV):

Det spørgsmål er jeg også blevet stillet før, og mit svar dengang var, at det jo heller er ikke sådan, at vi ringer til folk og siger: Du skal belønnes, fordi du er i PET's søgelys, og derfor får du nu et rødbedefarvet pas. Sådan fungerer det ikke. Det er jo ikke sådan, at man belønner. Men at nægte folk, som ellers har en ret til et statsborgerskab, det på grund af noget, de i øvrigt ikke har gjort, er jo en straf. Det er at straffe folk for noget, de ikke har gjort. Det er at kende folk skyldige, uden at det er bevist, at de har gjort sig skyldige i noget. Det strider mod de mest grundlæggende retsprinsipper.

Kl. 13:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Jeg siger tak til ordføreren. Så er det SF's ordfører, fru Ida Damborg.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Ida Damborg (SF):

SF ønsker ligesom FN og ligesom mange andre stater at begrænse antallet af statsløse i verden. Det er jo et fælles ønske, det er et ønske, som gør, at man også skal påtage sig ansvar – et ansvar, vi gerne påtager os. Derfor er vi glade for, at FN har en konvention, der pålægger Danmark at give statsborgerskab til statsløse, der fødes i Danmark. Forårets sag viste jo tydeligt, at vi har denne forpligtelse, og SF ønsker, at vi lever op til denne forpligtelse.

Med hensyn til beslutningsforslaget ønsker SF ikke, at vi tager kontakt til andre for at åbne op for stramminger på dette område, eller at vi skal overveje, hvordan konventionen skal fortolkes, for det er allerede muligt at nægte at give statsborgerskab, hvis den pågældende er fundet skyldig, enten i en forbrydelse mod statens sikkerhed eller i en forbrydelse, der kan give minimum 5 års fængsel. Det finder SF er en sikkerhed, som gør, at Danmarks fortolkning af konventionerne er fin. Desuden må vi også stå fast på, at statsløse ikke kan udvises, uanset om de har begået kriminalitet eller ej, og det er jo såre simpelt, for hvor skal de udvises til? Disse personer er jo netop statsløse. De er født i Danmark, og Danmark er altså deres hjemland.

Så SF kan ikke støtte forslaget. SF ønsker, at vi opretholder den praksis, vi har i dag.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Tom Behnke (KF):

Det er kun et lille, kort spørgsmål i virkeligheden, for jeg kan forstå, at SF's ordfører synes, det er helt i orden, at hvis man er dømt for en forbrydelse, der er til fare for landets sikkerhed, så kan man afvises. Men hvis man kun er mistænkt for det, hvis man kun er sigtet for det, hvis man måske oven i købet er tiltalt for det, hvis man måske oven i købet har været til de indledende retsmøder, men forsinkelser i retssystemet har gjort, at Folketingets sagsbehandling om statsborgerskab overhaler Byrettens behandling af den her sag, så er det helt o.k., at Folketinget giver statsborgerskab til en person, også selv om vi måske ved, at der er alle mulige beviser for, at vedkommende har begået den her forbrydelse, men at vedkommende bare ikke lige er blevet dømt endnu. Skal jeg forstå det sådan?

Kl. 13:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:08

Ida Damborg (SF):

Vi ved vel i bund og grund ikke noget, vil jeg sige til hr. Tom Behnke, før folk er dømt, og det er jeg tryk ved. Det er sådan, at når man skal sætte grænser, kan man jo altid diskutere, om de er sat lige præcis det rigtige sted. Hr. Tom Behnke har tidligere i dag henvist til færdselsloven, og der er nogle steder, hvor 52 km/t. måske havde været bedre for netop dette byområde, eller 49 km/t. i andre områder, men vi har jo lagt os på en grænse, som er 50 km/t. I den her sag har vi også lagt os på den grænse, at man skal være dømt for en forbrydelse mod statens sikkerhed eller dømt for en forbrydelse, der giver 5 års fængsel eller derover. Sådan er det med grænser, der kan være eksempler på, at grænserne er rimelige eller urimelige, men sådan er det altid, når man skal lave regler.

Kl. 13:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Tom Behnke.

Kl. 13:09

Tom Behnke (KF):

Jo, men det er også derfor, at vi prøver at åbne op for, at man ikke nødvendigvis skal afvise, men at man kunne sætte ansøgningen i bero og man så lige kunne se tiden an, f.eks. til retssagen bliver gjort færdig. Det er jo ikke at afvise. Det er ikke, at vedkommende aldrig nogen sinde kan opnå det. Det kunne jo være, at retssagen førte frem til, at vedkommende blev kendt uskyldig, og så kan vedkommende få dansk statsborgerskab. Men det, vi beder om, er bare den der lillebitte mulighed for, at man sætter sagen i bero, indtil man lige har set, hvad det her udvikler sig til.

Må jeg spørge den anden vej rundt: Hvis vi nu har en lignende sag og vedkommende, 3 dage efter at Folketinget har tildelt statsborgerskab vel vidende, at vedkommende var sigtet, tiltalt, at der var en verserende retssag, bliver dømt skyldig af retten i terrorvirksomhed mod Danmark, hvordan ville SF så have det med det?

Kl. 13:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:10

Ida Damborg (SF):

Nu er det sådan, at vi skal se perspektivet i den her konvention, og det er at bekæmpe statsløshed i verden. Det er faktisk et meget ædelt mål, og det er det, vi ønsker at gå ind i. Hr. Tom Behnke ville kunne komme med mange eksempler, som lå på den ene eller på den anden

side af netop sådan en grænse. Det ville han kunne, hvad enten det er vold, det er vold med døden til følge eller det er mord. Han ville kunne komme med mange eksempler på, hvor det lige er – på den ene eller den anden side af grænsen. Vi holder os til FN's konventioner, det er vi trygge ved i SF.

Kl. 13:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Christian Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 13:11

Christian Langballe (DF):

Kan SF's ordfører forstå, at det kunne være og må være krænkende for almindelige menneskers retsbevidsthed, at man i Folketinget tildeler statsborgerskab til en person, som er til fare for rigets sikkerhed? Er der slet ikke nogen forståelse for, at sådan noget jo krænker almindelige menneskers retsbevidsthed?

Kl. 13:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:11

Ida Damborg (SF):

Jeg må formode, at anklagemyndigheden starter en sag, og jeg må formode, at man bliver dømt, hvis man er til fare for rigets sikkerhed. Det synes jeg giver nok forklaring på det. Men det er da interessant, at hr. Christian Langballe synes, det er vigtigt at beskæftige sig med internationale konventioner. Tidligere har Dansk Folkeparti jo netop i debatter om udlændinge ikke altid haft så stor tiltro til internationale konventioner og ikke altid ment, det var så vigtigt, at vi holdt dem. Det synes SF det er.

Kl. 13:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:12

Christian Langballe (DF):

Altså, nu vil jeg opfordre ordføreren til at være til stede, når ordførertalerne bliver holdt, for så ville ordføreren have vidst, hvad jeg mener om den sag. Så jeg synes måske lige, det er at gå over strengen.

Det eneste, jeg har spurgt om, er: Kan ordføreren forstå, at det er krænkende for danskernes retsbevidsthed, at folketingspolitikkerne tildeler statsborgerskab til en person, der er til fare for rigets sikkerhed?

Kl. 13:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:12

Ida Damborg (SF):

Jeg synes, jeg har svaret på spørgsmålet. Jeg siger, at hvis en person er til fare for rigets sikkerhed, må man formode, at anklagemyndigheden rejser en sag, der kan føre til en domfældelse.

Kl. 13:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:13

Jan E. Jørgensen (V):

Så vil jeg gerne spørge fru Ida Damborg, om man i Socialistisk Folkeparti er bekendt med, at det nogle gange kan tage lidt tid at efterforske en sag, og om ordføreren er klar over, at der nogle gange kan

gå lidt tid med at behandle en sag. Hvis ordføreren er klar over det og der ellers skal være sammenhæng med det, ordføreren lige har sagt, så må det vel også deraf følge, at man så kan sætte en ansøgning i bero, hvis en person har begået eller har gjort forsøg på – det er jo også strafbart – at begå forbrydelser mod rigets sikkerhed. Hvis det så tager noget tid at efterforske osv., må det vel deraf følge, at man så kan stille ansøgningen i bero så længe.

Kunne der da ikke være en gylden middelvej, sådan at vi ikke overtræder konventionen, men sådan at vi siger: Vi vil ikke nægte dig statsborgerskab, men du kommer altså ikke lige på i denne omgang; du må vente til næste omgang, for der er sådan set nogle, der er i gang med at få dig dømt for en forbrydelse, du har begået, og så ser vi så til den tid, om du bliver straffet eller ej, og om du dermed kan få statsborgerskab eller ej? Kunne det ikke være en gylden middelvej?

Kl. 13:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:14

Ida Damborg (SF):

Jeg hæfter mig ved, at hr. Jan E. Jørgensen siger »en forbrydelse, du har begået«, for det undrer mig jo, at hr. Jan E. Jørgensen med så usvigelig sikkerhed kan sige, at det er en forbrydelse, vedkommende har begået. Så længe vedkommende ikke er dømt for den, er vedkommende vel uskyldig? Det er et af de grundlæggende principper, som SF vægter meget højt. Nu er det jo heller ikke sådan, at man får statsborgerskab fra fødslen, eller når man er 3 år, når man er statsløs i dette land. Vi ved udmærket, at der går lang tid, inden man kan opnå statsborgerskab. SF synes, at vi har nogle gode regler. Der vil altid kunne findes eksempler på det ene og på det andet, når man sætter en grænse, men SF mener, at vi lever op til internationale konventioner, og det er vi trygge ved.

Kl. 13:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 13:14

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg takker fru Ida Damborg for belæringen om, hvornår man er skyldig, og hvornår man ikke er skyldig. Den sætter jeg som advokat stor pris på. Så vil jeg da også bare til fru Ida Damborg sige, at man godt kan have begået en forbrydelse uden at være dømt for den. Altså, sådan er det jo. Det tager altså noget tid. Hvad med en varetægtsfængslet? Hvad hvis en retssag er berammet, men endnu ikke har fundet sted, skal den varetægtsfængslede så også bare have dansk statsborgerskab? Skal vi bare være fuldstændig ligeglade med, at vi tildeler en sådan person dansk statsborgerskab?

Kan Socialistisk Folkeparti dog ikke vise så meget empati for retsfølelsen, at man siger: Det kan vi godt se er et problem; der var det måske meget smart lige at vente. Og hvis personen bliver frifundet ved retssagen, kommer statsborgerskabet selvfølgelig efterfølgende. Det er klart nok. Men kan man dog ikke bare lige stille sagen i bero, indtil man lige får afklaret, om der er et problem?

Kl. 13:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:15

Ida Damborg (SF):

Jeg synes, jeg har prøvet at beskrive det mange gange. Når vi sætter regler for noget i dette Ting, vil der altid være grænsetilfælde. Der

vil være den ene eller den anden situation. Det, som SF vægter højt, er, at vi lever op til internationale konventioner i den måde, vi tildele statsborgerskab på. Det er for os rigtig vigtigt. Vi synes ikke, der er nogen grund til, at vi begynder at forhandle med andre og snakke om, hvordan man skal fortolke de her regler. Vi synes, at vi har nogle gode regler.

Kl. 13:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Herefter er det Enhedslistens ordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Enhedslisten støtter ikke beslutningsforslaget fra Venstre og Konservative. Vi synes i forvejen, at det er en dybt problematisk praksis, at personer, som lever op til alle krav, man skal leve op til for at få statsborgerskab, kan få afslag, alene fordi Politiets Efterretningstjeneste mener, at det skal de have. Det er jo altså vel at mærke personer, som hverken er sigtet eller dømt for forbrydelser. Man må gå ud fra, at de slet ikke aner, at PET holder øje med dem. Det kan så være, at de finder ud af det, når de får et brev fra Indfødsretskontoret om, at nu har de fået afslag på statsborgerskab uden nogen forklaring, og at de ikke kan søge de næste 5 år. Så kan det jo være, at det går op for dem der.

I Danmark er det ellers et grundlæggende princip, at en person er uskyldig, indtil det modsatte er bevist, men her vælger man altså at straffe ved ikke at tildele statsborgerskab, på trods af at personen hverken er sigtet eller dømt. Jeg synes, at det gør sagen endnu værre, at de her personer, der får afslag på statsborgerskab, ikke får nogen som helst information om, hvorfor de får afslag. De har ikke noget sted, de kan klage; de har ikke noget sted, de kan ringe til og få en forklaring; de kan ikke engang få oplyst, at årsagen til, at de får afslag på statsborgerskab, er, at PET mente, at det var en god idé, uanset hvor de henvender sig.

Det er klart, at eftersom Enhedslisten i forvejen mener, at den praksis er forkert, så går vi naturligvis ikke ind for, at man udbreder den til også at gælde for de statsløse. Som sagt: Hvis PET mener, at en person er til fare for statens sikkerhed, uanset om det er en statsløs eller det ikke er en statsløs, så må man få rejst en sag, og hvis det er rigtigt, at vedkommende er i gang med at planlægge en forbrydelse eller har begået en forbrydelse, så må vedkommende jo blive dømt.

Derudover er der det, som også har været oppe flere gange før, nemlig at hvis en statsløs person nægtes statsborgerskab, betyder det jo altså ikke, at vedkommende så kan udvises, netop fordi vedkommende er statsløs. Så man kan sige, at det absolut ingen konsekvenser har for sikkerheden i Danmark, om folk får det her statsborgerskab eller ej. Det synes jeg hører med til diskussionen, når nu der bliver lagt så meget vægt på netop spørgsmålet om statens sikkerhed i argumentationen fra forslagsstillerne.

Til sidst synes jeg, at det er vigtigt lige at have med, hvorfor vi overhovedet har en statsløsekonvention. Altså, hvad går det ud på? Det handler jo om, at Danmark og en række andre lande ønsker at begrænse antallet af mennesker, som lever i verden uden at have et statsborgerskab, altså uden at være fuldgældige borgere i et land. Det fylder ikke så meget i diskussionen, men ikke desto mindre synes jeg, det er meget vigtigt at få med, at der jo sådan set er en idé med, at vi har en statsløsekonvention, nemlig at vores samfund og en række andre samfund ønsker, at antallet af statsløse i verden bliver nedbragt.

Kl. 13:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ingen bemærkninger. Tak til ordføreren. Herefter er det Liberal Alliances ordfører, fru Merete Riisager.

Kl. 13:20

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 25 mener, at Danmark skal overholde de internationale konventioner, som Danmark har ratificeret. FN's konvention af 30. august 1961 om begrænsning af statsløshed skal således overholdes. Det er vi i Liberal Alliance helt enige i. Har vi tilsluttet os en konvention, må vi også overholde den.

Men vi er også opmærksomme på, at konventioner, der blev fastlagt i en helt anden tid, kan trænge til en gennemgang, og vi stiller os derfor positive over for en drøftelse af konventionen i samarbejde med de lande, der har ratificeret den. Det er væsentligt at få præciseret, hvorvidt et land, hvis sikkerhedsmyndigheder anbefaler, at en ansøgning om statsborgerskab sættes i bero, kan gøre dette uden at gå imod den intention, der ligger i konventionen.

Liberal Alliance stiller sig derfor grundlæggende positive over for en mellemstatslig drøftelse af konventionen, fortolkningen af den i forskellige lande og den konkrete udmøntning af den i disse sammenhænge. Dertil mener Liberal Alliance fortsat, at procedurene omkring PET's anbefalinger kan forbedres, således at borgernes retssikkerhed og indsigt i egne sager forbedres.

Kl. 13:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ingen bemærkninger. Tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, den konservative hr. Tom Behnke.

Kl. 13:21

(Ordfører for forslagsstillerne)

Tom Behnke (KF):

Jeg vil gerne indlede med at sige tak for debatten. Jeg synes, det var rigtig godt, at vi i dag kunne få en mere principiel debat og en uafhængig debat – ikke en debat, der var knyttet op på et konkret lovforslag eller konkrete sager, men en helt principiel drøftelse af spørgsmålet her. Jeg er helt med på, at partiernes holdning til, om vi så skal gøre noget eller ikke gøre noget, sådan set ikke har ændret sig i løbet af debatten i dag. Men jeg synes alligevel, at vi formåede at få partierne og ordførerne og ministeren til at gå ind i og i hvert fald forholde sig til dilemmaet – forholde sig til, hvordan man skal fortolke konventionen, og om man måske skulle tage initiativ til at prøve at ændre på fortolkningen eller måske endda helt ændre selve konventionen. Den debat fik vi så i dag. Nu er det tydeligt, hvor partierne står, hvad det er for nogle positioner, man har, og det har vi i hvert fald fået ud af debatten i dag. At vi så ikke rigtig fik rykket nogen til at komme nærmere hen imod at kunne prøve at gøre noget ved tingene, er jo selvfølgelig lidt ærgerligt.

Det var jo Danmark, der i sin tid, for mere end 50 år siden, tog initiativ til, at vi skulle have den her konvention. Og fra konservativ side er vi enige i, at vi skal have en sådan konvention. Vi er enige i, at stater ikke skal gøre deres borgere statsløse, og vi er også enige i, at hvis en stat har statsløse på sit område, der ønsker at få statsborgerskab, skal vi hjælpe med, at de kan få det. Det er vi helt enige i.

Men vi mener, at der bør være nogle muligheder for, at en stat, at Danmark kan værne sig, og at man i hvert fald ikke tildeler – eller belønner med – statsborgerskab, hvis det er sådan, at en ansøger er under mistanke for at være i gang med eller måske oven i købet at have udført handlinger, som er en trussel mod landets sikkerhed. Når det var os, der tog initiativ til konventionen, er der jo ikke noget odiøst i, at vi så også tager initiativ til måske at ændre på konventio-

nen. Hvis det er sådan helt fuldstændig udelukket, at man nogen sinde kan få lov til at tage sådan et initiativ, bliver det nogle mystiske konventioner vi om 650 år skal sidde og forholde os til. Der vil aldrig nogen sinde være blevet ændret et komma, fordi det ikke kan lade sig gøre. Selvfølgelig kan det lade sig gøre!

Så argumentet om, at det vil være helt uhørt, holder selvfølgelig ikke. Vi kan jo tage initiativet. Vi kan foreslå det for de andre lande, der har ratificeret. Der er jo uheldigvis ikke ret mange, der har ratificeret, men i den her proces, er der så heldigvis ikke så mange, vi behøver at ringe til og spørge. Den undersøgelse, der er lavet indtil nu, har jo vist, at de forskellige lande rent faktisk har forskellige opfattelser af, hvordan konventionen skal fortolkes.

Det har vi så ikke rigtig kunnet komme dybere ned i. Vi har ikke rigtig kunnet rokke ved regeringens stålsatte holdning til, at konventionen er krystalklar, og at der intet er at komme efter. Det er ærgerligt, at regeringen end ikke kan give sig en lillebitte smule her og sige, at der måske var en mulighed for, at man kunne sætte en ansøgning bero – ikke nødvendigvis afvise, men i hvert fald sætte i bero – til man har fået afdækket, om vedkommende har været eller er i gang med at lave en handling, som er til skade for landets sikkerhed.

Det er beklageligt, at regeringen på den ene side her i dag faktisk anerkender, at vi har nye tider. Det gør justitsministeren jo: Han anerkender, at det er nye tider; han anerkender også, at trusselsbilledet i dag er anderledes end for mere end 50 år siden. Men man vil på den anden side ikke – man vil ikke – gøre noget ved dilemmaet mellem sund fornuft og konventionen. Og det er lidt bekymrende, at man jo egentlig – og det har den socialdemokratiske ordfører jo også tidligere givet udtryk for – siger, at der er et dilemma her. Det er ikke sund fornuft at fortolke konventionen så stramt. Men ikke desto mindre tilsidesætter man fra regeringens side sund fornuft og holder bare fast og siger: Konventionen er konventionen, og den skal ikke ændres, den kan ikke ændres, vi vil ikke ændre den, den er bare, som den skal være.

Det er bekymrende, at regeringen holder så krampagtigt fast i fortolkningen, fordi den her konvention jo – og det må vi erkende – er noget rigid i sin formulering. Der er ikke levnet mange muligheder for undtagelser, og derfor kunne det jo godt være, at det var hensigtsmæssigt – det synes vi i hvert fald fra De Konservatives side, og også Venstre, som er medforlagsstillere – at man i det mindste prøvede at ændre den her konvention.

Kl. 13:26

Hvad er det, der er så farligt ved, at justitsministeren tager telefonen og ringer til sine kolleger i de lande, som også har ratificeret – bare lige for at stikke fingeren i jorden, bare lige for at tage temperaturen på, hvor de lande er henne? Det kunne være, at man andre steder i denne verden har lignende debatter, som vi har her i Folketinget i dag, og at man også i andre lande sådan siger: Ja, det er nye tider; der er opstået nogle dilemmaer, som vi ikke forudså for 50 år siden; det kunne da godt være, vi skulle kigge på det.

Sagen er jo, at tiden er løbet fra konventionen, og det ændrer ikke på, at vi stadig har den grundholdning, at vi skal overholde konventioner. Det er vi jo helt enige i, og det er heller ikke det, vi diskuterer i dag. Flere ordførere har sådan ligesom forsøgt at gøre det til en diskussion om, hvorvidt vi skal overholde konventionen eller ej: Selvfølgelig skal vi overholde konventionen. Men når det viser sig, at en konvention er uhensigtsmæssig og tiden er løbet fra den, kan man jo godt tage initiativ til at prøve enten at diskutere fortolkning eller at diskutere regulære ændringer af en konvention.

Lad os sige, at man nu skulle skrive den konvention i dag. Lad os sige, at vi havde et fuldstændig blankt stykke papir; der fandtes ikke en sådan konvention; det, man lavede for mere end 50 år siden, slår vi en streg over, det findes ikke; vi siger, at det slet ikke findes; vi står her med et fuldstændig blankt stykke papir og skal lave nogle spilleregler for, hvordan vi bekæmper statsløshed. Så er jeg hundre-

de procent sikker på, at man med den viden, vi har i dag, selvfølgelig ville sørge for at tage forbehold ikke bare for, at en person skal være dømt for en terrorhandling eller have fået en straf, det giver mere end 5 års fængsel, men også at vedkommende er under mistanke for at ville gøre det eller ville have gjort det. Så havde man i det mindste en mulighed for at sige: Vi sætter lige ansøgningen i bero. Man behøver måske ikke engang at sætte en årrække på. Man behøver ikke engang, som det er tilfældet for andre ansøgere vedkommende, sige, det var 3 år eller 5 år eller lignende, man kunne måske oven i købet have en bestemmelse, der sagde, at man sætter ansøgningen i bero, til man har fået afdækket, om det er rigtigt eller ej.

Jeg er helt sikker på, at i hvert fald de fleste partier i Folketinget ville tage det forbehold, hvis vi skulle skrive den konvention i dag. Og jeg er helt overbevist om, at justitsministeren, hvis han kigger ind i sit inderste jeg, også vil sige: Jo, det ville vi nok, for situationen er en anden, end den var for 50 år siden. Og derfor er det ærgerligt, at man end ikke vil prøve at se, om vi kan ændre fortolkningen, at man ikke vil prøve at ændre konventionen, således at konventionen er tidssvarende og dermed opfylder sit formål, men stadig væk også er fornuftig.

Jeg kan jo godt se, hvor flertallet bærer hen ad, men jeg vil gerne have lov til at takke for, at vi havde en rigtig god og saglig debat om denne problemstilling. Tak for det.

Kl. 13:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til den konservative ordfører.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 19:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpede beføjelser for politiet til at lukke hashklubber.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsættelse 06.12.2011).

Kl. 13:29

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 13:29

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Beslutningsforslaget indebærer, at regeringen får pligt til inden den 1. april 2012 at fremsætte forslag om, at politiet skal kunne lukke en hashklub, første gang politiet konstaterer strafbare forhold i lokalet, når den, der råder over lokalet, allerede i forbindelse med et andet lokale har fået en advarsel om, at lokalet vil blive lukket, hvis der igen konstateres strafbare forhold.

Det anføres i begrundelsen for beslutningsforslaget, at politiet i 2000 vurderede, at der var op mod 100 hashklubber alene i København. Selv om politiet har lukket mange hashklubber siden vedtagelsen af lov om forbud mod besøgende i bestemte lokaler – den er og-

så kendt under den mere mundrette titel hashklubloven – i 2001, er sådanne klubber ifølge forslagsstillerne stadig et problem. Det anføres, at dette ikke kun er tilfældet i København, idet f.eks. Fyns Politi har lukket 11 hashklubber i 2011. Det anføres endvidere af forslagsstillerne, at når politiet har lukket en hashklub, forekommer det, at de samme bagmænd kort tid efter åbner en ny på en anden adresse.

Forslagsstillerne ønsker derfor at give politiet beføjelse til at kunne nedlægge forbud, første gang man i et bestemt lokale konstaterer f.eks. hashsalg, når den, der råder over lokalet, allerede i forbindelse med et andet lokale har fået en advarsel. En advarsel skal med andre ord efter beslutningsforslaget ikke være knyttet til et bestemt lokale, men vil skulle følge den, der har fået advarslen.

Efter de gældende regler kan politidirektøren efter forudgående advarsel til den, der råder over lokaler, nedlægge forbud mod, at der modtages besøgende, eller at man opholder sig som besøgende i eller i umiddelbar nærhed af lokalerne. Denne mulighed har politidirektøren efter loven, hvis der i de pågældende lokaler foregår virksomhed på en måde, som systematisk indebærer strafbare handlinger, og som er egnet til at medføre ulempe og utryghed hos omkringboende. Det kan jo f.eks. være hashsalg. Det straffes med bøde at overtræde et forbud efter loven. Et forbud gælder for 3 måneder og kan forlænges med 3 måneder ad gangen.

Det fremgår af lovforslaget, der ligger til grund for de gældende regler fra 2001, at baggrunden for indførelse af reglerne var, at politiet havde konstateret en væsentlig stigning i antallet af hashklubber, navnlig i København og andre større byer. Justitsministeriet har til brug for første behandling af beslutningsforslaget indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, som har hørt Københavns Politi, Østjyllands Politi og Fyns Politi om deres erfaringer med de gældende regler.

Østjyllands Politi har i den forbindelse oplyst, at de i de seneste år ikke har konstateret hashklubber i politikredsen og således heller ikke har anvendt reglerne i loven. Københavns Politi har oplyst, at man kun har kendskab til ganske få egentlige hashklubber i politikredsen, og at man løbende overvejer den politimæssige indsats på området, herunder anvendelse af reglerne i loven om forbud mod besøgende i bestemte lokaler. Fyns Politi har oplyst, at de ganske rigtigt i 2011 har behandlet en række sager om lukning af hashklubber, og at dette er blevet løst tilfredsstillende med de gældende bestemmelser.

Rigspolitiet anfører i sit svar til Justitsministeriet sammenfattende, at beslutningsforslagets indhold efter omstændighederne vil kunne lette politiets arbejde i forbindelse med behandlingen af sager om hashklubber, men at Rigspolitiet er opmærksom på, at forslaget bl.a. rejser visse retssikkerhedsmæssige problemstillinger. Det er således samlet Rigspolitiets opfattelse, at de gældende regler på området giver politiet dækkende redskaber til brug for indsatsen mod hashklubber.

Herudover kan der peges på, at det fremsatte beslutningsforslag, som Rigspolitiet også er inde på, giver anledning til nogle retlige problemstillinger, som i givet fald måtte afklares. Jeg skal i den forbindelse oplyse, at det lovforslag, som førte til de gældende regler, indeholder nogle principielle overvejelser om forholdet mellem på den ene side den foreslåede ordning og på den anden side dels grundlovens § 79 om forsamlingsfrihed, dels en række bestemmelser i den europæiske menneskerettighedskonvention, nærmere bestemt artikel 8 om retten til privatliv, artikel 11 om forsamlingsfriheden og artikel 2 i den fjerde tillægsprotokol til konventionen om retten til at vælge opholdssted.

Det er Justitsministeriets vurdering, at den gældende ordning ikke vil være i strid med de pågældende bestemmelser. Justitsministeriet lagde bl.a. vægt på, at der kun kan anvendes forbud, hvis der er tale om regelmæssige strafbare handlinger af et vist omfang, samt at det er en betingelse, at de strafbare handlinger er egnede til at medføre ulempe og utryghed hos omkringboende.

Det forslag, vi behandler i dag, lægger op til at ændre ved dette, idet det, som Justitsministeriet har forstået forslaget, bl.a. ikke længere skal være sådan, at et forbud efter loven skal knytte sig til bestemte lokaler, hvor der systematisk vil skulle være konstateret strafbare forhold. En eventuel indførelse af en ordning som den foreslåede må derfor efter Justitsministeriets opfattelse i givet fald forudsætte nærmere overvejelser i forhold til grundloven og menneskerettighedskonventionen, og dette vil i øvrigt desuden forudsætte, at den mere detaljerede udformning af en eventuel ny ordning på området må blive fastlagt.

Justitsministeriet har imidlertid ikke fundet anledning til at gå videre med et egentligt spørgsmål. Det skyldes, at det afgørende for mig i forhold til at vurdere det konkrete beslutningsforslag, som vi behandler i dag, er, at politiet som sagt vurderer, at de gældende regler på området giver dem dækkende redskaber til brug for indsatsen mod hashklubber.

Samlet set er det således regeringens opfattelse, at der af de grunde, som jeg netop har nævnt, ikke er anledning til at ændre de gældende regler i lov om forbud mod besøgende i bestemte lokaler, og derfor kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Det var lige i ellefte time, at der blev trykket. Hr. Alex Ahrendtsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:36

Alex Ahrendtsen (DF):

Bedre sent end aldrig, og tak til justitsministeren for en grundig redegørelse.

Det er jo selvfølgelig et forventeligt svar. Det er et beslutningsforslag fra oppositionen. Justitsministeren har ret i, at politiet allerede i dag kan løse problemet tilfredsstillende med de gældende regler, men det er jo slet ikke det, der er sagens kerne. Sagens kerne er, at det er meget ressourcekrævende. Er justitsministeren enig i, at det er ressourcekrævende for politiet i dag at lukke en hashklub?

Kl. 13:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Justitsministeren.

Kl. 13:36

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, det, jeg tager udgangspunkt i, er jo, som jeg sagde, at vi til baggrund for og behandling af forslaget, som vi har i dag, har bedt om en udtalelse fra Rigspolitiet, og Rigspolitiet har hørt Københavns Politi, Østjyllands Politi og Fyns Politi. Der redegjorde jeg jo for, hvad det var, der var situationen her, altså at Østjyllands Politi i de seneste år ikke har konstateret hashklubber i politikredsen, at Københavns Politi oplyser, at de har kendskab til ganske få egentlige hashklubber i politikredsen, men at det klarer de med anvendelsen af de regler, der er i dag; og som det rigtig nok også nævnes, har man i Fyns Politi i 2011 haft situationer, som man har håndteret og løst tilfredsstillende med de gældende bestemmelser. Derfor er det jo også Rigspolitiets samlede opfattelse, at de gældende regler på området giver de dækkende redskaber, som der er brug for i forhold til indsatsen mod hashklubber.

Det rykker ikke ved, at hashklubber er et uvæsen, og at vi skal sætte ind over for dem, men det er jeg ganske tryk ved at politiet rent faktisk gør på den måde, som de gør her.

Kl. 13:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 13:38

Kl. 13:40

Alex Ahrendtsen (DF):

Jamen justitsministeren svarer ikke på et ganske enkelt spørgsmål. Jeg stiller det gerne igen: Er det ressourcekrævende for politiet at lukke en hashklub?

Jeg kan oplyse over for justitsministeren, at det er det, for man skal bruge temmelig mange ressourcer på at overvåge, at der virkelig foregår ulovlig hashhandel. Så jeg vil egentlig bare have, at justitsministeren svarer på spørgsmålet: Er det ressourcekrævende for politiet efter de gældende regler at lukke en hashklub?

Kl. 13:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Justitsministeren.

Kl. 13:38

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Svaret er selvfølgelig ja. Altså, har politiet en sådan hashklub under observation, indleder de efterforskning mod personer, der kommer i de her lokaler med henblik på at forbyde adgangen til lokalene, så bruger man selvfølgelig ressourcer på det, det er klart. Sådan er det med enhver politihandling, der bliver brugt ressourcer. Det, jeg synes er det centrale her, er, om politiet har de redskaber, der skal til for at løse det problem, vi har, og der er den samlede vurdering fra Rigspolitiet, at det har man.

Jeg er også glad for at konstatere, at efter at daværende justitsminister Frank Jensen fremsatte det her lovforslag, har politiet altså fået redskaber, som gør, at man er i stand til at håndtere og komme det her uvæsen med hashklubber til livs, som jeg er helt enig i er til stor gene og chikane de steder, hvor de ligger. Og det er også derfor, jeg er ganske tryk ved, at de redskaber, som politiet har, mener de er dækkende i forhold til de problemer, som der er.

Kl. 13:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:39

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg blev egentlig så glad for at høre justitsministerens indledende bemærkninger, for jeg hørte dem som en imødekommenhed over for forslagsstillerne, sådan at det her kunne hjælpe politiet til hurtigt at få lukket hashklubber, men at der var nogle problemstillinger, som skulle overvejes nærmere. Skulle vi så ikke overveje de ting nærmere under udvalgsbehandlingen, frem for at regeringen allerede nu lægger sig fast på blankt at afvise forslaget?

Kl. 13:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Justitsministeren.

Kl. 13:40

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det, regeringen selvfølgelig forholder sig til, når vi taler om ting, der er relateret meget snævert til den konkrete efterforskning, er spørgsmålet om, hvorvidt politiet har de ressourcer, der skal til, og de værktøjer, der skal til. Det vurderer politiet de har, og derfor synes jeg ikke, at der er noget grundlag for at gå videre. De vurderer, at med det omfang problemerne har, kan de klare dem med de redskaber, de har i dag.

Kl. 13:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jan E. Jørgensen.

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen der er jo forskel på, om politiet kan klare opgaven med de værktøjer, de har til rådighed i dag, og om politiet med det værktøj, som Dansk Folkeparti foreslår man giver politiet i værktøjsskassen, kunne klare opgaverne enklere og hurtigere og derved få frigjort nogle ressourcer til andre vigtige opgaver.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Justitsministeren.

Kl. 13:41

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt synes jeg, at debatten her i dag har vist, at politiet er i stand til at håndtere de her problemer, og jeg er enig i, at der skal gribes ind over for dem. Jeg er tryk ved, at den rundspørge, som Rigspolitiet har foretaget op til den debat, vi har her i dag, jo viser, at politiet er i stand til at håndtere det her problem og gør det. Det fremgår også af de tal, som er vist i beslutningsforslaget, og selv om de ligger tilbage fra år 2000, er virkeligheden jo den, at det var et problem dengang. Loven blev vedtaget i 2001, og dermed er der med loven indarbejdet en fremgangsmåde over for de her problemer, og politiets samlede vurdering er altså, at her har man at gøre med et problem, som man kan håndtere med de redskaber, man har i dag.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 13:41

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det er vældig spændende, at justitsministeren har indhentet udtalelser fra de her tre politikredse, og at alt ser godt ud, som man åbenbart siger. Jeg må så konstatere, at det ikke er helt det billede, vi får, når vi snakker med borgere de pågældende steder. Det er ikke det billede, vi får, når vi taler med københavnerne eller med folk, der bor i Odense, og som siger, at det er et tilbagevendende problem, at de samme mennesker, der står bag de her hashklubber, lige så snart de bliver lukket, opretter nye henne om hjørnet. Det er jo krænkende for retsbevidstheden, at det her cirkus kan fortsætte, og at man kan chikanere borgere i de her områder, ved at der kommer hashkunder løbende med alt, hvad dertil hører af kriminelle aktiviteter.

Så jeg synes, man skal være meget, meget åben over for at vurdere nye initiativer, nye ideer på det her område, og der kunne jeg godt tænke mig at spørge justitsministeren: Er det ikke en meget god, ny idé, at man altså gør noget mere massivt for at dæmme op for de problemer, som virkelig er noget, der martrer borgerne der, hvor de bor?

Kl. 13:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 13:43

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det gør regeringen sandelig også, og derfor er det også glædeligt, at hr. Peter Skaarup kom ind ad døren, for så giver det mig jo lejlighed til at nævne, at hr. Peter Skaarup og jeg selv lige for ganske få måneder siden har lavet en meget stor milliardaftale om fremtiden for dansk politi, hvor lige nøjagtig indsatsen mod rockerrelateret og banderelateret kriminalitet er allerhøjest på dagsordenen. Og derfor håber jeg da, at hr. Peter Skaarup stadig er tilfreds med, at vi har lavet den her aftale, for det er lige nøjagtig noget af det, det her handler om, altså at få sat ind over for bagmændene, få sat ind over for den

rocker- og banderelaterede kriminalitet, som vi jo af erfaring ved sidder på meget af det her uvæsen.

Så vil jeg sige, at så længe politiet vurderer, at det har de redskaber, der skal til, så er jeg som justitsminister tilfreds. Det må være politiets vurdering, at man her har de redskaber, der skal til for at håndtere det her problem. Det er trods alt derfor, jeg er justitsminister og vi har en rigspolitichef, som er chef for Rigspolitiet, og vi har politidirektørerne rundtomkring i landets politikredse, som jo har fået opgaven både at styre og tilrettelægge politiets arbejde.

Kl. 13:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:44

Peter Skaarup (DF):

Jeg har hørt alt, hvad justitsministeren siger, selv om jeg lige er kommet ind ad døren, det kan man godt gøre andre steder i huset end i selve Folketingssalen, og jeg har ikke hørt justitsministeren give nogen nye bud på, hvad der skal ske i forhold til hashklubber. Vi synes i Dansk Folkeparti, at det er en rigtig god idé, at man over for personen i stedet for lokaliteten kan gribe ind, fordi det meget ofte er de samme personer, der åbner den ene hashklub efter den anden, efterhånden som de gamle bliver lukket.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge justitsministeren, om ikke det er rigtigt set, at man kan lave en parallel til det, vi har gjort med den omfattende brug af mobiltelefoner i forbindelse med kriminalitet. Der har vi jo i Folketinget efter forslag fra Dansk Folkeparti vedtaget, at politiet får mulighed for at aflytte alle telefoner hos en bestemt person, i stedet for at man skal gå hen til dommeren og få nye retskendelser, hver gang man skal have lov til at aflytte nye telefoner. Sagen er, at de kriminelle udskifter telefoner, de udskifter adresser, men det er de samme kriminelle, der går igen, og det er dér, det her forslag ville være et godt redskab.

Kl. 13:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 13:45

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det, jeg vil forholde mig til, er, at da vi startede med at have den her debat i Folketinget, som der også henvises til i beslutningsforslaget, og før den daværende socialdemokratiske justitsminister, hr. Frank Jensen, besluttede at lave den her lov, som vi har i dag, den såkaldte hashklublov, var der tale om et meget, meget omfangsrigt problem.

Nu har vi så spurgt, i anledning af at vi har denne debat: Har politiet de redskaber, der skal til? Er det, de har, dækkende, så de er i stand til at håndtere et problem, som der er nogle steder, nuvel, og som vi skal sætte ind over for, når det konstateres? Og der er svaret, at samlet set mener politiet, at man har de redskaber, der skal til. Det er jeg som justitsminister tryk ved, og så er det helt fair, at Dansk Folkeparti selvfølgelig fremsætter beslutningsforslaget. Det er helt i orden, det er en del af spillets og demokratiets regler i den her sal. Sådan skal det være. Men det, jeg læner mig op ad, er selvfølgelig de vurderinger, som politiet og her Rigspolitiet er kommet med i den her sammenhæng.

Kl. 13:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Mange tak til justitsministeren. Herefter er det Venstres ordfører, hr. Jan E. Jørgensen.

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Venstre ønsker, at unge går i ungdomsklub frem for i hashklub, det skal der ikke være nogen tvivl om. Hash er ulovligt, og derfor er hashklubber også ulovlige, og desværre er det jo ikke kun hash, der handles med i flere af klubberne. Salg af hash er i Danmark en del af et kriminelt miljø, og i hashklubberne er det ofte også muligt at købe hårde stoffer og hælervarer. Derfor kan Venstre støtte det forslag, som vi behandler i dag, om at give skærpede beføjelser til politiet til at lukke hashklubber.

Forslaget sigter mod, at politiet får lettere ved at lukke hashklubber end i dag, for som reglerne er i dag, er det nemlig muligt for bagmændene at omgå reglerne. Vi er i dag i en situation, hvor politiet bruger rigtig mange ressourcer på at lukke hashklubber – klubber, som de samme bagmænd efterfølgende kan åbne igen et andet sted. Hashklubben fortsætter, bare på en ny adresse, men med det samme formål, nemlig at sælge hash.

De nuværende regler i hashklubloven giver ikke politiet de rette værktøjer til at kunne gå efter de bagmænd, der tidligere har fået advarsler for driften af hashklubber. Det betyder, at bagmændene har nærmest frit spil til at fortsætte deres praksis et andet sted, og politiet kan så starte forfra med at samle dokumentation for de samme bagmænds ulovligheder. Vi betvivler ikke, at det kan lade sig gøre, men der er ingen tvivl om, at disse regler ville gøre det lettere, hurtigere og enklere for politiet at gribe ind.

Som det er i dag, skal politiet af flere omgange konstatere strafbare forhold ved hashhandel, før de kan lukke en hashklub. Og det kan jo være rimeligt nok, da det kan være svært for en forening eller en klub at kontrollere medlemmerne og sikre sig hundrede procent imod, at et medlem sælger hash til et andet medlem. Det virker dog helt urimeligt, at politiet skal igennem den samme besværlige proces, når personer bag hashklubben tidligere er advaret, fordi de har drevet en hashklub, bare på en anden adresse. Det er i sagens natur ressourcekrævende for politiet og provokerende for retsfølelsen, at ejerne af hashklubber på denne måde kan holde politiet for nar.

Derfor er det fornuftigt at give politiet skærpede beføjelser til at lukke hashklubber. En advarsel fra politiet skal derfor følge personen bag klubben og ikke klubbens adresse. På den måde sikres det, at politiet kan lukke en hashklub, første gang der konstateres handel med hash, når bagmanden tidligere er advaret for lignende forhold. De skærpede beføjelser som foreslås, vil udfordre kilden til problemet, nemlig bagmændene. Forslaget vil nemlig gøre det væsentligt sværere for kriminelle at etablere og drive hashklubber, præcis som hensigten med hashklubloven oprindeligt var.

Forslagsstillerne skal have tak for at pege på et mindre hul i den gældende lovgivning, og det er mit håb, at et flertal i Folketinget vil give forslaget sin opbakning.

Kl. 13:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Alex Ahrendtsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:49

Alex Ahrendtsen (DF):

Tusind tak for den meget fine og flotte tale og for opbakningen til Dansk Folkeparti. Ordføreren er advokat og har dermed en vis erfaring med slige sager. Mit første spørgsmål skal lyde: Hvordan vurderer ordføreren, at retssikkerheden ville være for disse personer, hvis den skærpede omstændighed blev besluttet?

Kl. 13:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Jan E. Jørgensen (V):

Så skal jeg skynde mig at sige, at jeg som advokat ikke har beskæftiget mig med hashklubber, og at hvis ordføreren for Dansk Folkeparti ønsker råd og vejledning, må jeg nok henvise til en kollega, og så vil ordføreren i givet fald blive debiteret en pæn timetakst. Jeg står her som folkevalgt og ikke som advokat.

Kl. 13:50

lerede har været inde på, og ministeren har også i sin besvarelse været inde på forholdet til grundloven. Jeg synes, det er et ret væsentligt punkt for Folketinget at få afklaret forholdet til grundloven, før man vedtager et beslutningsforslag som det her. Når ministeren samtidig kan oplyse, at politiet mener at have gode redskaber til at tage fat på de hashklubber, og når vi har den uafklarede situation i forhold til grundloven, kan vi ikke anbefale Folketinget at vedtage det her forslag.

Kl. 13:50

Kl. 13:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 13:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 13:53

Alex Ahrendtsen (DF):

Ordføreren har også i et tidligere beslutningsforslag talt om konventionerne, og justitsministeren var også inde på konventionerne i denne sag. Vurderer ordføreren, hvis han har kendskab til det, at der er problemer i forbindelse med konventionerne, hvis vi skærper loven?

Kl. 13:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:51

Jan E. Jørgensen (V):

Som jeg hørte justitsministeren, og jeg skal beklage, at jeg ikke fik sagt tak for takken til opbakningen, mente man, at der kunne være nogle problemer, som man i givet fald skulle undersøge nærmere. Jeg vil da opfordre Justitsministeriet til, at man undersøger det her nærmere for at se, om der skulle være de problemer. Umiddelbart lød det ikke, som om der var problemer, men det var noget, man skulle undersøge nærmere.

Kl. 13:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er ikke flere bemærkninger. Tak til Venstres ordfører. Herefter er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Ole Hækkerup.

Kl. 13:51

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Jeg skal afholde mig fra at gætte på timeprisen på den forrige ordfører.

Med det her beslutningsforslag vil Dansk Folkeparti skærpe politiets beføjelser for bedre at kunne lukke hashklubber. Socialdemokraterne støttede jo den nuværende lov, da den blev vedtaget i 2001, om besøgene i bestemte lokaler. Det gjorde vi, fordi det selvfølgelig skaber en usikkerhed for alle, når der foregår organiseret kriminalitet lige ved siden af, og det skal hverken beboere i nærheden eller i øvrigt os som samfund leve med. Vi mener, at politiets indsats mod hashklubber skal være effektiv, og Rigspolitiet mener, at de sager, der har været om hashklubber, er blevet løst tilfredsstillende inden for de gældende bestemmelser, som det jo fremgik af ministerens besvarelse.

Et effektivt politi, også når det gælder om at bekæmpe hash og euforiserende stoffer, mener vi er helt i forlængelse i øvrigt af den aftale om politiet, som vi har indgået, og som vi i øvrigt også har indgået med netop Dansk Folkeparti. Jeg er jo glad for den indsats, vi har gjort i forhold til den organiserede kriminalitet, med oprettelsen af en ny taskforce, som netop sigter mod ikke bare hashklubber, men hele den organiserede kriminalitet, og hvad der følger deraf af handel med euforiserende stoffer osv.

Alligevel kan vi ikke støtte det her forslag. Med forslaget bliver en advarsel ikke længere knyttet til et bestemt lokale, men derimod knyttet til en bestemt person. Igen er det jo noget, som ministeren al-

Peter Skaarup (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge justitsministeren om noget, og det kunne jeg ikke få lejlighed til, fordi der kun var mulighed for to spørgsmål, så jeg vil nu overlade det til den socialdemokratiske ordfører at svare på det.

Spørgsmålet går på: Når det tidligere under debatten af justitsministeren blev oplyst, at tre politikredse synes, at de nuværende regler er tilstrækkelige, mener den socialdemokratiske ordfører så, at det altid vil være sådan, at ledelsen i sådanne politikredse har ret? Eller kunne man f.eks. forestille sig, som jeg har oplevet det en hel del gange, at medarbejdere, der sidder med fingeren på pulsen og f.eks. arbejder med at lukke sådanne hashklubber, kan se et meget klart billede af, at dem, der opretter hashklubber og får dem lukket, med det samme opretter nye henne omkring gadehjørnet? Kunne den socialdemokratiske ordfører forestille sig, at det hang sådan sammen, at der faktisk er et stort problem, som vi bare ikke hører om fra ledelsen, men som medarbejderne godt er klar over og ønsker handling i forhold til?

Kl. 13:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:54

Ole Hækkerup (S):

Spørgsmålet var: Har ledelsen altid ret? Det er jo et godt spørgsmål på mange planer. Det ville være ufint af mig at spinne den over på Dansk Folkeparti. Men ordføreren har selvfølgelig en pointe i, at uanset hvad for en organisation eller hvad for et system vi har med at gøre, så kan der jo godt være forskel på, hvordan man oplever virkeligheden, fra indianer til høvding.

Jeg må dog også sige, at jeg har svært ved at forestille mig, at Rigspolitiet helt overordnet skulle give en fremstilling af virkeligheden, som er helt fundamentalt forskellig fra den, som de almindelige betjente oplever på gaden. Jeg har alligevel svært ved at forestille mig, at afstanden kan blive så voldsom. Dermed ikke sagt, at der ikke kan være nuancer; det kan der ganske givet være.

Så skal jeg i øvrigt anbefale ordføreren, hvis han ønsker svar på spørgsmålet fra justitsministeren, at spørge under udvalgsbehandlingen, hvor vi jo heldigvis kan komme i dybden med lige præcis det.

Kl. 13:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:56

Peter Skaarup (DF):

Jamen det er jo ikke helt uden grund, at jeg spørger om det her. Jeg synes egentlig også, den socialdemokratiske ordfører giver mig ret i, at ledelsen måske ikke altid har ret – jo, det kan godt være, de har

ret, men det er ikke sikkert, de oplyser hele spektret af sandheden omkring et emne.

Vi har hørt fra justitsministeren, at Fyns Politi siger, at der ikke er nogen problemer, og at alt kører godt, men i Fyens Stiftstidende den 18. november sidste år – og det er jo ikke så længe siden – kunne man læse, at hashklubber i Odense driver gæk med politiet. Der er nogle kriminelle, der bare opretter nye klubber, efterhånden som de gamle bliver lukket. Det er chefpolitiinspektør John Jacobsen fra Fyns Politi, der siger:

»Når vi lukker en hashklub et sted, så har den det med at flytte et par husnumre ned ad gaden. Og så kan vi begynde forfra.«

Det er jo så også grunden til, at det har været svært at få bugt med det. Og så kan justitsministeren fortælle Folketinget, at alt kører godt, og at der ikke er nogen problemer. Men det er der jo. Så hvorfor ikke gøre noget ved det?

Kl. 13:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:57

Ole Hækkerup (S):

Først til min bemærkning om det med ledelse i det hele taget: Det var sådan en generel betragtning; det var ikke noget, der sådan primært sigtede til Fyns Politi.

Det er da muligt, at hr. Peter Skaarup kan have en pointe i, at der lige præcis i Fyns Politi kan være en forskel mellem, hvad den ene og den anden siger. Det vil jeg ikke gøre mig til dommer over om der er, og det er jeg heller ikke sikker på at hr. Peter Skaarup umiddelbart kan gøre sig til dommer over om der er. Men jeg synes da, det er rigtig, rigtig oplagt, at Dansk Folkeparti får spurgt ind til det undervejs i udvalgsbehandlingen, for omfanget af problemet er jo ret fundamentalt i forhold til det her beslutningsforslag. Og selv uden min opfordring – og i tillid til ledelsen – kunne jeg forestille mig, at hr. Peter Skaarup selv ville have spurgt ind til det her undervejs.

Kl. 13:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:58

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg har det, som om nogle taler lidt forbi hinanden, for politiet svarer jo på det, politiet bliver spurgt om, og politiet bliver spurgt, om man har tilstrækkelige værktøjer til at løse problemet med hashklubber i dag. Det er jo høflige og venlige mennesker, som ikke bebyrder justitsministeren og Justitsministeriet med forslag om lovgivning, hvis man ikke mener, at det er absolut nødvendigt og påkrævet. Og så siger man: Jamen vi kan godt klare det. Men det er jo ikke det samme, som at man ikke ville kunne løse problemerne hurtigere, enklere og ved brug af færre ressourcer, som man dermed kunne frigøre til andre politimæssige opgaver. Så jeg tror, at man taler lidt forbi hinanden. Fordi politiet siger, at de har tilstrækkelige midler, er det vel ikke ensbetydende med, at politiet dermed samtidig siger, at det ikke kunne blive bedre, og at man ikke kunne få endnu bedre værktøjer? Fordi noget er tilstrækkeligt, er det vel ikke ensbetydende med, at det er optimalt?

Kl. 13:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Ole Hækkerup (S):

Det tror jeg sådan set at jeg på mange måder er enig i. Hvis politiet kommer og siger, at de synes, at de har tilstrækkelige værktøjer til at løse det her problem, så kan man da ikke på forhånd udelukke, at politiet ikke kunne tænke sig at have endnu stærkere beføjelser. Imidlertid ved vi så på baggrund af den besvarelse, justitsministeren lige har givet, at hvis de stærke beføjelser er dem, der ligger i det her beslutningsforslag, så har justitsministeren luftet en række bekymringer i relation til grundloven. Så er min politiske pointe bare at sige: Er det så ikke lidt risikabelt at vedtage det her beslutningsforslag? Vi har lige fået at vide, at der i samme moment vil opstå nogle problemer i relation til grundloven, og justitsministeren vil nødig vurdere, om de er inden for eller uden for grundlovens rammer. Det synes jeg da vi som Folketing lige bør tænke på og så vende skråen i munden, også selv om man ville kunne påvise, at de yderligere styrkede beføjelser til politiet ville kunne hjælpe på opklaringerne.

Jeg tror sådan set – igen for at generalisere – at man da sagtens kan forestille sig en række områder, hvor man ville kunne sige, at vi kunne tildele politiet en masse beføjelser, som ville gøre det nemmere og driftsøkonomisk billigere at gennemføre opklaringer, men at det så i øvrigt ville føre til nogle grundlovsmæssige problemer.

Kl. 14:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:00

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg hørte ikke justitsministeren sige, at hvis man vedtog det her beslutningsforslag, så ville man bryde grundloven. Det, jeg hørte ministeren sige, var, at der var nogle ting, der skulle undersøges nærmere, og at man ikke kunne afvise, at det kunne være i strid med grundloven. Så lad os da bruge udvalgsbehandlingen til at få belyst de problemstillinger nærmere. Lad os bruge udvalgsbehandlingen til nærmere at få spurgt ind til hos politiet, om det her kunne være et værktøj, som de kunne have gavn af, og som kunne gøre, at de lettere kunne få lukket de her hashklubber, sådan at ejeren af en hashklub ikke kan lege kispus.

Det må jo også være ret utilfredsstillende for en politibetjent at skulle bruge sin tid og sine kræfter på de her hashklubejere, som altså ligger og flytter fra sted til sted. Selv om det ikke er så mange, det gælder, så må det da være en god idé at give politiet de magtbeføjelser, som kunne gøre deres hverdag lettere. Og det er naturligvis under forudsætning af, at det ikke krænker grundloven eller menneskerettighedskonventionen osv. Det er sådan set forholdsvis selvfølgelig.

Kl. 14:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:01

Ole Hækkerup (S):

Nu skal vi jo heller ikke snakke os længere væk fra hinanden end højst nødvendigt, og jeg tror i virkeligheden, at vi er enige om at sige, at vi selvfølgelig aldrig nogen sinde ville kunne vedtage beslutningsforslag her i Folketinget, hvis man med rimelighed kan sige, at det her kommer til at konflikte med noget eller være på kant med noget, som er grundlovssikrede rettigheder eller i øvrigt menneskerettighedskonventionssikrede. Der har vi jo samme grundindstilling.

Så kan man jo altid diskutere, hvilke beføjelser man skal tildele politiet, men politiet er sådan set også selv, tror jeg, man må sige, opmærksom på det her med, at der skal findes en balance mellem, at

de jo på den ene side skal være borgernes vagthund og opretholde de grundlovssikrede rettigheder osv. og på den anden side selvfølgelig sikre så effektiv en opklaring som overhovedet muligt. Der tror jeg også bare at man, hvis vi hæver os lidt i helikopterperspektivet, må sige, at det mest effektive, vi kan gøre ved noget af det her, ved hash, ved euforiserende stoffer, i virkeligheden er noget af det, som i øvrigt hr. Jan E. Jørgensens parti og mit parti jo er fælles om at sige, nemlig hvordan vi styrker politiindsatsen. Og jeg tror, at noget af det, der mest afgørende kommer til at flytte på noget på det her punkt, er det, vi har aftalt om at etablere en taskforce.

Kl. 14:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Alex Ahrendtsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:02

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak. Justitsministeren har i sit svar til Dansk Folkeparti indrømmet, at de nuværende regler er ressourcekrævende. Man kunne også vende det lidt om og sige, at politiet i dag også kan jage forbrydere på cykel, men det er jo ikke særlig effektivt. Så med de gældende regler kan de jage forbrydere på en cykel, og med de gældende regler kan de lukke hashklubber, det er bare ikke særlig effektivt. Ordføreren kom ind på effektivitet i sin tale, og så er spørgsmålet: Hvorfor ikke sige ja til dette forslag, når det gør tingene mere effektive, og når politiet kan spare ressourcer på det, som de så kan bruge på andre såkaldte borgernære forbrydelser? Det er et meget konkret og enkelt spørgsmål.

Kl. 14:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:03

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg tror, man må sige, at det ligger helt i forlængelse af det spørgsmål, som hr. Alex Ahrendtsen også tidligere stillede, nemlig: Hvis man tager den nuværende retstilstand og så forestiller sig, at der kommer den retstilstand, der lægges op til i beslutningsforslaget, vil man så ikke heri opnå en driftsøkonomisk besparelse? Jeg synes, at det er svært på stående fod at vurdere, hvor stor den driftsøkonomiske besparelse reelt vil være. Men lad os sige, at der er en driftsøkonomisk besparelse. Så skal den driftsøkonomiske besparelse jo altså holdes op imod nogle af de bekymringer, som allerede har været ventileret i forhold til det der med, om vi i for høj grad bevæger os på kanten af grundloven.

Jeg synes, at det, der i første række må være vigtigt her, er lige præcis at ramme den balance, hvor vi gør alt, hvad vi kan, for så effektivt som muligt at bekæmpe kriminalitet, herunder også hashklubber, samtidig med at vi holder os inden for grundlovens og menneskerettighedskonventionens rammer. Det synes jeg må være der, vi starter. På det grundlag er jeg sådan set principielt tilhænger af altid at få mest muligt for pengene.

Kl. 14:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 14:04

Alex Ahrendtsen (DF):

Det var da en åbning. Der er jo mange beretninger i aviserne fra menige politibetjente om, at det er svært at lukke hashklubber. Her er der f.eks. et eksempel fra Fyns Amts Avis fra den 4. september 2011, hvor Kim Dyhr Laursen siger, at de åbner et nyt sted, og så regner de med, at der går lidt tid, inden politiet opdager, hvor det nu

foregår. Så de menige politibetjente ved, at det er ressourcekrævende.

Jeg hører så ordføreren åbne lidt op. Vil ordføreren så være med til, at vi sender det her til behandling i udvalget, får kigget på retssikkerheden og på, om der skulle være nogle problemer med grundloven og konventionerne og få afklaret det, og hvis der ikke er nogen problemer så få det sendt til afstemning i Folketingssalen, hvor Socialdemokraterne stemmer for? Vil de [Lyddufald] ...?

Kl. 14:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:05

Ole Hækkerup (S):

Jeg hørte godt det hele, selv om mikrofonen blev slukket til sidst. Nej, det vil jeg ikke, og det er, fordi der er et andet kriterium, vi også har været omkring her i debatten, som er lige så væsentligt. Det er nemlig spørgsmålet om, at hvis Rigspolitiet og de politikredse, der er blevet adspurgt, siger, at de ikke oplever det, som om der er voldsomt problem, og der ikke er de 100 hashklubber, som det fremgår af teksten til beslutningsforslaget der er, så sætter det også beslutningen i et lidt andet lys, for nu at sige det mildt. Det synes jeg sådan set også skal med i vurderingen. Igen skal jeg ikke gøre mig til dommer over det, men det kan jo godt være, at politiet på Fyn er nået længere end dengang, da de citerer kom.

Det, jeg forholder mig til, er det, justitsministeren har oplyst, nemlig at når han spørger Rigspolitiet, når han spørger Fyns Politi, Københavns Politi og Østjyllands Politi, siger de, at de ikke oplever, at problemet er af et så ekstremt voldsomt omfang, som det fremgår af beslutningsforslaget. Det er væsentligt for mig, hvad politiet oplyser.

Kl. 14:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 14:06

Tom Behnke (KF):

Jeg har dyb respekt for, at man kan være for et forslag og man kan være imod et forslag, ingen problemer i det. Men det piner mig noget, når man i sin søgen efter argumenter imod et beslutningsforslag forvansker selve forslagens tekst, at man siger noget, der ikke står i forslaget, og at det så i øvrigt er argumentet for, at man er imod forslaget. Det, jeg hører ordføreren sige, er nemlig, at det er problematisk, hvis en person, der et sted har fået en advarsel, går videre og derefter bare kan få den ene advarsel efter den anden.

Det er jo ikke rigtigt. Det er jo ikke sådan, at hvis man en gang har fået forbud imod at drive en hashklub, kan politiet bagefter gå og sige husnummer efter husnummer, at her må vedkommende ikke være, og her må han heller ikke være. Det fremgår klart og tydeligt af forslaget, at det er første gang politiet konstaterer strafbare forhold. Er det ikke rigtigt, at det ikke er nok, at vedkommende går tre husnumre længere hen, men at vedkommende skal fortsætte med at handle med hash, ellers kan politiet ikke gribe ind? Skal vi ikke lige være enige om, at det er det, forslaget går ud på?

Kl. 14:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:07

Ole Hækkerup (S):

Det var overhovedet ikke det, jeg byggede min argumentation op omkring. Jeg fremførte to afgørende argumenter for, hvorfor jeg ik-

ke kan støtte det her forslag. Det ene er det, som justitsministeren har oplyst, nemlig at han ser nogle grundlovmæssige problemer i det her, og så siger jeg bare i al stilfærdighed, at jeg synes, at vi som Folketing bør overveje, hvad det er for en situation, vi bringer os selv i, hvis vi beslutter os for at vedtage noget, hvorom justitsministeren har sagt, at der er visse grundlovmæssige problemer. Det er mit ene argument. Mit andet argument er det, som justitsministeren i øvrigt også har oplyst, nemlig at politiet ikke beskriver situationen sådan, at de står med utilstrækkelige midler i forhold til at kunne bekæmpe hashklubber.

Det var mine to primære argumenter. Det var ikke den argumentationsrække, som hr. Tom Behnke fremførte.

Kl. 14:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 14:08

Tom Behnke (KF):

Så er jeg glad for, at jeg hørte forkert. Jeg hørte bare, at man nu kører på personen i stedet for lokaliteten, at nu kan en person bare alle mulige steder få det ene forbud, påbud osv. efter det andet. Jeg er glad for, at vi er enige om, at forudsætningen er, at vedkommende igen begår noget strafbart.

Når det så er konstateret, vil jeg godt høre: Hvor står det henne i grundloven, at politiet ikke kan give en advarsel eller et påbud eller lukke en hashklub, når de en gang har konstateret ulovlig handel med hash, men at politiet skal konstatere det tre, fire eller fem gange? Hvor i grundloven står det, at én kriminell handling ikke er nok, men at man skal have lavet gentagne kriminelle handlinger, før politiet kan lukke en hashklub? Hvor står det henne i grundloven?

Kl. 14:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:09

Ole Hækkerup (S):

Jeg tror, hvis man skal sige det pænt, at vi har nået et retorisk leje, som jeg også godt selv til tider kan lide, men jeg tror imidlertid også, at det står klart for spørgeren, at der næppe eksisterer en eksplicit paragraf i grundloven om hashklubber.

Det, der jo er mit argument i den her forbindelse, er det helt banale, hvordan man fortolker grundloven, hvad det, der er foreslået i beslutningsforslaget, har med grundlovens paragraffer og i øvrigt med den europæiske menneskerettighedskonvention at gøre. Det var lige præcis her, ministeren i sin tale om beslutningsforslaget ventilede en række bekymringer og henviste til nogle forskellige paragraffer.

Derfor er min banale politiske pointe bare at sige, at hvis justitsministeren – det kunne i øvrigt også være en justitsminister fra et andet parti end mit eget og for den sags skyld under en anden regering – rejser sig op og siger, at han kan se nogle alvorlige grundlovmæssige problemer i forslaget, synes jeg, at det er en god idé, at vi som Folketing begynder at tænke os alvorligt om. Hvordan man så er nået frem til fortolkningen af, præcis hvilke paragraffer i grundloven der skal fortolkes hvordan, og hvordan de virker i forhold til det her beslutningsforslag om hashklubber, synes jeg da er super oplagt at ordføreren prøver at få opklaret igennem spørgsmål undervejs i udvalgsbehandlingen.

Kl. 14:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til den socialdemokratiske ordfører. Herefter er det Det Radikale Venstres ordfører, hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 14:10

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak. Først og fremmest tak til Dansk Folkeparti for beslutningsforslaget. Jeg vil ikke tale langt og længe om det. Jeg synes, det er en dejlig fredag, og de fleste pointer er efterhånden kommet frem. Jeg synes, at ministeren med sin tale og i den redegørelse, der kom, på baggrund af de faktuelle oplysninger fra politikredsene ligesom underminerer forslagsstillernes hovedargument om, at politiet ikke skulle have de fornødne redskaber til at lukke hashklubber. Jeg synes, meget tyder på, at vi allerede i dag har et effektivt beredskab, således at en situation som den, forslagsstillerne fremhæver, på Fyn, allerede kan tackles den dag i dag.

Jeg vil meget gerne kvittere for ministerens tale og sige, at den har gjort mig klogere på området, og jeg håber, det også gælder forslagsstillerne.

Beslutningsforslaget stiller mig desuden i et retssikkerhedsmæssigt dilemma. Som der bliver givet udtryk for, rejser der sig en række overvejelser i forhold til grundloven og den europæiske menneskerettighedskonvention, ligesom der også blev rejst en række dilemmaer i 2001, da den oprindelige lov blev vedtaget. Så det ser jeg også som værende yderst kritisk i forhold til at gå videre med dette beslutningsforslag.

Derfor må jeg meddele, at vi i Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget.

Kl. 14:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Alex Ahrendtsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:12

Alex Ahrendtsen (DF):

Det er heller ikke overraskende. Bare lige for at få det hele på det rene: Konventioner beskytter ikke kun kriminelle statsløse, det ser nu også ud til, at de beskytter bagmændene bag hashklubber. Er det rigtigt forstået?

Kl. 14:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:12

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg tror, at de værner om retssikkerheden, også for dem, der er mistænkt for at have begået noget kriminelt. Det tror jeg sådan set godt at både undertegnede og hr. Alex Ahrendtsen kan være enige om, nemlig at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist. Det er et godt og sundt retsprincip i Danmark, og jeg synes, vi skal værne om det, og jeg tror, at det er det, som menneskerettighedskonventionen også er udtryk for. Man er selvfølgelig også uskyldig bagmand, indtil det modsatte er bevist.

Kl. 14:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 14:12

Alex Ahrendtsen (DF):

Se, nu bliver det jo rigtig interessant, fordi hashklubloven er sådan indrettet, at man skal kunne bevise, at vedkommende sælger ulovligt. Det vil sige, at politiet skal bruge rigtig meget tid på at finde ud af det. Bagefter går retssystemet i gang. Når det er sket, fører det til en domsafsigelse, hvorefter man har ham i kartoteket. Hvis politiet opdager det igen, kan vedkommende ifølge forslaget få en advarsel, og politiet kan følge op på det og lukke med det samme. Med andre ord drejer det her sig ikke om, at man først skal finde ud af spørgsmålet om skyld, det er allerede afklaret gennem efterforskning.

Er ordføreren enig i det, og hvis ordføreren er enig i det, hvorfor stemmer ordføreren så ikke for forslaget, når der ikke er nogen problemer med retssikkerheden, grundloven og konventionerne?

Kl. 14:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:14

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg tror ikke, at jeg er helt enig med hr. Alex Ahrendtsen i, at der ikke er nogen problemer med retssikkerheden, med grundloven og med konventionerne osv. Jeg synes, det er fornuftigt, at politiet også beviser skyld, selv om man tidligere har været under mistanke eller lignende eller har fået en dom i et tidligere tilfælde. Jeg synes egentlig, det er fornuftigt, at politiet endnu en gang skal efterforske og bevise skylden. Blot fordi man en gang tidligere har begået noget kriminelt, betyder det ikke, at man nødvendigvis gør det endnu en gang.

Kl. 14:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til den radikale ordfører. Herefter er det SF's ordfører, fru Anne Baastrup.

Kl. 14:14

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Justitsministeren har nøje gjort rede for regeringens holdning til det her forslag, og SF er enig med justitsministeren. Det, jeg synes vi skal være meget opmærksomme på, er, hvad konsekvensen af det her forslag vil være.

Vi har jo i vores grundlov en bestemmelse, § 79, om forsamlingsfrihed. Det er en bestemmelse, som vi alle værner meget om, og jeg ved, at Dansk Folkeparti også er meget optaget af at beskytte de frihedsrettigheder, vi har i grundloven. Tilsvarende står der jo også i de forskellige artikler i menneskerettighedskonventionen, at man har ret til privatliv, og at man har ret til en lang række andre elementer. Det er jo det, der sådan omkranser, hvad det egentlig vil sige at være et menneske og opholde sig et bestemt sted. Hvis det var sådan, at vi støttede Dansk Folkepartis forslag, ville vi i virkeligheden risikere, at det blotte forhold, at man engang var dømt, ville betyde, at politiet konstant kunne gå efter en. Det bliver politiet jo nødsaget til, hvis det er, at et strafbart forhold skal betyde, at man kan lukke det pågældende lokale og selvfølgelig også forfølge vedkommende. Det er jo det dilemma, der bl.a. er indeholdt i menneskerettighedskonventionens artikel 11 om privatlivets fred. Det er det dilemma, som justitsministeren gjorde meget ud af. Vi skal passe på, at vi ikke kommer til at overtræde de bestemmelser, plus retten til at forsamle sig.

Jeg kan godt huske den debat, vi havde, da lovgivningen blev vedtaget, og det var faktisk slet ikke så nemt. Så den afvejning, der blev fundet på det tidspunkt, var faktisk en afvejning, som kloge jurister virkelig brugte den indvendige side af hovedet for at finde. Jeg

er i hvert fald ikke i stand til at kunne konstatere, hvordan vi kan komme uden om grundlovens § 79 og menneskerettighedskonventionens bestemmelse om bl.a. privatlivets fred og så stemme for hr. Alex Ahrendtsens forslag.

Men jeg anerkender hr. Alex Ahrendtsens ønske om at få løst problemet med, at der er for mange hashklubber. Det er træls at bo i nærheden af en hashklub, ingen tvivl om det. Det er træls, at man ikke kan have sin opgang i fred, ligesom det er træls at have en massegeklub i sin opgang. Jeg er enig. Men hvor langt skal vi så gå? For det kunne jo være, at der var et menneske, som rent faktisk ikke ønskede at begå kriminalitet, men at det var nogle andre, der gjorde det. Det er de der afvejninger, der ligger i det. Det er derfor, SF synes, at den lovgivning, vi har nu, er god nok.

Så synes jeg også, det er interessant, at bl.a. Fyns Politi siger, at der ikke er de store problemer. Altså, man har lukket 11 hashklubber, og det er da også o.k. Og hvis det er sådan, at de konkrete betjente kan se, at der her er et fortløbende strafbart forhold hos den enkelte, har man jo altså også mulighed for at bruge den almindelige pusherlov, og så har man altså også mulighed for at straffe de pågældende for det blotte salg af hash eller andet.

Så der er afvisning fra SF's side.

Kl. 14:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Alex Ahrendtsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:18

Alex Ahrendtsen (DF):

Jamen nu bliver det jo lidt ufrivilligt komisk. Mener ordføreren for SF virkelig, at forsamlingsfriheden også gælder for ulovlige aktiviteter såsom hashsalg?

Kl. 14:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:18

Anne Baastrup (SF):

Den pågældende, der bor der, behøver jo ikke nødvendigvis at foretage den strafbare handling. Det kan være en, der kommer derind. Det var jo de afvejninger, vi havde dengang, og det kan godt være, at hr. Alex Ahrendtsen mener, at grundlovens bestemmelser kun skal omhandle folk som hr. Alex Ahrendtsen. Men projektet med en grundlov er også at beskytte dem, som vi ikke kan lide.

Kl. 14:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 14:18

Alex Ahrendtsen (DF):

Jamen ordføreren har jo så ikke læst forslaget, for forslaget går ud på at gå efter dem, som er bagmændene på stedet, og ikke dem, der kommer ind. Med andre ord vil SF altså beskytte kriminelle aktiviteter med henvisning til forsamlingsfriheden. Det er da virkelig morsomt. Det andet, der er afgørende at gentage, er jo, at politiet i dag har redskaberne. Det er bare ressourcekrævende at bruge dem. Vi har et politiforlig, der forlanger, at politiet effektiviserer med flere hundrede millioner kroner frem til 2015. Vil SF ikke være med til gennem dette forslag at hjælpe politiet til at gøre tingene enklere og mere effektivt, herunder at lukke hashklubber?

Kl. 14:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:19

Kl. 14:22

Anne Baastrup (SF):

Vi vil meget gerne have lukket hashklubberne. Men vi har altid den debat, og jeg ved godt, at det er en debat, som jeg løbende har haft med Dansk Folkeparti, om, at der altså også er et hensyn. Det, som er indbegrebet af en retsstat, er, at den beskytter dem, man ikke kan lide. Der er nogle regler omkring dem, som gør, at de har en retssikkerhed, når de står over for myndighederne, der ønsker at udøve det, man kan kalde magt, over for dem. Og det er det, der er grundlaget for en retsstat. Grundlovens bestemmelser om frihedsrettigheder beskytter det enkelte menneske. Det er simpelt hen forudsætningen for, at det enkelte menneske kan leve frit og glad i et samfund.

Men det handler jo også om dem, som på et eller andet tidspunkt har lavet en ulovlig handling, men som gerne vil ud af det. Det er jo hele den der debat om, hvad en frihedsrettighed er. Hvad er retten til privatliv? Hvad er retten til at opholde sig et sted? Det er altså en ret, som mennesker, der tidligere har begået en kriminell handling, også skal have lov til at udøve. Det er der, konflikten er. Det er en gammel konflikt, vi har med Dansk Folkeparti, og jeg anerkender, at hr. Alex Ahrendtsen virkelig kører rigtigt og klart på. Og det er fint.

Kl. 14:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 14:20

Tom Behnke (KF):

Altså, der er noget i den her debat, der tyder på, at flere ordførere slet ikke ved, hvad en hashklub er, og hvordan naturen i de ting, der foregår sådan et sted, er. Man opretter et sted, hvor man handler hash i store mængder, indtil politiet – efter at de har konstateret ulovlig handel med narkotika tre, fire, fem gange – siger: Nu lukker vi. Så det er ikke et spørgsmål om, at man kan blive forfulgt resten af sit liv, når man er blevet dømt en gang. Der skal have været tre, fire, fem konkrete handler.

Det, der så sker for dem, der har de her hashklubber, er, at de rykker tre numre længere hen ad gaden og åbner en ny hashklub. Der er det jo ikke sådan, at politiet bare kan gribe ind og sige: Nej, du må slet ikke opholde dig her. Ifølge forslaget her skal der igen være tale om en ny strafbar handling, en konkret handel med narkotika. Det er det, vi taler om her. Kan vi ikke prøve at blive enige om, hvad det er for nogle hashklubber, vi taler om? Det er ikke wild west-tilstande, hvor politistaten kan gøre, hvad den vil. Det er jo det indtryk, man får, når man hører SF's ordfører, og det synes jeg er synd. Jeg vil bede fru Anne Baastrup om at forholde sig til forslaget her.

Kl. 14:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:21

Anne Baastrup (SF):

Men det, der står i forslaget, er én strafbar handling, der foretages i lokalet – én. Det er jo ikke to, det er ikke tre, det er ikke store mængder hash, det er én. Jeg er fuldstændig enig med hr. Tom Behnke i, at ved systematisk handel med hash er der mulighed for at lukke, og det støtter vi, men ikke i forhold til én strafbar handling i et nyt lokale, og hvor det ikke nødvendigvis behøver at være den, der ejer lejligheden, bor i lejligheden, har lejekontrakten, som skal foretage den handling. Sådan har jeg læst forslaget.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 14:22

Tom Behnke (KF):

Så er vi halvvejs enige, for det er i den nye situation, at man kun én gang skal handle med hash, som jo er strafbart i sig selv, men forudsætningen for, at man kommer i den her kategori, og at man overhovedet er omfattet af forslaget, er, at man tidligere er blevet dømt tre, fire, fem gange, altså at en hashklub er blevet lukket på det grundlag, at man adskillige gange har handlet med hash. Det er det, der er forudsætningen for det, sådan at politiet, når nogen så flytter tre numre længere hen, i stedet for at skulle til at starte forfra og dokumentere det. Det, man bare bremser, er, at det breder sig. Så nu er vi enige om, at det er det nye sted, det kun skal være én gang. Kan vi også blive enige om, at forudsætningen er, at man tidligere har været dømt adskillige gange for handel med hash?

Kl. 14:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:23

Anne Baastrup (SF):

Hvor tæt på skal det så være? Skal det være dagen efter? Skal det være 3 år efter? Hvor lang tid skal man være omfattet af den her bestemmelse? Er det hr. Tom Behnkes opfattelse, at hvis man én gang er blevet dømt for at have en lejlighed, hvor der er en hashklub, og der så går 3 år og man flytter til en ny lejlighed og der er en af kammeraterne, der sælger hash der – én gang – så skal ens lejlighed fratages en? Det er jo i virkeligheden også det, der står i forslaget. Jeg kan ikke tro, at hr. Tom Behnke er enig i et forslag af den her karakter.

Vi havde meget dybsindige diskussioner, dengang hashklubloven blev lavet, og der synes jeg at vi faktisk havde nogle meget gode overvejelser om grænserne for, hvor langt man kunne gå fra politiets side. Så det er ikke mit indtryk, at det her forslag er af en sådan karakter, at SF skal støtte det.

Kl. 14:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til SF's ordfører. Herefter er det ordføreren for Enhedslisten, fru Pernille Skipper.

Kl. 14:24

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Mange tak. Hashhandel er en stor indtægtskilde i det kriminelle miljø i Danmark. Sidste år kom en ph.d.-afhandling, der viste, at der omsættes for ca. 1 mia. kr. i handel med hash om året i Danmark. Vi så tilbage i 2008, at de kriminelles ønske om at dominere det her meget indtægtsrige marked bl.a. har ført til en voldsom og blodig bandekrig. Det er et stort samfundsproblem, vi står over for, når vi diskuterer hash og hashhandel.

Den tilgang, der har været til problematikken, er en hårdhændet såkaldt hashklublov. Det er også den, vi taler om i dag. Politiet forsøgte at lukke Pusherstreet på Christiania i 2004, men det stoppede ikke handelen med hash. I stedet for eksploderede antallet af hashklubber rundtomkring i København, og gadesalget blev større. Handelen på Christiania blev mere lyssky, og i hashklubberne kunne kunderne nu også komme i kontakt med hårde stoffer og våben, hvis de skulle købe hash. Det var Justitsministeriet og politiet sådan set

også klar over, da de gik ind og ryddede Pusherstreet på Christiania. I en notits fra Justitsministeriet fra 2003 skriver de helt klart, at hvis man skulle lukke den åbenlyse hashhandel, ville det formentlig ikke påvirke den samlede omsætning overhovedet; det ville blot flytte handelen til andre steder i København, på gaderne og i hashklubber. Man skrev endda, at når det så skete, kunne det nok forventes, at hashhandelen i højere grad ville komme i forbindelse med også hårde stoffer.

Justitsministeriet fik ret i antagelserne. Hashen flyttede ud i gademiljøerne og i flere hashklubber, og det er det, vi diskuterer i dag. Det har ført til uhyggelige episoder med skyderier og bandekonflikter, hvor rivaliserende bander ønsker at dominere hashmarkedet. Problemet er jo, at selv om handel med hash er forbudt, køber folk hash alligevel. Det er gået, fuldstændig som da man indførte alkoholforbuddet i 1920'erne i USA: Det udviklede virkelig kriminaliteten og den organiserede mafia. Vi kommer ikke til at kunne bekæmpe hashhandelen ved at lukke Pusherstreet eller ved at indføre flere stramme regler for lukning af hashklubber, desværre.

I Enhedslisten ønsker vi at gå en anden vej for at komme det her problem til livs. Vi ønsker at legalisere hash som et rusmiddel – på lige fod med alkohol – under kontrollerede forhold. Det ville fjerne profitgrundlaget for de kriminelle miljøer, og samtidig ville vi som stat kunne få overskuddet, og vi ville kunne bruge det til en mere målrettet misbrugsbehandling, hvilket der desværre også er brug for. Det her lovforslag går i en helt anden retning, og som det er blevet nævnt flere gange her fra talerstolen, er der altså også grænseflader til både forsamlingsfrihed og retten til privatliv, som vi ikke finder at det er påvist er nødvendig.

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget.

Kl. 14:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Alex Ahrendtsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:28

Alex Ahrendtsen (DF):

Det ville da klæde ordføreren at forholde sig til forslaget og ikke begynde at tale om alt muligt andet såsom at legalisere hashsalget. Er ordføreren enig med Dansk Folkeparti i, at hashklubberne ifølge gældende lovgivning er ulovlige?

Kl. 14:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:29

Pernille Skipper (EL):

Ja, det er rigtigt, at hashklubber er ulovlige. Jeg har også brugt min ordførertale på at problematisere eksistensen af hashklubber, og at det faktisk er et stort problem, som ikke kun hænger sammen med det enkelte sted, men med det generelle kriminelle miljø. Det er ulovligt.

Kl. 14:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 14:29

Alex Ahrendtsen (DF):

Det er da rart, at vi er enige så langt. Altså, hashklubber er ulovlige. Politiet har i dag redskaber til at lukke dem, og dem benytter de sig af og har en vis succes med. Med beslutningsforslaget kan vi hjælpe politiet til at gøre det lettere, og det er alle enige om. Så har forskellige ordførere henvist til grundloven, konventionerne, retssikkerheden og forsamlingsfriheden. Kan ordføreren fortælle mig, hvordan

beslutningsforslaget forbyder sig mod forsamlingsfriheden, og mener ordføreren, at kriminelle aktiviteter er omfattet af forsamlingsfriheden?

Kl. 14:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:30

Pernille Skipper (EL):

Ja, det kan jeg godt. Jeg har faktisk skrevet en kandidatafhandling om, hvorfor den her lov griber ind i forsamlingsfriheden, og den vil jeg meget gerne vise ordføreren en dag. Det er et indgreb i forsamlingsfriheden, for forsamlingsfriheden består i, at man som befolkning har ret til at forsamle sig fredeligt der, hvor man vil, og hvornår man vil, og det gælder sådan set også i private lokaler. Den eksisterende lov går så ind og giver politiet mulighed for at sige til mennesker, at de ikke må forsamle sig i de og de lokaler. Af den simple årsag er det allerede et indgreb i forsamlingsfriheden. Så er der nogle undtagelsesmuligheder, som man kan bruge, og som gør det lovligt at gribe ind i forsamlingsfriheden, og det er bl.a., når det er nødvendigt i et demokratisk samfund. Det kan være i forbindelse med at bekæmpe kriminalitet.

Derfor er det formentlig også i overensstemmelse med forsamlingsfriheden, at man har den lovgivning, man har i dag, men det er altså et indgreb. Hver gang vi foretager sådan et indgreb, skal vi vurdere meget, meget nøje, om det er i overensstemmelse med lovgivningen eller ej. Når jeg samtidig ikke mener, at det vil være effektivt eller være den gode vej til at bekæmpe hashklubber, så kan jeg ikke støtte forslaget.

Kl. 14:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Der er ikke flere bemærkninger. Tak til Enhedslistens ordfører. Herefter er det Liberal Alliances ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:31

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det her beslutningsforslag er jo et meget godt udtryk for, hvad der sker, når man vil løse et problem, som i virkeligheden er skabt af, at man har skabt ofre for en ellers offerløs forbrydelse. Pointen er, at hvis man ikke havde kriminaliseret hashhandel, var der sådan set ikke noget marked for kriminelle hashklubber og dermed slet ikke nogen mennesker, der kunne blive generet af de her frygtelige foretagender, som vi vel alle sammen er imod.

Men nu har et flertal i Folketinget nu engang valgt at skabe flere ofre, skabe flere forbrydelser, skabe et større marked for kriminelle i dette land, og derfor er man vel i et eller andet omfang nødt til at gøre en politimæssig indsats på området. Det gør politiet så efter bedste evne, og man har så vidt muligt prøvet at holde det inden for rammerne af retten til privatliv, som også justitsministeren prøvede at reddegøre for i sin tale.

Nu vil forslagsstillerne så stramme yderligere op i forhold til det her, så det bliver person- og ikke lokaleafhængigt. Det har vi sådan set ikke tænkt os at gå ind for fra Liberal Alliances side. Vi synes derimod, når vi nu er ved emnet hash, at lige præcis det, at man tager det her op, burde mane til besindighed og eftertænksomhed her i Folketinget. Det burde dermed give anledning til, at man også fra forslagsstillerens side begyndte at overveje, om man ikke skulle gribe den her problematik helt, helt anderledes an og stoppe med at skabe ofre for de offerløse forbrydelser.

Vi er jo en situation, som kan sammenlignes med forbudstidens USA, hvor man kunne se, at alkoholforbuddet skabte et væld af kri-

minalitet, fordi det egentlig ikke havde den store påvirkning af forbruget og derfor bare endte som det rene hykleri. Sådan er det sådan set også her. Vi kender jo fra europæisk dokumentation, at i et land som eksempelvis Portugal, hvor man har en, undskyld udtrykket, mere liberal tilgang til dette spørgsmål, har man et væsentlig lavere forbrug, og man har væsentlig færre problemer også i forhold til hårde narkomaner.

Så hvis Dansk Folkeparti i virkeligheden ønsker at gøre noget ved det problem, de her rejser, så synes vi, at de skulle åbne sindet for at se på, om man ikke skulle starte en helt anden politik på det område, sådan at man igen kunne bruge politiets ressourcer på det væsentlige, sørge for at afkriminalisere en masse almindelige danskere og tage noget af markederne fra den organiserede kriminalitet. Dermed ville man om ikke løse, så i hvert fald nedbringe tre væsentlige problemstillinger, og det burde jo sådan set være til glæde for alle.

Kl. 14:34

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 14:35

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi kan fra konservativ side melde, at vi er positive over for beslutningsforslaget. Det er klart, at hvis det bliver vedtaget, og når man skal i gang med at lave konkret lovgivning ud fra beslutningsforslaget, er der selvfølgelig en masse ting, man skal tage højde for – det er også noget af det, justitsministeren har været inde på – nemlig hvordan det her skal håndteres, i hvor lang en årrække en sådan tidligere kriminalitet skal forfølge en osv., men det er jo teknikaliteter, som der kan blive enighed om. Hvis man i øvrigt politisk er enige om, at der skal gøres noget ved det her problem, kan man jo efterfølgende finde ud af, hvordan paragrafferne skal indrettes. Men jeg kan forstå på regeringen, at den blankt afviser forslaget. Selv hvis man fuldstændig med egen kuglepen kunne få lov til at skrive de nye paragraffer, er regeringen imod det her forslag. Det forstår vi fra konservativ side simpelt hen ikke.

Jeg tror, det måske bunder i, at man har et alt for lille kendskab til, hvad der driver dem, der handler med narkotika: Hvad er det, der sker oppe i hovedet på dem? Hvad er det, der gør en hashklub til en hashklub? Hvorfor er det, at hver gang politiet lukker en hashklub, åbner der en ny? Og hvem er det, der åbner den nye klub? Ja, det er de samme personer, som stod bag den forrige hashklub. Men hvis man ikke har den viden, hvis man ikke ved, hvordan det foregår, er det klart, at man bliver sådan meget teoretisk og skrivebordsagtig, bange og lidt bekymret for, hvad det her nu er for noget, og man griber fat i grundloven og menneskerettigheder og alt muligt andet.

Men det er ikke nogen menneskeret at være kriminel. Det er ikke nogen grundlovssikret ret at være kriminel. Det er det ikke. De har også nogle rettigheder. Det er fair trial, altså retfærdig rettergang, osv. Men de har ikke ret til at være kriminelle. Det står ingen steder, og derfor er det noget sludder at begynde at drage det ind i det.

Jeg synes også, at det er lidt bekymrende, men vi kan selvfølgelig undersøge det under udvalgsbehandlingen, at Justitsministeriet udtrykker, at de ikke er helt sikre på, om det måske kan være lidt på kant med grundloven. Hvis det ikke skulle være i Justitsministeriet, at man fuldstændig krystalklart kan sige, om det er eller ikke er i strid med grundloven, hvem kan så? Men vi må jo spørge justitsministeren om, hvem det så er, vi skal spørge. Der må være nogen, der er i stand til at tolke grundloven mere præcist, end Justitsministeriet tilsyneladende er. Jeg synes, det er bekymrende.

Jeg synes også, at det er, som om man har ledt efter et halmstrå, man kunne klynge sig til som argument imod forslaget her. Det klæder ikke en regering. Så kan man sige, at man er imod det, og at man

synes, at det er fint, at der er hashklubber – nej, man synes ikke, at det er fint med hashklubber, men man synes, det er fint nok, at når en hashklub lukker, efter at politiet adskillige gange har pågrebet personer i at handle med hash, og disse personer bare flytter tre husnummer længere hen ad gaden og starter en ny hashklub, skal politiet døjle med igen at lave overvågning, sætte en massiv politimæssig indsats ind. Det er adskillige politifolk, der skal sættes på opgaven over en længere periode, og de skal igen konstatere adskillige forhold af ulovlig handel med narkotika. Det er først på det tidspunkt, at de kan lukke klubben.

De kriminelle griner simpelt af os. De udnytter det her fuldstændig groft. De ved jo godt, hvad det her går ud på. De kender da den her lovgivning. De ved da godt, at når de nærmer sig grænsen, skal de bare flytte et husnummer og starte forfra, for så ved de, at de hele tiden er 100 m foran politiet. Det er at drive gæk med systemet, og jeg kan ikke forstå, at der er partier, der ønsker at holde hånden over dem, der handler med narkotika. Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Forudsætningen for, at den her bestemmelse overhovedet kommer i anvendelse, er jo altså, at man tidligere har været dømt flere gange for handel med narkotika, og at man på den nye lokalitet igen bliver taget i at lave en kriminel handling. Det er altså ikke bare det, at man er til stede. Nej, man skal foretage en konkret kriminel handling. Det må være rigeligt, hvis vi altså ønsker at komme hashklubberne til livs. Det ønsker vi fra konservativ side, og derfor er vi positive over for beslutningsforslaget.

Kl. 14:39

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 14:39

(Ordfører for forslagsstillerne)

Alex Ahrendtsen (DF):

Beslutningsforslaget udspringer af en samtale med en ærgerlig politimand på Fyn. Han fortalte, hvor megen tid og hvor mange penge, man egentlig bruger på at lukke de der hashklubber. Når en hashklub er blevet lukket efter lang tids efterforskning, åbner bagmændene bare en ny på en anden bopæl, og så kan efterforskningsarbejdet begynde forfra. Jeg spurgte denne politimand, hvad vi fra Folketingets side kan gøre for at hjælpe politiet. Hans anbefaling var at knytte advarslen til personen frem for til lokalet. Beslutningsforslaget, som vi i dag skal tage stilling til, er altså frugten af denne samtale.

I al sin enkelthed går det ud på det, der allerede er blevet fremført. Hvis en person har fået en advarsel eller lignende i forbindelse med en hashklub, der er blevet lukket, og bagefter åbner en ny, kan politiet gå ind og lukke klubben med det samme. Med andre ord skal efterforskningsarbejdet ifølge forslaget kun udføres en gang for hver person. Det vil frigøre masser af tid og midler til politiet, der så kan bruge dem på andre borgernære forbrydelser. Vi er jo godt klar over, at politiet har været spændt hårdt for i mange år. Frem mod år 2015 skal politiet på grund af politiforliget finde mange hundrede millioner kroner. Derfor er det af afgørende vigtighed, at vi fra Folketingets side indretter lovgivningen, således at politiets arbejde kan gøres smidigt og hurtigt. Forslaget vil være et bidrag i den henseende.

Det er altså værd at bemærke, at forslaget ikke går ud over retssikkerheden. Det fremmer udelukkende arbejdet med at opklare og forhindre ulovlige gerninger. Jeg har hørt på mange besynderlige bemærkninger i dag. Den mest besynderlige fra venstrefløjens var, at vi skal tage hensyn til forsamlingsfriheden. Vi hørte jo ganske klart Enhedslisten og SF sige, at kriminelle aktiviteter hører under forsamlingsfriheden. Det er dog det mest vanvittige vås, jeg længe har hørt.

Vi har også hørt, at justitsministeren har sagt ja til, at de nuværende regler er ressourcekrævende. Så er det enkle spørgsmål: Hvorfor ikke hjælpe politiet med at gøre opklaringsarbejdet hurtigere og

mere effektivt, så de kan bruge tiden på andre forbrydelser? Der har vi så fået en sludder for en sladder om grundloven og konventionerne. Så det er anden gang i dag, at vi får at vide, at konventionerne beskytter kriminelle aktiviteter. Det, vi har set, er ikke klædeligt for folkestyret.

Så har vi også hørt, at vi skal sikre privatlivets fred, og forslaget skulle angiveligt være et angreb på privatlivets fred. Siden hvornår har grundloven sikret, at ulovlige aktiviteter hører med til privatlivets fred? Det gør de ikke. Så det, vi har oplevet i dag, er den sædvanlige venstrefløj, som hellere vil beskytte forbrydere i stedet for at tage hensyn til ofrene. For der er ofre for disse hashklubbers aktiviteter. Det er de beboere, som bor i nærheden af hashklubberne. De oplever et værre rend og masser af kriminelle aktiviteter.

Til sidst skal der lyde en varm tak til Venstre og Konservative, som har bakket forslaget op. Partierne har gjort det med meget klare ord, og ordførerne lever i en helt anden virkelighed end venstrefløjen og regeringen. Det har ikke været en god dag for folkestyret i dag. Vi vil selvfølgelig følge denne sag nærmere, og vi vil også spørge justitsministeren om, hvorledes forslaget kunne gå hen og krænke både grundloven og konventionerne. Det agter vi at følge op på. Vi mener, at justitsministeren er kommet alt for let om ved dette spørgsmål og ikke har taget det alvorligt. Vi fortsætter vores kamp for at hjælpe politiet med at komme hashklubberne til livs.

Kl. 14:44

Formanden:

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er afsluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om dummebøder.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 06.12.2011).

Kl. 14:44

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 14:44

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Med beslutningsforslaget foreslås det, at regeringen pålægges inden udgangen af indeværende folketingsår at fremsætte forslag til en lov, der får den virkning, at bandemedlemmer, som dømmes for at uddele dummebøder, får mindst 1 års fængsel. Forslagsstillerne har begrundet forslaget med et synspunkt, der skal have været fremme i debatten, om, at det i de fleste tilfælde angiveligt er ret omkostningsfrit at true folk til at betale penge, for det første fordi politiet ikke har ressourcer nok til at efterforske sagerne, og for det andet fordi det oftest kun giver omkring 6 måneders fængsel, hvis man bliver dømt.

Forslagsstillerne anfører, at strafferammen allerede i dag giver mulighed for fængsel i op til 1 år og 6 måneder, men at strafferam-

men ikke udnyttes. Det er derfor nødvendigt ifølge forslagsstillerne, at Folketinget sikrer, at straffen for at uddele dummebøder kommer op på et afskrækkende niveau.

Jeg vil starte med at slå fast, at regeringen er enig med forslagsstillerne i, at uddeling af og inddrivelse af dummebøder og anden form for bandekriminalitet i øvrigt selvfølgelig skal bekæmpes effektivt, men regeringen er ikke enig i, at det skal ske ved at indføre en minimumsstraf på dette område, sådan som forslagsstillerne ønsker.

Inden jeg redegør for regeringens nærmere holdning til emnet, er der efter min opfattelse behov for at få nogle fakta på plads. Der findes i straffeloven eller andre steder ikke nogen juridisk definition af begrebet dummebøder, men man kan, som forslagsstillerne også gør, tage udgangspunkt i Det Kriminalpræventive Råds definition. Ifølge den er en dummebøde, hvis nogen prøver at afpresse sig til penge ved at påstå, at offeret har gjort noget dumt. Gerningsmanden fastsætter selv gældens størrelse og får pengene inddrevet ved at true eller at bruge vold. Det afgørende er efter denne beskrivelse således, om en person afpresses til at betale et beløb på grund af sin opførsel, et påstået gældsforhold eller lignende.

Der vil i sådanne tilfælde normalt være tale om en overtrædelse af straffelovens § 281 om afpresning. Som også anført i beslutningsforslaget er strafferammen for afpresning som udgangspunkt fængsel indtil 1 år og 6 måneder, men i særlig grove tilfælde kan straffen efter bestemmelsen i § 286 stige til fængsel i indtil 6 år. Anvendelsen af § 281 om afpresning forudsætter, at gerningsmanden vil opnå at få et beløb, som han ikke har krav på. Inddrivelse af en reel gæld ved anvendelse af vold eller trusler vil normalt være ulovlig tvang efter straffelovens § 260. Her er strafferammen fængsel i indtil 2 år.

Hvis der ikke er tale om trusler om fremtidig anvendelse af vold, men derimod at en dummebøde inddrives ved vold eller trusler om øjeblikkelig anvendelse af vold, ja, så vil forholdet være omfattet af straffelovens § 288 om røveri. Strafferammen er her fængsel i indtil 6 år, som kan stige til fængsel i indtil 10 år, hvis røveriet er af særlig grov beskaffenhed. Sker der frihedsberøvelse af offeret, er forholdet også omfattet af straffelovens § 261. Her er strafferammen bøde eller fængsel i indtil 4 år, som kan stige til fængsel i indtil 12 år, hvis frihedsberøvelsen f.eks. sker for vindings skyld eller er langvarig.

Det er således, som det burde være fremgået, sagens konkrete omstændigheder, der er afgørende for, om dummebøder må anses for at være afpresning, ulovlig tvang eller røveri, og dermed er det selvfølgelig også det, der afgør, hvilken strafferamme der er relevant.

Om den politimæssige indsats på området har Rigspolitiet oplyst, at politiet kun yderst sjældent modtager anmeldelser om afpresning af dummebøder foretaget af bander og rockere. Samtidig er det vigtigt at få sagt, at i det omfang politiet på anden måde bliver bekendt med sådanne sager, vil politiet selvfølgelig tage dem meget alvorligt, og sagerne vil naturligvis blive efterforsket grundigt. Rigsadvokaten har undersøgt straffniveauet i sagerne om dummebøder nærmere og har i den forbindelse bedt alle politikredsene og de regionale statsadvokater om at indsende eksempler på sådanne sager til Rigsadvokaten. I de fleste sager er der sket domfældelse for flere andre forhold, og der er samtidig stor forskel på overtrædelserne, herunder på antal og på grovhed. Så det kan være svært at sige noget generelt om niveauet, men det er dog Rigsadvokatens umiddelbare vurdering, at straffen for en enkeltstående overtrædelse af straffelovens § 281 om afpresning normalt vil blive udmålt til fængsel i omkring 4-6 måneder afhængigt af sagens konkrete omstændigheder.

Kl. 14:49

Er der tale om flere eller grovere overtrædelser af straffelovens § 281 og eventuelt andre overtrædelser, kan straffen dog stige betydeligt. Som eksempel kan nævnes en dom fra 2003 fra Vestre Landsret, hvor en person blev idømt 1 års fængsel for i to tilfælde at have

truet den samme person til at betale dummebøder på henholdsvis 2.000 og 5.000 kr. Gerningsmanden havde desuden efterfølgende truet offeret og en anden person, som havde vidnet mod ham i retten. Som det fremgår af den nævnte dom, skal der ikke så meget til, før straffen efter gældende praksis stiger betydeligt, i det nævnte eksempel altså til fængsel i 1 år. Jeg mener derfor, at man kan sige, at der allerede i dag fastsættes ret mærkbare straffe for at uddele og inddrive dummebøder.

Så er der spørgsmålet, om der bør indføres en minimumsstraf på fængsel i 1 år for uddeling og opkrævning af dummebøder, der foretages af rockere eller banderelaterede personer. For det første vil det i givet fald indebære en noget vanskelig afgrænsning af det område, der skulle være omfattet af minimumsstraffen. Det skyldes bl.a., at det som sagt er vanskeligt at angive en mere præcis juridisk definition af dummebøder, fordi det er afhængigt af sagens konkrete omstændigheder, hvilken overtrædelse der er tale om. Hertil kommer spørgsmålet om afgrænsning af, hvornår en person er rocker eller banderelateret.

Men for det andet rejser anvendelsen af minimumsstraffe nogle mere principielle spørgsmål. Det er således et generelt princip i dansk ret, at domstolene fastlægger straffen i den enkelte sag på baggrund af en konkret vurdering af sagens omstændigheder, hvor der kan tages hensyn til både formildende og skærpende omstændigheder.

Lad mig i den forbindelse minde om, at Straffelovrådet for tiden ser på, hvordan Folketingets ønske om, hvad straffen for bestemte lovovertrædelser bør være, mest hensigtsmæssigt kan udtrykkes med respekt for domstolens rolle som den dømmende magt. Straffelovrådet skal i den forbindelse forholde sig specifikt til spørgsmålet om brug af minimumsstraffe i lovgivningen. Dette arbejde er snart afsluttet, og det er derfor regeringens opfattelse, at eventuelle overvejelser om anvendelse af minimumsstraffe under alle omstændigheder bør afvente Straffelovrådets udtalelse.

Men er der problemer med dummebøder og andre former for bandekriminalitet – og her er regeringens holdning selvfølgelig klar – hvad er så svaret på de problemer, der er? Ja, vi skal fastholde den stramme kurs over for rockere og bandemiljøet. Vi skal som borgere, og som samfund i øvrigt jo, på ingen måde acceptere den rå kriminalitet, som udspringer af de her modbydelige grupperinger. Med henblik på at lægge et massivt pres på kriminelle bander er der jo bl.a. udarbejdet en overordnet strategi for politiets indsats på området og iværksat en række initiativer, der skal forhindre den kriminalitet, der udspringer af miljøet, herunder afpresning og det, vi diskuterer her i dag, altså dummebøder.

Regeringen vil fortsat prioritere den indsats højt, og derfor har vi også ved den seneste finanslovaftale afsat midler i fællesskab, i øvrigt med forslagsstillerne, til, at der kan oprettes en Task Force Vest, som i lighed med den allerede kendte Task Force Øst er en specialenhed, som kan bekæmpe den kriminalitet, der relaterer sig til rockere og bandemiljøet. Samtidig vil regeringen selvfølgelig løbende følge området og være opmærksom på, om politiet f.eks. har behov for yderligere initiativer på bandeområdet, således at vi sikrer, at indsatsen selvfølgelig er så effektiv som overhovedet muligt.

Så for at opsummere: Der udmåles allerede mærkbare straffe i sager om dummebøder, navnlig i de grovere sager. Minimumsstraffe er ikke umiddelbart vejen frem i forbindelse med bekæmpelse af dummebøder. Dummebøder og anden banderelateret kriminalitet skal mødes med og bliver mødt med en prioriteret politiindsats med henblik på at lægge et massivt pres på bl.a. rockere og bandemiljøet, og på den baggrund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:53

Formanden:

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:54

Peter Skaarup (DF):

Når jeg hører justitsministeren fortælle om det her område, kommer jeg til at tænke på en gammel film, jeg så, der hed Dr. Jekyll and Mr. Hyde. Man havde altså en person, der på det ene tidspunkt af dagen var én person og på det andet tidspunkt af dagen var en helt anden og meget mere farlig person. Når jeg kommer til at tænke på den film, er det, fordi justitsministeren fortæller os, at det hele ser godt ud, og at politiet faktisk ikke rigtig får nogen anmeldelser på området, og at man, når der endelig kommer nogle anmeldelser, slår hårdt ned, og så kommer der nogle høje straffe på helt op til 10 års fængsel ud af det.

Når jeg så fortæller justitsministeren, at dem, der sidder med de her ting i det daglige, siger, at der ikke kommer ret mange anmeldelser, fordi de bliver taget meget lidt seriøst, fordi de ikke hos politiet har ressourcer nok til at tage sig af anmeldelserne, og fordi der bliver givet meget korte straffe på området, så synes jeg, at der er et problem. Jeg synes, at justitsministeren er nødt til at forholde sig til den forskel, der er mellem det, ministeren siger, og det, der er virkeligheden.

Kl. 14:55

Formanden:

Tak. Ministeren.

Kl. 14:55

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg skal ikke udtale mig om, hvilket grundlag hr. Peter Skaarup har for at kritisere politiets håndtering af de her sager. Det er ikke noget, jeg overhovedet vil bevæge mig ind i. Min helt klare opfattelse er den, at når det handler om rocker- og banderelateret kriminalitet, er det noget, politiet tager ganske alvorligt. Hr. Peter Skaarups kommentar skal i hvert fald ikke hos dem, der lytter til debatten, efterlade noget indtryk af, at politiet ikke tager det her alvorligt. Det vil jeg da i hvert fald gerne gøre mit til at mane i jorden, og jeg vil sige til folk, at hvis de er udsat for det her, skal de – og det kan de selvfølgelig trygt gøre – henvende sig til politiet, som vil tage sig af den her type af sager.

Kl. 14:55

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:56

Peter Skaarup (DF):

Undskyld mig, vil jeg sige til justitsministeren. Det her er ikke en kritik af politiet. Det er en konstatering af, at politiet ikke har tilstrækkelige ressourcer til at grave ned i alle de her sager, der er om dummebøder. Det er det, der er konstateringen. Politiforbundet har sagt det i offentligheden ved flere lejligheder, bl.a. i forbindelse med at et folketingsmedlem oplevede at betale en dummebøde af hensyn til det pågældende folketingsmedlems familie. Politiforbundet siger, at der er et problem, men at man ikke har ressourcer nok til at tage sig af de sager. Som sagt siger bandeeksperten Jean-Jacques Royal, som Folketinget har haft inde i forbindelse med bandehøringer for at spørge mere detaljeret om, hvad der foregår i de her bandemiljøer, til Newspaq følgende:

»For det første har politiet slet ikke ressourcer nok til at efterforske de mange sager om dummebøder, der opstår hver eneste dag. Og hvis de så endelig bliver anmeldt og dømt, får de som oftest kun omkring seks måneders fængsel. Det er slet ikke nok til at afskrække dem.«

Det er det, der er sagens kerne. Kunne man ikke godt forholde sig til det i stedet for at male et skønmaleri og sige, at det hele er fantastisk?

Kl. 14:57

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:57

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg forsøger ikke at male et skønmaleri af noget som helst. Jeg er faktisk ret stolt af den indsats, som politiet gør for at komme rockerbandevæsenet til livs. Hr. Peter Skaarup må udlægge udtalelserne på sin egen måde. Jeg synes ikke, der er grundlag for kritik af politiets indsats. Hvis man ser på, hvordan politiet har håndteret spørgsmålet om rockerbander de senere år – og det er jo det, vi i regeringen fortsætter med den aftale, vi har lavet vedrørende politi- og anklagemyndigheder i efteråret og i øvrigt med Dansk Folkeparti – kan man se, at virkeligheden er den, at op mod en femtedel af alle registrerede rockere og bandemedlemmer enten er i fængsel eller er varetægtsfængslet. Etableringen af Task Force Øst og nu med regeringens finanslov også en taskforce i Vestdanmark er en generel styrkelse af indsatsen mod rocker- og bandekriminalitet. Den har været en endog meget stor succes.

Det, at så mange er i fængsel, siger selvfølgelig også noget om, hvor mange problemer der er, og det er derfor, vi selvfølgelig skal fortsætte den indsats. Der er jeg glad for, at der som sagt er et bredt flertal bag politiaftalen, og på det grundlag vil vi fortsætte at lægge det pres, der skal til, på bandemiljøet, så vi også kommer det her uvæsen til livs. Jeg er enig i, at hvis det eksisterer, er der et problem, og så skal politiet selvfølgelig tage sig af det, og det gør de også.

Kl. 14:58

Formanden:

Ville hr. Jan E. Jørgensen have en kort bemærkning? Værsgo.

Kl. 14:58

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil bare gøre justitsministeren opmærksom på, at når en femtedel af rockerbande- og bandemedlemmerne sidder i fængsel, er der altså fire femtedele af medlemmerne, som ikke gør, og som har mulighed for at fortsætte med deres kriminelle aktiviteter. Som jeg vil løfte sløret for om lidt, støtter Venstre ikke beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti, men alligevel kan det godt være, at Dansk Folkeparti har peget på et reelt problem, og at de straffe, der udmåles, ikke er af en tilstrækkelig længde til at virke afskrækkende.

Kl. 14:59

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:59

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg sagde i min tale, er det, når vi taler om dummebøder, lidt mere spredt, end der umiddelbart gives udtryk for i beslutningsforslaget. Afhængigt af, hvilken type trusler, tvang og vold der er tale om, falder det ind, og det ved hr. Jan E. Jørgensen ganske udmærket, på forskellige hylder i straffeloven. Og som jeg sagde, kan der gives temmelig alvorlige straffe i de her sager. Derfor tror jeg, man skal lade være med at se det, dummebøder er udtryk for, altså tvang og trusler, som en særlig, isoleret ting. Det kan jo være flere forskellige typer af tvang og trusler, og derfor er jeg ganske tryk ved, at mulighederne er til stede i straffeloven i dag, og jeg synes, at effekterne af politiets indsats er meget tydelige. Det er klart, at når man har op mod en femtedel af registrerede rockerbandemedlemmer i dag enten

i fængsel – og mange af dem med meget lange straffe – eller varetægtsfængslet, er det selvfølgelig et udtryk for, at der så at sige har været noget at komme efter, og derfor er jeg også tilfreds med, at politiet tager opgaven så alvorligt, som de gør.

Kl. 15:00

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 15:00

Jan E. Jørgensen (V):

Det betvivler jeg ikke, men omvendt kunne hr. Peter Skaarup altså referere til betjente, som udtaler, at straffniveauet ikke er afskrækkende i tilstrækkelig grad, og at der er mange anmeldelser om dummebøder, der ikke fører til videre sagsbehandling hos politiet.

Er det noget, som vi i Retsudvalget kan arbejde videre med, er det noget, justitsministeren vil være villig til at se på med andre midler end det af Dansk Folkeparti foreslåede med minimumsstraffe? Er det noget, vi kan arbejde videre med, eller mener justitsministeren, at alt er fint?

Kl. 15:00

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:00

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt stiller jeg mig altid til rådighed for Retsudvalget. Det ved Retsudvalgets medlemmer også, og det ser man ikke mindst på antallet af de samråd, jeg allerede har været igennem i mine 4 måneder som justitsminister. Det skal ikke betvivles, og jeg kommer gerne igen, også til det her emne.

Jeg vil dog sige, at spørgerens parti, Venstre, jo er med i den flerårsaftale, vi har lavet. Lige nøjagtig når vi taler om det her uvæsen, trusler relateret til rocker- og bandemiljøet, at det er meget, meget højt prioriteret område i flerårsaftalen. Vi sætter måltret ind der, hvor de her grupperinger holder til, der, hvor medlemmerne af grupperingerne bor. Vi forsøger med en meget bred og meget fokuseret politimæssig indsats at få det stoppet. Jeg vurderer, at det, der nu ligger i den flerårsaftale, der er lavet, er et betydeligt løft af indsatsen mod rocker- og bandemiljøet. Problemet er stort, og derfor sætter vi øget fokus på det nu, men jeg har også en forventning om, at den indsats, der kører nu, selvfølgelig vil blive videreført, men selvfølgelig også blive forbedret.

Kl. 15:02

Formanden:

Tak til justitsministeren. Hr. Jan E. Jørgensen som ordfører for Venstre.

Kl. 15:02

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Venstre forstår og støtter ønsket om at bekæmpe dummebøder. Vi ønsker ikke et samfund, hvor den kriminelle underverden har sin egen junglelov, en parodi på et retssystem, hvor bander med vold eller trusler om vold indkasserer dummebøder for overtrædelse af regler, som banderne selv har fundet på.

Uddeling af dummebøder er naturligvis ulovligt. Det er omfattet af straffelovens bestemmelser om afpresning, her er strafferammen fængsel i op til 1½ år og helt op til 6 år, hvis forbrydelsen er af særlig grov beskaffenhed, navnlig på grund af udførelsesmåden, eller fordi forbrydelsen er udført af flere i forening eller under medtagelse af våben. Dummebøder kan også være omfattet af straffelovens bestemmelser om røveri, hvor strafferammen ligeledes er 6 år eller helt

op til 10 år i særlig grove tilfælde. Straffen kan dog også sættes ned til bødestraf eller helt bortfalde, hvis der er formildende omstændigheder. Der er således et ret stort spænd fra ingenting til 10 års fængsel, som domstolene kan arbejde inden for.

I beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti foreslås det, at der fastsættes en minimumsstraf på 1 års fængsel for bandemedlemmers uddeling af dummebøder.

Vi er i Venstre enige med forslagsstillerne i, at der skal slås hårdt ned på de forskellige former for afpresning og trusler, som finder sted i bandemiljøerne. Det er både krænkende for retsbevidstheden og en undergravning af vores retssamfund. I Venstre tilslutter vi os derfor målet om at bekæmpe den kriminelle kultur omkring dummebøder.

Hvad angår midlet og det konkrete beslutningsforslag, er vi dog meget skeptiske – ja, vi er faktisk imod – og vores modstand skyldes tre ting:

For det første lægges der i beslutningsforslaget op til, at det alene er bandemedlemmers brug af dummebøder, der skal være omfattet. Vi kan ikke se, at det skulle gøre nogen forskel, om man får en dummebøde af et bandemedlem eller en anden kriminel, og forslaget strider mod princippet om lighed for loven. Jeg vil dog gøre forslagsstillerne opmærksom på, at det allerede i dag er en skærpende omstændighed, hvis afpresning foretages af flere i forening, hvilket kan medføre, at man går fra en strafferamme på 1½ års fængsel til 6 års fængsel, og hermed er der mulighed for at straffe bandekriminalitet hårdere end kriminalitet begået af enkeltpersoner.

For det andet er vi ikke enige i, at dummebøder pr. definition er værre end andre former for afpresning. Hvis en rocker truer dig med vold, hvis du ikke betaler ham 10.000 kr., så gør det vel ikke forbrydelsen være, at han samtidig siger, at du har gjort noget dumt, som du nu skal betale for.

For det tredje er Venstre med ganske få undtagelser modstander af minimumsstraffe. Vi skal overlade det til domstolene at fastsætte straffene inden for de strafferammer, som Folketinget har vedtaget, for der vil nemlig altid være konkrete tilfælde, hvor en minimumsstraf vil være urimelig hård. Vi skal huske på, at vi er den lovgivende magt, ikke den dømmende magt.

Venstre vil dog meget gerne overveje, om vi bør hæve strafferammerne for afpresning, altså ikke kun for dummebøder. Hvis vi ønsker, at domstolene straffer hårdere, er midlet højere maksimumsstraffe og ikke minimumsstraffe. I Retsudvalget kunne vi bede om en yderligere redegørelse for strafniveaue og samtidig høre, om det kunne være hensigtsmæssigt at sikre, at dummebøder og anden form for afpresning straffes hårdere end i dag, hvis det er det, som vi vil.

Venstre er i hvert fald som udgangspunkt positivt indstillet over for at kigge på strafniveaue. Men hvis vi virkelig vil gøre noget for at bekæmpe dummebøder, vil det imidlertid have langt større effekt, hvis vi i stedet fokuserer på årsagerne til, at uddeling af dummebøder alt for sjældent meldes til politiet. Risikoen for at blive opdaget har større præventiv effekt end længden af en fængselsstraf. Frygten for repressalier afskrækker desværre mange fra at inddrage politiet, og det problem løses ikke med minimumsstraffe for en bestemt form for afpresning begået af en bestemt form for kriminelle.

Kl. 15:06

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:06

Peter Skaarup (DF):

Tak for de i det store og hele positive toner om forslaget og problemstillingen, som Dansk Folkeparti her rejser.

Jeg lagde mærke til, at Venstres ordfører var inde på den modstand, der kunne være imod minimumsstraffe. Det, som jeg i den forbindelse hæfter mig ved, er jo så, at vi netop lige har oplevet en

meget stor succes med indførelsen af minimumsstraffe i forhold til våbenbesiddelse. Det var noget, der blev indført på et tidspunkt, hvor Venstre var med i regering og der var en konservativ justitsminister. Er der nogen lovgivningsredskaber, politiet er glade for til bekæmpelse af rocker- og indvandrerbandekriminalitet, er det lige præcis det, for det at besidde et skydevåben – selvfølgelig med henblik på at man selv eller andre vil bruge det på et tidspunkt i bandekrigen eller på anden vis, f.eks. i forbindelse med uddeling af dummebøder – har betydet, at man som minimum kommer i fængsel i 1 år, og at den pågældende dermed er fjernet fra gaden med det samme. Det er præcis det, vi ønsker som effekt her.

Vil Venstre være indstillet på, at man drøfter det fordomsfrit? For om det så er minimumsstraffe eller normalstraffe, hvad man nu kalder det, så anser vi det som vigtigt.

Kl. 15:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:07

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen Venstre er meget fordomsfri og er med på at drøfte stort set alt fordomsfrit, men som udgangspunkt vil jeg sige, at vi skal være meget påpasselige. Domstolene har udtalt sig meget kritisk omkring brug af minimumsstraffe, for virkeligheden er for kompleks til, at vi herinde i Folketinget, når vi vedtager en lov, på forhånd kan forestille os alle de tænkelige muligheder, der kan være i en konkret retssag. Derfor skal vi altså efterlade et spillerum til domstolene, herunder også et spillerum til at give forholdsvis lave straffe. Derimod kunne forslaget om normalstraffe, så man nogenlunde kan regne med, hvor strafniveaue ligger, godt være spændende, og det er noget, vi gerne vil undersøge nærmere. Når man læser en avis i dag, hvor en journalist har skrevet, hvad en eller anden risikerer i fængsel, har vedkommende slået op i straffeloven og sagt: Han risikerer op til 6 års fængsel – selv om der måske aldrig er nogen, der er blevet idømt maksimumsstraffen. Så det kunne godt være, vi skulle supplere vores strafferammer med et andet middel, som eksempelvis normalstraffe, men det er lidt for stort til, at vi for alvor kan tage hul på den debat her.

Kl. 15:08

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:08

Peter Skaarup (DF):

Det er jo præcis det, vi er ude efter i Dansk Folkeparti, nemlig at der sker noget, og at vi ikke oplever en situation, hvor familier siger: Lad os hellere betale de her dummebøder, for vi ved jo, at politiet ikke har ressourcer til at tage sig af det, og det er i øvrigt farligt at henvende sig til politiet i forbindelse med disse sager. Hvis der er nogle følelige straffe og dem, der uddeler dummebøderne, virkelig kan mærke konsekvensen, kan det omvendt være, at de afholder sig fra det, eller det kan i hvert fald være, at der kommer flere anmeldelser, og at man på den måde kan stoppe kriminaliteten. På grund af de domstole, der giver meget lave straffe i nogle sager, er det svage signaler, der sendes i dag. Det kan vi jo se ud fra, hvad bandeeksperterne siger.

Jeg tager det som udtryk for, at vi helt fordomsfrit kan diskutere, om vi kan bruge normalstraffe, som er næsten lige så gode som minimumsstraffe, og drøfte det videre derfra.

Kl. 15:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:09

Jan E. Jørgensen (V):

Dummebøder er altså efter vores umiddelbare opfattelse i en kategori, som man kan sige er grovere end de andre former, der har samme strafferamme i samme kapitel i straffeloven, eksempelvis underslæb og bedrageri, for dummebøder er jo som anden form for afpresning karakteriseret ved, at det er en formueforbrydelse, altså hvor nogen vil have ens penge, men samtidig bliver man, hvis de ikke får ens penge, udsat for vold. På samme måde som røveri er langt værre end tyveri, er afpresning altså også værre end de andre former for økonomisk kriminalitet. Derfor mener vi, at man, eftersom afpresning jo er blevet et større og større problem, godt kan gå ind og drøfte nærmere, om de straffe, der uddeles i dag, er af en tilstrækkelig længde, for jeg kan godt være enig i, at en straf på 4-6 måneder ikke er tilstrækkelig hård i nogle af den her type sager.

Kl. 15:10

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Så er det fru Mette Reissmann som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 15:11

(Ordfører)

Mette Reissmann (S):

Dummebøder er en sanktionsform, som ligger uden for det danske retssystem, og som hverken skal eller må accepteres. De skal overhovedet ikke anvendes. Ikke desto mindre bliver der jo truet, og der bliver nogle gange slået, og der er også mennesker, som nogen holder fanget for at få dem til at udlevere penge. Sådan et system er helt og aldeles uacceptabelt. Så lad det være sagt med det samme: Socialdemokraterne mener, at der skal følges alvorligt og konsekvent op på anmeldelser til politiet om dummebøder. Det er også vores indtryk, at politiet faktisk selv er opmærksom på det, og der må ikke svækkes på den politimæssige indsats. Politiet gør et godt stykke arbejde.

Med Dansk Folkepartis forslag foreslås det, at man idømmes minimum 1 års fængselsstraf for uddeling af dummebøder. I Socialdemokratiet mener vi jo grundlæggende, at det er domstolens opgave at vurdere hver sag for sig. Politiet fanger banditterne, og domstolene dømmer dem. Det mener vi faktisk er en udmærket fordeling af arbejdsopgaverne. Og i et retssamfund som det danske bedømmes folk hver for sig og ikke efter en skabelon. Det gælder anklagede såvel som dømte. Vi skærer ikke alle over en kam.

Der er også det problem ved forslaget, at det begrænser sig til rocker- og bandekriminalitet. Andre kan jo også godt udstede dummebøder. Det har man jo et vist kendskab til alene inden for medierne. Men vi erkender, at dummebøder er mest udbredte i de kredse, men det finder altså også sted andre steder, og det betyder, at forslaget faktisk ikke har et lighed for loven-princip indbygget i sig.

Vi mener, at det mest effektive er det, der er aftalt i politiforliget, som Dansk Folkeparti jo selv er med i, nemlig aktivt at styrke kampen mod bande- og rockerkriminalitet, særlig ved hjælp af den nye Task Force Vest, hvor der, som ministeren også var inde på, lægges et massivt pres på miljøet. Det mener vi faktisk er det mest effektive.

Samlet set er dummebøder og den meget ofte tilknyttede bande- og rockeraktivitet dækket af allerede eksisterende regler. Og justitsministeren gennemgik jo ganske glimrende lige præcis de forskellige sanktionsformer, der allerede er indbygget i den strafferetlige ramme. Det er jo sjældent, at vi ser en person pænt og nydeligt komme op og anmode om – i øvrigt under påberåbelse af, at vedkommende opkræver en dummebøde – at man skal være venlig at give ham pengene. Jeg kender i hvert fald ikke til tilfældene. Det sker jo tit og ofte sammen med en anden aktivitet, som f.eks. vold, trusler om vold, afpresning eller sågar frihedsberøvelse. Det er jo altid en vurdering af

de konkrete omstændigheder, der er afgørende for, om en dummebøde anses for at være det ene eller det andet.

Sidst, men ikke mindst, skal jeg ligesom justitsministeren sige, at Socialdemokratiet også ønsker at afvente, at Straffelovrådet afleverer deres arbejde, så vi kan se, hvilke anbefalinger de kommer med.

Afslutningsvis: Socialdemokraterne kan med de her ord ikke støtte forslaget.

Kl. 15:14

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 15:14

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil spørge den socialdemokratiske ordfører, fru Mette Reissmann, hvad Socialdemokraterne vil sige til folk, der har forstand på de her ting, og som påtaler, at dummebøder i dag straffes alt for lavt, og at politiet ikke har ressourcer nok til at gøre noget ved det. Jeg kan læse op, hvad Jean-Jacques Royal, der arbejder med de her ting, siger. Vi har haft ham inde til høringer i Folketinget. Han siger, at det er »ret omkostningsfrit for bande-medlemmerne at true folk til at betale penge, og det er blandt andet derfor, det er så udbredt«.

Er Socialdemokraternes svar virkelig kun, at det er fint, som det er nu, og derfor vil man ikke være med til Dansk Folkepartis forslag? Eller hvad vil Socialdemokraterne så? Jeg synes, der mangler svar. Jeg synes, der er negativ afvisning i stedet for positiv stillingtagen til, hvad man så rent faktisk vil gøre ved det, når nu problemerne tårner sig op. Det kan vi jo høre på eksperterne at de gør.

Kl. 15:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:15

Mette Reissmann (S):

Socialdemokraterne har jo netop bl.a. sammen med Dansk Folkeparti afsat ressourcer til at optimere politiets indsats over for de her ting, sådan at det er politiet, der skal tage sig af de ting. Strafferammen som sådan vil ikke komme til at skulle have nogen afgørende effekt på det. Der er ingen tvivl om, som jeg også sagde i min ordførertale, at i det omfang en dummebøde opkræves, sker det ofte under omstændigheder, der lige præcis medfører, at andre regler i straffeloven bliver bragt i spil, og i den sammenhæng er der ikke andet end at sige, at det er dækkende for, hvad vi mener er passende.

Der er en betænkelighed ved at skulle indføre en minimumsstraf af den her karakter. Det er bl.a. et element, som Straffelovrådet sidder og kigger på. Derfor afventer vi klart det arbejde, som de engang må komme med.

Vi bakker fuldstændig op omkring politiets indsats, og derfor har vi også valgt at styrke dem med yderligere en taskforce, sådan at det bliver fra kyst til kyst, fra grænse til grænse, at politiets indsats faktisk bliver bakket op fra Socialdemokratiets side.

Kl. 15:16

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:16

Peter Skaarup (DF):

Det er jeg helt med på, og Dansk Folkeparti har også i det forløb været med til at presse på for, at der kom flere ressourcer til det, og det er også lykkedes til en vis grad.

Men det, jeg hæfter mig ved, er den problemstilling, at man har meget lave straffe. Justitsministeren sagde jo også, at i de mindre sager gives der normalt fra 4 til 6 måneders fængsel. Der vil jeg

spørge fru Mette Reissmann: Mener Socialdemokraterne, at det er afskrækkende? Hvis man forestiller sig, at der uddeles dummebøder til mennesker, der er skræmt fra vid og sans i forbindelse med sådan nogle sager, er det så virkelig afskrækkende, at man kan sætte gerningsmanden i fængsel i 4 måneder, hvorefter vedkommende kan komme ud efter at have afsonet to tredjedele eller halvdelen af straffen? Det er jo situationen med de forholdsvis lempelige regler, vi har omkring sådan nogle ting i Danmark. Kan man virkelig leve med, at den person, der har truet en, kommer ud efter så kort tid, nemlig 2-3 måneder efter at dommen er faldet? Det er jo så kort tid, at man er nervøs for at kunne blive ramt af nye repressalier og derfor ikke vil anmelde det.

Kl. 15:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:17

Mette Reissmann (S):

Jeg vil gentage mig selv og sige, at alt efter de konkrete omstændigheder, der er knyttet til hver enkelt sag, hvor bl.a. en dummebøde bliver opkrævet, er der en mulighed fra domstolens side for at give hårdere straffe. Der er også faldet afgørelser, hvor det er givet. Der sker en konkret afvejning og en konkret vurdering fra sag til sag. Vi mener ikke, at man skal lave en skabelon for det her, og vi mener faktisk, at det mest effektive er at afsætte ressourcer, som det er sket, til at bekæmpe, at der overhovedet er en basis og en platform, hvorfra disse dummebøder kan uddeles.

Kl. 15:18

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Jeppe Mikkelsen som radikal ordfører.

Kl. 15:18

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak, hr. formand. Først og fremmest vil jeg sige tak til Dansk Folkeparti for dette beslutningsforslag. Jeg tror, alle partier her i Folketinget deler det synspunkt, at vi skal have stort fokus på problematikken omkring rocker- og indvandrerbander, som man jo nok må konstatere er en af de største politiopgaver i dagens Danmark. Spørgsmålet om dummebøder er derfor også alvorligt, ingen tvivl om det, jeg tror blot ikke, at minimumsstraffe er løsningen på problemet. Allerede i dag kan man få op til 1½ års fængsel for affresning, og ved skærpende omstændigheder kan det faktisk give op til 6 års fængsel. Selv hvis en reel gæld indfries med det, man kan kalde for rocker-metoder, kan det faktisk også give fængsel i op til 2 år. Og hvis en dummebøde inddrives ved øjeblikkelig vold, giver det op til 6 års fængsel og op til 10 år ved skærpende omstændigheder. Det synes jeg man skylder at nævne for ligesom at opkvalificere debatten om det her beslutningsforslag. Men jeg tror ikke, at problemets rod er et spørgsmål om strafferammen. Problemet ligger et andet sted, nemlig hvorvidt folk tør melde det til politiet eller ej. Det er et stort problem, og det mener jeg at vi fortsat skal have fokus på i Folketinget, og det tror jeg faktisk at vi, alle partierne imellem, kan være enige om.

Jeg tror, at et af de første skridt er at sørge for, at der er et politimæssigt fokus på bandekonflikten, og jeg er derfor glad for, at Radikale Venstre, Dansk Folkeparti og de øvrige partier, der står bag politiets økonomiaftale, fortsat har prioriteret løsning af bandekonflikten højt, og at vi også har udvidet vores prioritering med den nylig indgåede aftale. Jeg håber, at det kan være med til at løse nogle af de problemer, som mange danske familier jo bliver ramt af, for jeg an-

erkender blankt, at det kan være en meget, meget svær situation at have i som familie.

Så må jeg ærligt sige, at vi i Radikale Venstre er meget skeptiske over for brugen af minimumsstraffe. Jeg synes, det er en uskik, og personligt ser jeg derfor meget frem til, at Straffelovrådet færdiggør deres arbejde omkring minimumsstraffe. Min skepsis vedrørende denne form for lovgivning bunder i, at jeg meget gerne vil beholde den dømmende magt hos domstolene. Vi respekterer i Radikale Venstre og værner utrolig meget om magtens tredeling og grundlovens § 3, og vi tror på, at det principielt set er domstolene, der er bedst til at afgøre i den konkrete sag, hvordan og hvorledes strafudmålingen skal være. Derfor kan vi desværre ikke støtte forslaget.

Kl. 15:21

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Der er ikke nogen spørgsmål. Så er det fru Anne Baastrup som ordfører for SF.

Kl. 15:21

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Det er en god debat, vi får her om noget, som tilsyneladende en del unge er bekymret for. Det er jo ikke lang tid siden, at vi havde et medlem af Folketinget, hvis søn havde været udsat for noget lignende, og det var, synes jeg, en meget god beskrivelse af, hvor alvorligt det er, at man udsættes for de såkaldte dummebøder. Jeg synes også, jeg har forståelse for, at Dansk Folkeparti rejser spørgsmålet, og det var jo heller ikke for sjov, at vi fik Straffelovrådet til at overveje, om de forskellige typer af strafferammer er tilstrækkelige.

Dansk Folkepartis beslutningsforslag er til dels begrundet i, at det er svært for politiet at rejse sagerne, fordi de ikke anmeldes, men det hjælper en minimumsstraf jo ikke på. Det, der skal til, er et fokus fra politiets side, og alene det blotte forhold, at der er rigtig mange bandemedlemmer, der allerede nu sidder i fængslerne, viser jo, at politiet har fokus på bandekriminalitet og fokus på den kriminalitet, som gør, at bandemedlemmerne rent faktisk får penge nok til at føre det liv, de fører. Og der er nok ikke nogen tvivl om, at dummebøderne er en af de metoder, de bruger til at finansiere deres andre omkostninger. Så derfor er jeg da glad for, at justitsministeren meget tydeligt gør opmærksom på, at det jo ikke er det blotte forhold, at man går hen til en ung mand – det er som regel mænd, det drejer sig om – og slår ham på skulderen og siger: Du skal vist lige af med et par tusinde kroner. Nej, det er jo ikke sådan, det foregår. Man opfører sig således over for ham, at der er en trussel, en alvorlig trussel. Og så er det jo, at man lander i nogle helt andre strafferammer. Så i virkeligheden er mit svar til hr. Peter Skaarup og hans forslag, at ved at indføre en minimumsstraf af den her karakter lokker man i virkeligheden politiet til at sigte for den blotte dummebøde i stedet for at se på, om der er en mulighed for, at det eventuelt kan komme ind under nogle andre bestemmelser.

Hr. Jan E. Jørgensen gav jo en meget god beskrivelse af, i øvrigt i et fremragende og meget nuanceret indlæg, hvordan man kan løse problemerne ved et målrettet politiarbejde og et målrettet arbejde ved domstolene, og det er jo det, som vi så i vores politiforlig skal sikre at der er ressourcer nok til. Det er mit indtryk, når man taler med politiet i dag, at de mener, der er ressourcer nok til at håndtere den her målrettede indsats.

Så der er en afvisning fra SF's side.

Kl. 15:24

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Peter Skaarup (DF):

Jeg skal bare lige stille fru Anne Baastrup et spørgsmål. Man kan forestille sig, at en dummebøde bliver uddelt, og at der falder en straf ved domstolen på 4-6 måneders fængsel. Vil fru Anne Baastrup tro, at den borger, det er gået ud over, og som måske risikerer represalier, på grund af at vedkommende har anmeldt det og der er kørt en sag ved domstolen, føler sig tryk ved, at den person, der har truet vedkommende, kun sidder i fængsel i måske 2-3 måneder, inden vedkommende kan komme ud igen og uddele nye dummebøder? Er straffen tilstrækkelig kontant her? Det er mit spørgsmål til SF.

Kl. 15:24

Kl. 15:25

Formanden:

Ordføreren.

Anne Baastrup (SF):

Nu kender jeg ikke de konkrete sager, som hr. Peter Skaarup tilsyneladende kender. Jeg ved ikke, hvad forløbet er op til, at der er sket en anmeldelse. Jeg er ikke bekendt med, at den pågældende, der har foretaget anmeldelsen, efterfølgende er blevet udsat for trusler. Jeg er ikke bekendt med, hvad der så i øvrigt er sket efterfølgende i forløbet. Så derfor kan jeg ikke svare på, om det i den ene konkrete sag, som hr. Peter Skaarup beskriver, er tilstrækkeligt til, at den pågældende unge mand slipper for fremtidige dummebøder. Jeg ved det simpelt hen ikke. Altså, jeg har ikke set beskrivelserne af det. Jeg har ikke overværet de retsmøder, der fører frem til den konkrete strafudmåling, og jeg ved ikke, hvad grunden er til, at den konkrete person, som nu har fået en dom på de der 4-6 måneder, som hr. Peter Skaarup omtaler, bliver prøveløsladt. Jeg ved det simpelt hen ikke, men det gør hr. Peter Skaarup, så det bliver jeg nødt til at vide noget mere om.

Kl. 15:25

Kl. 15:26

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:26

Peter Skaarup (DF):

Nu taler jeg ikke kun om en enkelt sag. Jeg taler jo om det generelle billede, og jeg taler om, at folk, der prøver på at arbejde præventivt for at undgå rockerbanders og indvandrerbanders kriminalitet, siger til os i Retsudvalget, at straffene er for lave. Så er det, jeg siger det til SF, for hvis vi skal have straffene op på et højere niveau, skal der et flertal i Folketinget til. Er SF stadig væk et parti, som ikke vil være med til højere straffe for at få den afskrækkende effekt, som f.eks. eksperten Jean-Jacques Royal bl.a. taler for? Det har jo altid været sådan med SF, at man har været imod højere straffe. Det har sådan været dogmet hos SF. Der var en undtagelse, og det var, da man var med på indførelse af minimumsstraffen på 1 års fængsel for besiddelse af skydevåben. Men nu er man åbenbart tilbage i den gamle rille, eller hvordan?

Kl. 15:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:27

Anne Baastrup (SF):

Nu er det sådan, at når vi sætter Straffelovrådet i gang med at tænke sig om, synes jeg, at det simpelt hen er ydmygende og nedværdigende for de mennesker, der sidder der, at man så tilsyneladende fra hr. Peter Skaarups side ikke mener, at det arbejde, de laver, er godt nok.

Det er så én ting. Jeg synes, vi skylder dem, at de bliver færdige med deres arbejde.

Det næste er, at hr. Peter Skaarup ikke svarede mig på, om hr. Peter Skaarup rent faktisk ved, hvorfor den pågældende måske er blevet prøveløsladt. Eller hvad er det for en viden, hr. Peter Skaarup har, og som gør, at han ved, at hvis man får 6 måneders fængsel på baggrund af en dummebøde, man har udstedt, kommer man ud efter 3 måneder? Er det sædvanlig praksis? Jeg ved det ikke. Hvor ved hr. Peter Skaarup det fra? Det er jo den type af sådan von hørensagen – eller det der med, at der er en, der har sagt noget. Det synes jeg ikke vi skal lovgive på baggrund af. Jeg synes, vi skal lovgive på baggrund af reel viden, og det er derfor, vi har sat Straffelovrådet til nøje at overveje, om de forskellige strafferammer passer til den konkrete forbrydelse.

Kl. 15:28

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Fru Pernille Skipper som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 15:28

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Mange tak. I Enhedslisten går vi ind for et straffesystem, der virker. Vi vil gerne have, at vores straffesystem fungerer sådan, at hvis man kommer i karambolage med det, er der størst mulig chance for, at det ikke sker igen. Det tror jeg sådan set vi alle sammen kan være enige i er et vigtigt mål inden for straffesystemet.

Det betyder også, at vi i Enhedslisten meget gerne vil hæve straffen for forbrydelser, hvis det har en reel effekt, hvis det har en afskrækkende effekt, altså hvis vi kan påvise, at det ville afholde nogle fra at begå en kriminel handling, som de ellers ville have begået. Vi har talt om tidligere, at der selvfølgelig, når vi taler om de såkaldte dummebøder, er tale om handlinger, der allerede er kriminaliseret i dag, og spørgsmålet er så, om en minimumsstraf på 1 års fængsel vil betyde, at flere vil afholde sig fra at bruge dummebøder. Det er også det, der er blevet debatteret flere gange mellem andre ordførere.

Der er sådan set forskning, der viser det modsatte. Der er forskningsprojekter, som er generelle, og som tyder på, at det er afskrækkende, hvis man kriminaliserer et nyt område, altså at når noget nyt bliver kriminelt, begynder flere at holde op med at foretage handlingen, og hvis man hæver straffen meget voldsomt, vil det også have en afskrækkende effekt. Men at hæve strafferammen i mindre hak har sådan set ikke i sig selv en afskrækkende effekt.

Samtidig indeholder det her beslutningsforslag forslag om at indføre en minimumsstraf. Allerede derfor kan Enhedslisten af helt principielle grunde ikke støtte forslaget. Det er sådan, at når man indfører en minimumsstraf, fratager man også domstolene kompetence til altid at tage konkret og individuelt stilling i hver eneste sag. Spørgsmålet er så, hvad vi ellers kan gøre. Vi er jo alle sammen enige om her, at det at true eller på andre måder ved fysisk vold afkræve andre mennesker penge eller handlinger er skrækkeligt. Det er jo noget, der skal bekæmpes.

Jeg tror, der er mange problemer. Et af dem, som er en barriere for at udrydde dummebøder som fænomen, er, at det er et fænomen, der sjældent bliver anmeldt, og hvis vi gerne vil have flere til at anmelde, hvilket jo må være første skridt på vejen til virkelig at bekæmpe det, så skal vi gøre forholdene bedre for ofre, vi skal gøre forholdene bedre for vidnerne, sådan at vi i højere grad oplever, at folk stoler på, at politiet kan hjælpe dem, hvis de går til dem, i stedet for at betale en dummebøde, fordi det er det tryggeste eller det sikreste.

Jeg ved også, at Dansk Folkeparti så sent som i går har sagt i pressen, at det er meget vigtigt, at vi skal blive bedre til de såkaldte exitstrategier. Det var jeg utrolig glad for at høre, for vi har i En-

hedslisten plæderet for i mange år, at exitstrategier, altså strategier for, hvordan vi hjælper medlemmer af bander og rockerklubber til at komme ud af det kriminelle miljø, når de ønsker det, er noget, vi skal blive meget, meget bedre til. Og det tror jeg er noget af det, der også kan hjælpe på det store generelle problem med kriminelle bander i Danmark. Det ser jeg frem til at vi forhåbentlig kan gøre noget ved i Retsudvalget sammen.

Kl. 15:32

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:32

Peter Skaarup (DF):

Tak for indlægget fra Enhedslisten. Vi er jo ikke enige; vi mener, det vil have en afskrækkende effekt over for de kriminelle, hvis man sætter straffniveaue op, og det vil også være godt for anmelder, fordi man på den måde kan sikre, at en person, der uddeler dummebøder, er væk fra gaden i en noget længere periode.

Men jeg hæftede mig ved, at Enhedslisten sagde, at en af metoderne var, at vi skulle gøre vilkårene bedre for ofrene og vidnerne i sådan nogle sager. Der kunne jeg godt tænke mig at høre, om fru Pernille Skipper kan fortælle, hvad Enhedslisten så mener der skal gøres rent konkret, henholdsvis for ofre og vidner, for at mildne deres situation.

Kl. 15:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:33

Pernille Skipper (EL):

Det er et godt spørgsmål. Altså, der er jo mange løse tanker, ting, som der sådan bliver talt om i det miljø af mennesker, som interesserer sig for at gøre straffesystemet bedre. En af tingene er en bedre vidnebeskyttelse, at man måske kan være garanteret en vidnebeskyttelse i højere grad, end man er i dag. Det kunne være ved hjælp af politiets tilstedeværelse ved ofres eller vidners bopæl i en periode, indtil sagen er blevet afklaret eller den sigtede eller mistænkte er indespærret, sat i fængsel, eller er blevet frikendt, det kan jo også ske.

Så jeg er meget åben over for at diskutere de forskellige muligheder. Hvis Dansk Folkeparti har andre forslag til, hvordan vi bedre kan sikre ofrenes tryghed, uden at det går ud over gerningsmandens retssikkerhed, så hilser jeg den diskussion meget velkommen.

Kl. 15:34

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 15:34

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Dansk Folkeparti har fremsat et beslutningsforslag for at se på, om man kunne gøre noget i forhold til de her dummebøder, som florerer rundtomkring fra kriminelle miljøer mod ganske almindelige danskere, og jeg vil sige det sådan, at vi ikke kan stemme for det forslag, der ligger her, men at vi sådan set er positive over for intentionerne. Og det vil sige, at vi meget gerne vil være med til at diskutere, hvordan det er, man kan være med til at straffe hårdere på det her område.

Det er jo alment kendt, at Liberal Alliance gerne vil straffe hårdere, når det gælder vold, voldtægt, overgreb mod børn og trusler, og man må sige, at det her falder ind under et, måske flere, af de her fire punkter. Derfor er vi sådan set positive over for intentionen, og det

håber vi at vi kan tage en fornuftig drøftelse af i forlængelse af det her beslutningsforslag, der er fremsat, og så kan vi prøve at se, om vi ikke kunne ændre lovgivningen, så vi kan få gjort noget ved det her uvæsen.

Kl. 15:35

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 15:35

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Fra konservativ side er vi meget tilbageholdende med minimumsstraffe. Vi har gjort det en enkelt gang, det ved vi godt, men vi er meget tilbageholdende, og vi ønsker ikke at gøre det på det her punkt. Vi vil overlade til domstolene at finde ud af, hvad straffen konkret skal være i den konkrete sag.

Men når det er sagt, er vi fra konservativ side enige med forslagsstillerne i, at straffniveaue i dag er for lavt, og at man bør skærpe strafudmålingerne, men altså ikke ved minimumsstraffe. Så må vi finde en af de andre metoder, vi plejer at bruge her i Folketinget, når vi vil overtale domstolene til at straffe noget hårdere. Og det kan vi jo gøre, for dummebøder er i en alt for alvorlig, kraftig udvikling. Det er en af de nye metoder til at skaffe hurtige og nemme penge, og det skal vi have bremset. Det er helt urimeligt med den adfærd, de kriminelle udviser.

Så vi er med på, at vi skal have skærpet strafudmålingerne, men vi er ikke enige i, at det skal ske ved at lave minimumsstraffe.

Kl. 15:36

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:36

(Ordfører for forslagsstillerne)

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige tak til ordførerne for en forholdsvis positiv modtagelse af forslaget her, i hvert fald fra Venstres, fra De Konservatives og fra Liberal Alliances side. Alle tre partier sagde, at man måske ikke skal gøre det lige præcis sådan, som forslaget her er udformet, men de var mere eller mindre enige i, at der skal gribes ind over for dummebøder, at vi skal stramme skruen, og at der skal højere straffe til. Det er jo et godt udgangspunkt, fordi det betyder, at det alternativ, der er til den nuværende regering i Folketinget, står fast på, at det her er et problem, som vi skal bekæmpe med alle midler, også med højere straffe.

Der er nogle andre partier i Folketinget, bl.a. regeringspartierne, som siger, at der nu forhåbentlig bliver afsat nogle flere ressourcer til, at politiet kan gøre noget ved det. Derfor er man ikke indstillet på at komme med højere straffe, men man siger, at Straffelovrådet sidder og arbejder med nogle ting, og at de måske kommer med et eller andet.

Der må jeg bare sige, at Straffelovrådet jo efterhånden sidder og arbejder med næsten alt det, vi kan forestille os at beskæftige os med i Retsudvalget, i hvert fald når det har med højere straffe at gøre. Altså, det er jo næsten ligegyldigt, hvad man foreslår, så bliver der henvist til, at det skal over Straffelovrådet. Men det er jo trods alt Folketinget, der er den lovgivende forsamling; det er Folketinget, der konstaterer, hvad der foregår, og får henvendelser fra borgere, der føler sig gået for nær af dummebøder, og som ikke tør at gå til politiet, men bare må betale ved kasse et, hvis de ellers skal have deres og deres families liv til at fungere. Og derfor er det også Folketinget, der må tage ansvaret og ikke bare sige, at der er nogle meget

dygtige embedsmænd et sted ude i landet, altså Straffelovrådet, der måske engang får set på det, og at så får vi måske i Folketinget engang et grundlag for at gøre et eller andet, og så laver vi måske engang et lovforslag, som vi måske engang om 5 år får første-, anden- og tredjebehandlet. Det kan de mennesker, der må acceptere at betale dummebøder, jo altså ikke leve med og ikke leve af. Vi har set et meget konkret eksempel med et folketingsmedlem, men der er for så vidt mange, mange andre eksempler på, at man ikke tør gå til politiet, men går andre steder hen og betaler. Og det er ikke holdbart ret meget længere.

Sagen er jo, at når man får tildelt en dummebøde, er det en meget hård belastning for den person, det går ud over, for ofte ved offeret jo ikke noget nærmere om, hvad der ligger bag en dummebøde. Det kan være stort og småt, som man ikke umiddelbart er klar over, og som man altså skal betale for. Der var en eksrock, der fortalte til TV 2 Nyhederne i november måned 2011, at man kan få en dummebøde for at stå og kigge på en anden mands kæreste på en natklub. Eksrockeren fortalte så, at det typisk handler om, at stærke personer simpelt hen tryner svage personer. Det er altså den stærkes ret over for den svage, og det er jo anarki. Det er jo ikke et retssamfund, der griber ind. Det er et eget samfund, som de her mennesker opfinder, og som de åbenbart fortsætter med at praktisere, hvis ikke lovgivningsmagten og politiet gør noget ved det.

Desværre tror jeg, at det uden for Christiansborgs tykke mure forholder sig sådan, at man oplever dummebøder en masse. Man er nødt til at betale og nødt til at indrette sig på den stærkes ret. Sagen er, at offeret som regel ikke har nemt ved at skaffe de penge, som der kræves af den stærke. Det må være et sandt mareridt at tænke på de ting, som måske vil ske, hvis offeret ikke betaler den person eller de personer, der står bag de her dummebøder. Med det rygte, som nogle af landets kriminelle bander har, er det klart, at alene frykten for, hvad de kan finde på, er enorm, når vi ser på ofrenes situation. Og det er intet mindre end en form for psykisk tortur, som gerningsmanden eller gerningsmændene udsætter offeret for.

Kl. 15:41

Men dummebøder er desværre mere end det. De er også et angreb på vores retssamfund i den forstand, at de indikerer, at dem, der udsteder bøderne, har en magt til at udstede bøder for overtrædelse af nogle rent ud sagt perverse regler, som typisk er skabt af nogle kriminelle grupperinger. Og det kan vi ikke som et retssamfund acceptere, det kan vi ikke og må vi ikke acceptere. Det er derfor, det er meget oplagt at gøre noget ved problemet, og det er også derfor, Dansk Folkeparti har rejst debatten her i dag og har beslutningsforslaget på dagsordenen.

En af landets førende bandeekspert, som Folketingets Retsudvalg havde som ekspert på en høring for et par år siden i forbindelse med bekæmpelse af bandekriminalitet, Jean-Jacques Royal, siger efter sit arbejde med mange unge mænd, der har været på grænsen til bandemiljøet, at en af årsagerne til, at den særlige form for afpresning er så udbredt i de her bandemiljøer, er, at straffene er så lave, og når han siger det, jamen så siger det jo sig selv, at Folketinget er nødt til at være vores opgave voksen og få kigget på de ting og ikke bare henvise til, at Straffelovrådet måske kommer med noget engang. Det er dagligdag, det er hverdag for familierne, og det er den dagligdag og hverdag, vi skal tage stilling til her i Folketinget som valgte af folket.

For de bandemedlemmer, vi taler om her, og som står bag, er ofte meget hårdkogte kriminelle, og de tænker ikke på deres ofre, de tænker på deres levevej, som er kriminalitet. De tænker også kun på, hvad risikoen er for at blive taget, og på, hvilken straf de risikerer for deres kriminalitet. Så det er så at sige i den kriminelles optik sådan, at det kan betale sig at begå kriminaliteten, hvis straffen er 4 måneders fængsel – hvis man overhovedet bliver taget, eller hvis det overhovedet bliver anmeldt. Det er derfor, Dansk Folkeparti har

fremsat det her forslag, som får den virkning, at bandemedlemmer, der dømmes for at uddele dummebøder, får mindst 1 års fængsel. For det er samfundets og Folketingets pligt at tænke på ofrene for dummebøder, ikke på de kriminelle.

Kl. 15:44

Formanden:

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 5:

Forslag til folketingsbeslutning om opløsning af rocker- og indvandrerbander.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 27.10.2011).

Kl. 15:44

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 15:44

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, hr. formand. Efter beslutningsforslaget pålægges regeringen at søge de rocker- og indvandrerbander, der har deltaget i den såkaldte bandekrig, opløst ved dom på grundlag af et foreløbigt forbud. Beslutningsforslaget vil således, hvis det vedtages, indebære, at der i medfør af grundlovens § 78 skal træffes beslutning om foreløbig at forbyde visse bander og rockergrupper, hvilket vil betyde, at der straks herefter skal anlægges sag ved domstolene om opløsning af de pågældende grupperinger. I bemærkningerne til beslutningsforslaget henvises navnlig til, at Københavns Byrets dom i den såkaldte Glostrupsag giver grundlag for at anse betingelserne for at opløse de pågældende grupperinger for at være til stede.

Indledningsvis finder jeg anledning til at pointere, at Københavns Byrets dom i Glostrupsagen er anket af såvel anklagemyndigheden som af hovedparten af de tiltalte. Den konkrete sag verserer altså fortsat ved domstolene, og derfor finder jeg af principielle grunde ikke, at jeg burde udtale mig nærmere om sagen.

Mere generelt vil jeg gerne slå fast, at vi som samfund naturligvis ikke skal acceptere den alvorlige bande- og rockerrelaterede kriminalitet, som vi desværre har været vidner til de seneste år. Bekæmpelsen af denne form for kriminalitet har derfor også en meget høj prioritet for den nye regering. Jeg er derfor også tilfreds med, at politiet yder en massiv indsats på området. Samtidig siger det sig selv, at regeringen løbende vil følge området meget tæt og være opmærksom på, om der er behov for nye initiativer.

Som jeg havde lejlighed til at redegøre for i et samråd i Retsudvalget om samme emne i november sidste år, har det initiativ, der foreslås med beslutningsforslaget, været overvejet flere gange tidligere, herunder på baggrund af input fra Rigsadvokaten og Rigspolitiet. Rigsadvokaten og Rigspolitiet har således senest i en fællesudtalelse fra marts 2010 til den tidligere justitsminister, hr. Lars Barfoed,

forholdt sig til spørgsmålet. Efter grundig overvejelse af de problemstillinger, som opløsningsspørgsmålet er forbundet med, var det Rigsadvokaten og Rigspolitiets fælles vurdering i udtalelsen, at der samlet set ikke er grundlag for at iværksætte en undersøgelse af spørgsmålet om opløsning af visse bander og rockergrupper. På baggrund af den fælles udtalelse fastslog den daværende justitsminister, hr. Lars Barfoed, at en formel opløsning af bander og rockergrupper ikke er en farbar vej.

Jeg har til brug for behandlingen af dette beslutningsforslag indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten. Rigsadvokaten har i den forbindelse henvist til den fælles udtalelse fra marts 2010 og har samtidig peget på, at der som nævnt ikke foreligger en endelig dom i spørgsmålet om den såkaldte Glostrupsag.

Jeg er uenig med den tidligere regering i mange ting, men i forhold til det spørgsmål, jeg her er stillet, er jeg enig med min forgænger, tidligere justitsminister hr. Lars Barfoed. Ligesom den tidligere justitsminister mener jeg ikke, at en formel opløsning af bander og rockergrupper er en farbar vej.

Efter regeringens opfattelse skal vi have et sikkert grundlag, før vi søger bander og rockergrupper opløst ved dom. Rigsadvokaten og Rigspolitiet har vurderet, at et sådant grundlag ikke er til stede. Som det fremgår af deres fællesudtalelse, vurderer de derimod, at det er forbundet med betydelig tvivl, om det vil være muligt at tilvejebringe et tilstrækkeligt bevismæssigt grundlag for, at domstolene vil anse betingelserne for et forbud i grundlovens § 78 for opfyldt. Det må nu engang være sådan, at det er politiet og anklagemyndigheden og ikke os politikere her i Folketinget, der er de nærmeste til at vurdere, om der er et konkret grundlag for at rejse en sag eller ej. Særlig for bandernes vedkommende hæfter jeg mig i øvrigt også ved, at Rigsadvokaten og Rigspolitiet finder det særdeles tvivlsomt, om der overhovedet er tale om foreninger i grundlovens forstand. Som konsekvens heraf vil der, som Rigsadvokaten og Rigspolitiet anfører, under alle omstændigheder næppe kunne gennemføres en forbudssag mod alle de involverede parter.

Dernæst har jeg også mine tvivl ved, hvorvidt et forbud overhovedet vil have den tilsigtede effekt i forhold til at dæmme op for den alvorlige bande- og rockerrelaterede kriminalitet. Jeg hæfter mig i den forbindelse navnlig ved, at et forbud ikke vil hindre de personer, der begår bande- og rockerrelateret kriminalitet, i at fortsætte deres kriminelle virksomhed. De pågældende personer forsvinder jo ikke med et forbud. Derfor er der, som Rigsadvokaten og Rigspolitiet også vurderede i deres fælles udtalelse fra marts 2010, heller ikke grund til at tro, at et forbud i sig selv vil føre til et fald i den bande- og rockerrelaterede kriminalitet. Det kan samtidig ikke forventes, at et forbud vil have væsentlig indflydelse på risikoen for, at der anvendes voldelige midler i kampen om det kriminelle marked.

Kl. 15:50

Af disse grunde mener jeg ikke, at et forbud er nogen god idé. Vi skal i stedet satse på andre ting. I den forbindelse vil jeg gerne kvittere for, som det også har været fremme tidligere i debatten i dag, at et bredt flertal i Folketinget, herunder forslagsstillerne, altså Dansk Folkeparti, står bag den nye aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi i 2012-2015. Denne aftale indebærer bl.a. en yderligere styrkelse af politiets indsats mod bander og rockere, herunder i særligt udsatte boligområder. Der etableres eksempelvis en ny fleksibel bandetaskforce i Vestdanmark. Denne taskforce skal sammen med den eksisterende taskforce – som jo altså findes i Karlslunde, og som i øvrigt videreføres med aftalen – styrke politiets målrettede efterforskning for at få de mest aktive og toneangivende aktører i bande- og rockermiljøet stillet til ansvar for deres kriminalitet. I modsætning til et forbud, ja, så medfører et sådant initiativ, at de pågældende personer kommer væk fra gaden og i fængsel. Som jeg har været inde på tidligere, kan man kun betegne den indsats, politiet foretager på det her område, som en succes: Op mod en femtedel af

alle registrerede rockere og bandemedlemmer er enten i fængsel eller varetægtsfængslet.

Jeg vil runde af med at sige, at spørgsmålet om opløsning af bander og rockergrupper kræver, at betingelserne i grundlovens § 78 er opfyldt. Ifølge Rigsadvokaten og Rigspolitiet er det som nævnt forbundet med betydelig tvivl, om der vil kunne tilvejebringes det fornødne bevismæssige grundlag for at indlede en sådan sag ved domstolene. Hertil kommer, at opløsning af bander og rockergrupper ikke i sig selv kan forventes at have den ønskede effekt i forhold til at dæmme op for den bande- og rockerrelaterede kriminalitet. Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15:52

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:52

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti har vi det mål at få revet bander, uanset om det er rockerbander eller indvandrerbander, op med rode. Målet er meget vigtigt for os, for på den måde kan vi skabe tryghed hos borgerne, frem for at det er den organiserede kriminalitet, der bestemmer i gaderne. Det er desværre situationen nogle steder.

Jeg hæfter mig ved, at justitsministeren siger, at banderne og bandekriminaliteten ikke forsvinder ved at lave et forbud mod enkeltorganisationer. Ministeren kan måske have ret i, at der kan komme nye organisationer, og på den måde kan man opleve, at det kan fortsætte, selv om det givetvis vil være sværere.

Men er ministeren ikke enig i, at hvis man tager vesten fra en Hells Angels-rocker, står der jo bare en måske lidt muskuløs, stor mand tilbage? Vil det ikke have en effekt, at man fjerner symbolerne, altså det, der holder rockere og indvandrerbander sammen?

Kl. 15:53

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:53

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg synes, at det, vi bør gøre, er at læne os op ad dem, som rent faktisk beskæftiger sig indgående med det her område. Og dem, der beskæftiger sig indgående med indsatsen mod rocker- og bandemiljøet, er politiet. Politiet har så at sige godt fat i kraven på dem. De har de senere år fået flere lovgivningsmæssige beføjelser. De har netop nu i år igen med finansloven fået grundlag for yderligere fokus på deres indsats med den flerårsaftale, som også Dansk Folkeparti er med i. Her handler det om politiets økonomi frem til år 2015.

Så er der spørgsmålet om grundloven. Er der efter § 78 betingelser for overhovedet at begive sig ind i det her spørgsmål? Der er Rigsadvokaten og Rigspolitiets samlede vurdering altså, at det er der ikke.

Jeg har det sådan som justitsminister – det kan godt være, at andre folketingsmedlemmer har det på en anden måde – at inden man bevæger sig ind i den type af mere principielle spørgsmål, er det måske meget udmærket, at man føler, at man er på relativt sikker grund. Når vi spørger dem, der så at sige er sat til at vurdere, om vi er det, eksempelvis Rigsadvokaten, og de siger, at det er vi ikke, har jeg det i hvert fald sådan, at så er det ikke en farbar vej. Men det, der er den farbare vej, er at videreføre det pres, vi lægger på rocker- og bandemiljøet. Og det skal fortsætte.

Kl. 15:54

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:54

Peter Skaarup (DF):

Jeg er ikke tilhænger af, at Folketinget og ministre skubber ansvaret fra sig og siger, at de har nogle andre derovre, der bestemmer det her for dem. Det er jo det, justitsministeren siger, når det åbenbart er Rigsadvokaten, der skal bestemme, om vi kan lave et forbud, eller vi ikke kan. Og jeg hæfter mig jo ved, at der er flere strafferetsekspertter, som modsiger Rigsadvokatens konklusioner og siger, at der faktisk er rigtig god ammunition i de sager, der har været, bl.a. den fra Aarhus, til et reelt forbud mod en af rockerklubberne. Så sagen er ikke så enkel.

Men jeg synes ikke, at justitsministeren svarede på mit spørgsmål: Ville det ikke have en betydning, hvis man fjernede glansen, hvis man fjernede rygmærkerne, hvis man fjernede vestene fra de her grupperinger? Ville det egentlig ikke være dæmpende for unges interesse i at blive bandemedlem, hvis man bare sagde til de pågældende, at de ikke længere har deres klub, de har ikke længere deres sammenhold i det forum, hvor de har været hele tiden? Vi tror på i Dansk Folkeparti, at det vil have en dæmpende effekt og dermed også bremse rekrutteringen af unge mennesker til de bander.

Kl. 15:55

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:56

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at det er noget helt andet end det, beslutningsforslaget handler om. Det beslutningsforslag, som hr. Peter Skaarup står bag, handler om, at man ved dom skal opløse de her grupperinger. Det andet er et spørgsmål, som man jo har set udfolde sig i eksempelvis værtshusgader og andet, hvor politi og lokale værtshusejere er gået sammen om, at man ikke vil have rockere på stedet.

Så har man sat ind over for det, og så har man skærmet af. Det har temmelig sikkert en stor effekt. Der synes jeg, man fra sag til sag og fra sted til sted, hvor de opfører sig på deres sædvanlige modbydelige måde, skal gribe ind over for det. Vi skal jo ikke her fra Folketingets side sige, at det skal man gøre i Horsens, det skal man gøre i Randers, det skal man gøre på Vesterbro, det skal man gøre i Sønderborg, det skal man gøre i Aalborg. Politiet og værtshusejerne finder da selv ud af, at hvis de her folk giver anledning til uro, har man selvfølgelig også muligheden for at skærme af over for de her miljøer.

Kl. 15:56

Formanden:

Tak til justitsministeren. Så er det hr. Jan E. Jørgensen som ordfører for Venstre.

Kl. 15:57

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Venstre kan og vil ikke acceptere organiseret kriminalitet, hvad enten vi har med rockere eller indvandrerbander at gøre. Det er et alvorligt problem, som kalder på handling, og derfor er det helt forståeligt, at der nu kommer et beslutningsforslag, som vist har været fremsat en gang eller to før, fra Dansk Folkeparti om, at vi skal opløse banderne ved dom.

Grundlovens § 78, stk. 1, fastslår, at vi har foreningsfrihed og uden tilladelse kan danne foreninger i lovligt øjemed. Men hvis man kommer videre i sin læsning af grundloven, kan man i stk. 2 se, at foreninger, der virker eller søger at opnå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbare påvirkninger af anderledes

tænkende, skal opløses ved dom. Det er denne grundlovsbestemmelse, der har inspireret forslagsstillerne til at stille forslag om at få opløst rocker- og indvandrerbander.

Venstre vil hellere end gerne have opløst banderne, men det er ikke noget, vi kan eller bør beslutte her i Folketinget. For det første, fordi det hverken er Folketing eller regering, der er anklagemyndighed her i landet, for det andet, fordi Folketinget heller ikke er en domstol, og for det tredje, fordi en opløsning af en bande desværre næppe vil betyde det store i praksis.

I marts 2010 konkluderede Rigsadvokaten og Rigspolitiet, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at iværksætte en undersøgelse om opløsning af de pågældende bander. Det er tvivlsomt, om især banderne overhovedet er, hvad man forstår ved foreninger. Black Cobra holder næppe generalforsamling, og det er lige så usandsynligt, at man kan få tilsendt et eksemplar af bandens vedtægter. Men selv hvis vi ser bort fra den tørre jura, kan Venstre ikke støtte forslaget. Et forbud betyder nemlig ikke, at rockerne og banderne forsvinder, så god er verden desværre ikke. Dagen efter vil de opstå igen under et nyt navn, Hells Angels version 2.0. Endvidere betyder et forbud næppe heller, at rockere og indvandrerbander vil få sværere ved at rekruttere nye medlemmer. Jeg har i hvert fald svært at forestille mig, at et forbudsstempel vil skræmme nye medlemmer væk.

Venstre ser hellere end gerne, at banderne opløses, men det skal ske ved at sætte de kriminelle bandemedlemmer i fængsel og samtidig gribe ind over for den fødekæde, hvorfra bander og rockere rekrutterer nye medlemmer. Vi bør også overveje, om vi har yderligere muligheder for at hjælpe de bandemedlemmer, der ønsker at forlade miljøet. Det kunne bl.a. ske ved at oprette såkaldte safe houses, hvor medlemmerne kan opholde sig uden frygt for deres tidligere kammerater.

Venstre er med andre ord enig med forslagsstillerne i, at problemet med bander og rockere er reelt og kræver handling, men vi er uenige i midlet. Midlet er ikke et forbud efter grundloven, hvorfor vi ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 16:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Socialdemokraternes ordfører, fru Mette Reissmann.

Kl. 16:00

(Ordfører)

Mette Reissmann (S):

Socialdemokraterne mener, at det danske samfund skal bekæmpe rockere og bander alt, hvad vi kan. Ofte kan vi jo konstatere, at det er tæt forbundet med organiseret kriminalitet, og for alle os andre er deres krige om narkomarkeder helt uacceptable. Det skaber utryghed, det skaber usikkerhed for den enkelte danske borger. Derfor skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at stoppe dem, og politiets optrappe de indsats er derfor den rigtige vej til bekæmpelse af disse bander. Flere er blevet bragt til dom. Den kurs mener Socialdemokraterne skal fortsættes.

Vi har derfor også valgt at skrive ind i regeringsgrundlaget, at netop den organiserede kriminalitet er et stigende problem, som kræver et skærpet fokus. Kriminaliteten domineres særlig af rockerrelaterede personer og kriminelle netværk fra indvandermiljøet. Vi har fokus på det. En hård og konsekvent indsats er afgørende. Ingen må gå rundt og tro, at det er smart eller omkostningsfrit at være med i en rockerklub eller en bande, der begår kriminalitet. Det er også ved at gå op for flere og flere. Det kan vi se ud fra de exitprogrammer, der er iværksat.

Alligevel skal vi ikke gøre os nogen illusioner. Tilbagefaldet til kriminalitet er meget stort for nogle af dem, vi snakker om her. Derfor står der jo også tilsvarende i regeringsgrundlaget, at vi også har øje for den kriminalitetspræventive indsats, fordi kriminalitet skal

forebygges, og det skal den især i de udsatte familier, som har størst risiko for at falde ud i kriminalitet. For regeringen er det jo vigtigt, at den tidlige målrettede indsats mod årsagerne til kriminalitet styrkes. Det kræver nye rammer for et målrettet samarbejde mellem myndigheder og institutioner i lokalsamfundet og en effektiv prioritering af de samlede ressourcer, der anvendes til forebyggelse af kriminaliteten og dens årsager, så vi, som den tidligere ordfører var inde på, netop også kan få brudt fødekæden til banderne. Så der er altså flere farver på paletten, som kan bringes i anvendelse her.

Nu skulle man umiddelbart tro, at forslaget fra Dansk Folkeparti så var en god idé. Men når Rigspolitiet og Rigsadvokaten senest i 2010 har vurderet, at der ikke var grund til at opløse rockerbander og indvandrerbander, så mener vi i øvrigt, at den nuværende indsats er vejen frem. Som vi er blevet oplyst om af ministeren i dag, slog den tidligere konservative justitsminister, hr. Lars Barfoed, på den samme baggrund fast, at en formel opløsning af bander og rockergrupper ikke var en farbar vej. Jeg er enig med justitsministeren i, at et forbud ikke vil have den fornødne effekt. De pågældende personer forsvinder jo ikke bare ved et forbud. Vi skal gøre alt, hvad vi kan, men det skal gøres inden for lovens rammer.

Det er faktisk lige præcis det med at være inden for lovens rammer, der adskiller de kriminelle fra os, og vi vil ikke synke ned til deres niveau. Derfor skal vi også kun indføre love, som ikke er grundlovsstridige. Fandt Rigsadvokaten så, at der var grundlag for rejse sigtelse, så kunne man se på mulighederne, men det bliver bare aldrig en politisk vurdering, om der er juridisk grundlag for det. Det er anklagemyndighedens vurdering, og den holder vi os altså inden for.

Man kan så spørge, om vi er fuldstændig hjælpeløse. Der er svaret nej, overhovedet ikke. I det politiforlig, der netop er indgået, i øvrigt i samarbejde med Dansk Folkeparti, har vi aftalt at etablere endnu en taskforce i Vestjylland og yderligere forstærke indsatsen over for netop den hårde, organiserede kriminalitet.

Endelig henviser Dansk Folkeparti i forslaget til grundloven og ønsket om en foreløbig opløsning af rocker- og indvandrerbander. Det har justitsministeren allerede kommenteret. Jeg må sige, at jeg tror, at Folketinget står sig bedst ved at læne sig op ad Justitsministeriets fortolkning af grundloven frem for Dansk Folkepartis fortolkning, og på den baggrund afviser Socialdemokraterne forslaget.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 16:04

Peter Skaarup (DF):

Jeg er i og for sig meget enig i en hel del af det, som fru Mette Reissmann siger på vegne af Socialdemokraterne i dag. Det, der så bare ærgrer mig, er, at konklusionen efter oplæsningen af alle de fortrædeligheder, som de her bander står bag, så er, at vi ikke skal forbyde bander, der virker ved vold. Og det kan vi jo se mange eksempler på at de gør.

Når jeg også vil stille spørgsmål til fru Mette Reissmann, er det selvfølgelig, fordi Socialdemokraterne flere gange har talt for et forbud, og derfor undrer det mig, at man er hoppet fra det. Er det, fordi man er kommet i regering, eller hvorfor? I Berlingske den 28. juni 2010 var det den socialdemokratiske retsordfører, fru Karen Hækkerup, der talte for et forbud, og det kan vi sådan set se er sagt flere gange, så det er jo svært at løbe fra. F.eks. bliver det sagt her af fru Karen Hækkerup:

»Hvis det bedste er at forbyde dem, vil jeg støtte det. Hvad som helst for at få fred i gaderne«.

Hvad er det, der er sket i Socialdemokratiet?

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:05

Mette Reissmann (S):

Altså, jeg er glad for, at hr. Peter Skaarup lige præcis læser det citat op, for det er korrekt, at Socialdemokraternes daværende retsordfører, fru Karen Hækkerup, sagde: »Hvis det bedste er ...«, og lad mig betone de første ord i dette citat: »Hvis det bedste er ...«. Men det er det ikke, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup. Det er sådan, at der faktisk er en anden vej, det er den vej, som Socialdemokraterne peger på nu, og det er en forstærket, effektiv politiindsats over for den hårde, organiserede kriminalitet, som findes i banderne. Det er der, hvor vi lægger vores lod.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:06

Peter Skaarup (DF):

Fru Mette Reissmann har da ret i, at der er et »hvis«, men man siger vel ikke sådan noget, hvis ikke det er, fordi det indgår i tankerne, at man kunne lave et forbud mod bander, der opererer ved kriminalitet og truer ofre. Der er høje fængselsstraffe til en hel række personer nøjagtig inden for de bander, og det har der været flere sager om. Det kommer vel ikke uden grund.

Når jeg siger det på den måde, er det også, fordi jeg jo ved, at man kan læse mange andre citater end det, vi har gengivet i vores beslutningsforslag, f.eks. fra Berlingske på et tidspunkt, hvor Socialdemokraternes retsordfører sammen med SF og Dansk Folkeparti tages til indtægt for, at de er tilhængere af et forbud mod rockerne. Partierne gjorde i øvrigt klart, at det var vigtigt, at der skulle mere til i forhold til den bandekrig, som foregik i København på det tidspunkt. Socialdemokraterne gik til justitsministeren på det tidspunkt for at få undersøgt, om man kunne lave et rockerforbud osv. osv. Altså, der er masser af eksempler på det, og det er derfor, jeg siger: Hvad er det, der er sket, siden man er gået væk fra det, man mente før?

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:07

Mette Reissmann (S):

Lad mig understrege, at det materielle indhold i Socialdemokraternes holdning i forbindelse med bekæmpelse af organiseret bandekriminalitet naturligvis er det samme. Som jeg også sagde i min ordførertale, er det jo en hård, konsekvent indsats, der er afgørende. Vi ønsker på alle mulige måder at bekæmpe dette uvæsen, herom hersker ingen tvivl, og det skal der heller ikke gøre i dag.

En af de ting, der så peger i den retning, at vi ikke kan støtte forslaget, er jo, at under den tidligere konservative justitsminister blev der, efter han selv havde forespurgt både Rigspolitiet og Rigsadvokaten om de her ting, altså om det virkelig var sådan, at det kunne lade sig gøre, sagt: Nej, det kan det ikke. Og det kan det stadig ikke den dag i dag.

Så hr. Peter Skaarup må kunne forstå, at vores holdning faktisk er: Vi vil bekæmpe dette uvæsen inden for lovens rammer, alt det, vi overhovedet er i stand til. Derfor er det jo glædeligt, at Dansk Folkeparti også er med i det politiforlig, hvor der er afsat ressourcer for de næste 4 år til bl.a. at yde en stærk og øget indsats.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Herefter er det den radikale ordfører, hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 16:08

Jamen o.k., selv om Rigsadvokaten siger det her, så har vi vores egen holdning til det, vi er valgt af vælgerne, og der er i øvrigt en hel stribe eksperter, der kan bakke os op her.

Kl. 16:12

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:12

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Ligesom ved de to forrige beslutningsforslag vil jeg starte med at takke Dansk Folkeparti, og som sagt er vi i Radikale Venstre meget optaget af at håndtere bandekonflikten, og det er som sagt min opfattelse, at det gælder alle partier her i Folketinget.

Jeg tror heller ikke, at dette beslutningsforslag er den rigtige vej at gå. Det skyldes frem for alt, at den såkaldte Glostrupsag, som forslagsstillerne refererer til, stadig er en verserende sag. Den er både anket af anklageren og af en stor del af de tiltalte, og jeg synes, at det er et godt princip, at vi som Folketing overholder grundlovens § 3 og lader være med at blande os i domstolens arbejde. Apropos grundloven skal man huske på, at brug af grundlovens § 78 om ophævelse af foreninger jo er et meget, meget stort skridt, og derfor gør det også et stort indtryk på mig, at Rigspolitiet og Rigsadvokaten har udtrykt deres skepsis over netop dette spørgsmål.

Derudover ved jeg ikke, om man sådan i juridisk forstand kan kalde banderne for foreninger. Hr. Jan E. Jørgensen var inde på tidligere, at det næppe var tilfældet, at Black Copra brugte vedtægter eller referater fra generalforsamlinger eller lignende. Det står i hvert fald for mig hen i det uvisse, om man kan betegne en bande som en forening i juridisk forstand. Hvis man ikke kan karakterisere banderne som foreninger, kan man jo diskutere, hvilken effekt et forbud vil have, og selv hvis man kunne forbyde dem, tvivler jeg faktisk på, om det vil have den store præventive effekt. Jeg tror ikke, at det er det, som afholder rockere fra at begå kriminalitet. Så jeg tror ikke på, at det er det rigtige håndtag at gribe fat i.

Derimod tror jeg, at en målrettet politiindsats er en af vejene frem, og jeg er derfor glad for, som jeg også nævnte ved det sidste beslutningsforslag, at størstedelen af partierne i fællesskab har prioriteret området højt i forbindelse med økonomiaftalen for politiet. Vi fastholder bandeenheden i Karlslunde, og vi opretter en ny bandeenhed i Vestdanmark med hovedsæde i Horsens.

Vi skal fortsat have stor fokus på bandekonflikter, men det her mener vi ikke er den rigtige vej, og derfor kan vi i Radikale Venstre ikke støtte forslaget.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 16:11

Peter Skaarup (DF):

Jeg er helt med på det, som den radikale ordfører siger, altså at den Glostrupsag, som har været omtalt meget i medierne, er blevet anket, og at man jo derfor kan afvente resultatet af den. Men der er jo mange andre sager. F.eks. er der en sag fra Aarhus om Hells Angels, hvor det står ret klart, at det er i foreningens regi, i klubbens regi, at ulovlighederne foregår. Det er jo også derfor, at en række strafferetsexperter har sagt, at det i virkeligheden er regeringens pligt at sørge for, at der indledes en sag mod de foreninger, der virker ved vold, det gælder f.eks. Gorm Toftegaard Nielsen fra Aarhus Universitet, der flere gange har sagt, at det er en pligt, at man skal anlægge en sag, og det gælder Jørn Vestergaard, der er strafferetsexpert fra Københavns Universitet.

Så der er sådan set masser af saglig ballast, og derfor vil jeg egentlig spørge Det Radikale Venstre, fordi jeg netop ved, at Det Radikale Venstre er et meget sagligt parti, om man ikke kunne sige:

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg vil først og fremmest sige tak til hr. Peter Skaarup for de rosende ord. Jeg nyder også, at vi i Det Radikale Venstre kan kalde os selv for et sagligt parti, så der er jeg selvfølgelig glad for, at der er flere, der synes det. Men når det så er sagt, vil jeg også sige, at vi lytter rigtig, rigtig meget til sagligheden. Og det er egentlig også på den baggrund, at jeg ikke tror, det vil være fornuftigt at stemme dette beslutningsforslag igennem, nemlig eftersom både Rigspolitiet og Rigsadvokaten har udtrykt skepsis over for lige præcis dette spørgsmål.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:12

Peter Skaarup (DF):

Men synes De Radikale, det er fornuftigt, at vi sådan lænker vores beslutningsdygtighed til noget, som der er forskellige personer ude i kongeriget der siger, når det nu er sådan, at vi af folket er blevet valgt til at være lovgivere herinde, og at vi selv gerne skal træffe beslutningerne, vel at mærke på områder, hvor fremtrædende eksperter, der virkelig har gravet ned i de her detaljer, siger, at det faktisk er vores pligt at indlede en forbudssag? Det er jo det, Gorm Toftegaard Nielsen fra Aarhus Universitet taler om, når han citerer fra grundloven, altså det med, at foreninger, der virker ved vold, bliver at opløse ved dom; det er herved, det siges, at man skal gøre noget ved sagen. Han siger endvidere, at der er en pligt til at nedlægge et forbud; der er ikke tale om en ret til at anlægge en sag, men der er tale om en pligt til at anlægge en sag.

Så jeg forstår egentlig ikke, hvorfor man tøver, når det nu er nogle folk, der virkelig er nogle, der lærer andre noget om strafferetsforhold, som de jo gør, der siger til os, at det er en pligt.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:14

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jamen jeg er glad for hr. Peter Skaarups bekymring for det område, det er jeg absolut. Men jeg må jo også igen nævne den pointe, som jeg havde i min ordførertale, nemlig at jeg ikke ved, om det er sådan, at man kan kalde en bande for en forening; det står i hvert fald for mig at se hen i det uvisse. Jeg er ikke nogen juridisk ekspert, men jeg synes i hvert fald, der kan sættes spørgsmålstegn ved, om man juridisk set kan karakterisere en bande som værende en forening. Derudover må jeg også sige, at jeg altså ikke tror, at HA-medlemmerne, selv hvis vi skulle gå hen og forbyde f.eks. Hells Angels, nødvendigvis ville stoppe med deres kriminelle aktiviteter. Jeg tror blot, at de ville fortsætte med at køre det under et andet navn, eller at man så overhovedet ikke ville have en sådan konstellation.

Både vi og Dansk Folkeparti er jo enige om, at man skal sætte effektivt ind over for bandekriminaliteten, og det er jeg rigtig glad for. Det er derfor, vi har trukket i nogle andre håndtag, og jeg tror ikke, at det her er et af dem, der er det rigtige.

Kl. 16:15

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til den radikale ordfører. Så er det ordføreren for SF, fru Anne Baastrup.

Kl. 16:15

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Hr. Jan E. Jørgensen kom med en fremragende tale, der var bare én fejl: Det er mere end tre gange, vi har stået her i salen og drøftet det her forslag – langt mere. Men ikke desto mindre er det jo et centralt diskussionstema i Retsudvalget, for vi er jo alle enige i, at den type kriminalitet, som foretages af de organiserede bander, er fuldstændig uacceptabel, og det er ødelæggende for samfundet, hvis vi ikke hele tiden puster dem i nakken og sørger for, at de kommer ind at sidde. Det gør politiet jo også, og det arbejder vi også ihærdigt på. Hver gang vi har vores politiforligsforhandlinger, går vi jo aktivt efter at sørge for, at politiets ressourcer koncentrerer omkring den alvorlige organiserede kriminalitet.

Jeg skal ikke komme ind på de mange argumenter, som de øvrige ordførere er kommet med: spørgsmålet, om det er en forening, spørgsmålet, om det er det rigtige skridt, spørgsmålet, om de har evnen til at gennemskue det grundlag, som Rigsadvokaten og rigspolitichefen har lagt i deres fortolkning af grundloven. Jeg anerkender, at der er fremragende forskere, som har en anden vurdering. Spørgsmålet er, om de har den samme viden om de konkrete organisationer, som der har været tale om, når Rigsadvokaten og rigspolitichefen er kommet med deres afvisning. Men hr. Peter Skaarup skylder at svare mig på, hvad der vil ske, hvis vi siger: O.k., så laver vi en lov, så forbyder vi HA, Bandidos, Black Cobra, og hvem det nu er. Så anlægger de selvfølgelig en sag ved domstolene med påstand om, at det er forkert, med påstand om, at den lov er i strid med grundloven. Og den sag vil domstolene selvfølgelig tage, det skal de jo gøre, og så går den så gennem hele systemet, så kommer den op i Højesteret, og så bliver den underkendt. Hvordan tror hr. Peter Skaarup at rekrutteringsgrundlaget i de forskellige organisationer vil blive? Vil det være ødelæggende for fremtidig organisering, eller vil det fremme unges interesse i at komme i de her organisationer? Vil det være den smarte måde at gøre det på i den grad at give dem en rigtig god reklame og et blå stempel fra landets Højesteret? Jeg tvivler. Jeg tror faktisk, at hr. Peter Skaarup vil ærgre sig gul og grøn, hvis man kommer i den situation.

Så jeg vil gerne have hr. Peter Skaarups vurdering af, når nu hr. Peter Skaarup afslutter, hvordan rekrutteringsgrundlaget vil blive, hvis Højesteret underkender en lov, der er lavet her i Folketinget, og som forbyder det her, for det skal jo være konkrete organisationer. Det er det ene. Hvad er hr. Peter Skaarups vurdering af hr. Jan E. Jørgensens beskrivelse af HA version 2.0? Vil man ikke bare lave en ny organisering? Vi har jo set det i Tyskland. Der har man jo muligheden for at forbyde, og jeg kan godt nævne adskillige ret nazistiske partier, der er opstået i nye udformninger, på trods af at de er blevet dømt og man har sagt: Den her organisation er forbudt. Så kommer der en ny. Og det, vi også oplever, er, at den meget aggressive tilgang, som nogle af disse nazistiske partier har, især i den østlige del af Tyskland, er skræmmende. Og det tror jeg bl.a. skyldes, at man har den der lovgivning, som gør, at de jo hele tiden bliver mere og mere spidsfindige i deres måde at beskytte sig mod det væmmelige samfund på, som hele tiden vil forbyde dem.

Det var sådan en anden type af overvejelser, som jeg håber at hr. Peter Skaarup vil gøre sig, for vi er jo alle enige om, at vi meget gerne så, at disse organisationer forsvandt fra jordens overflade, men hvad angår metoderne dertil, skal vi tænke os lidt bedre om, end det her beslutningsforslag lægger op til.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 16:19

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil meget gerne svare på fru Anne Baastrups spørgsmål. Men jeg synes, at vi er nødt til at starte med at spørge uanset virkningen af et forbud – det kan man diskutere frem og tilbage: Skal vi tage den pligt på os, som Gorm Toftegaard Nielsen siger det er at sikre, at foreninger, der virker ved vold, bliver forbudt, hvilket grundloven i § 78 siger vi skal? Det er jo det første, vi skal gøre, og som vi er nødt til at tage alvorligt. Så det er det ene spørgsmål.

Det andet er så, hvordan det vil virke. Jeg tror, at det vil have en enorm præventiv virkning og en fantastisk rekrutteringsmæssig virkning i negativ retning for bander, der må leve med, at man nu i pressen, i ungdomsklubber, i skoler, kan sige, at der køres en sag mod den pågældende forening, den pågældende bande, med det her logo på, som de nu har. Det, at man kan sige det, har en præventiv virkning, og det vil gøre, at rekrutteringen bliver meget sværere, end det er tilfældet i dag. Det er i og for sig den virkning, jeg er ude efter.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:21

Anne Baastrup (SF):

Ja, i en kortere periode, idet hr. Peter Skaarup tilsyneladende går ud fra, at det naturligvis vil blive imødekommet af Højesteret, at det er en lovlig beslutning, altså en beslutning, der er i overensstemmelse med grundloven.

Men hr. Peter Skaarup er meget optaget af Gorm Toftegaard Niensens udmelding om, at vi har en pligt. Ja, vi har en pligt. Det er også derfor, at vi spørger dem, som ved noget, altså de embedsmænd, der her i landet er ansat til at sørge for, at vi holder os på grundlovens smalle sti – selvfølgelig. Det er da også derfor, at Rigsadvokaten har fået besked på løbende at holde øje med, om der er noget her. Jeg tror, at det er tredje eller fjerde gang, de er kommet med noget. Hver gang der har været en eller anden sådan større sag, er Rigsadvokaten blevet spurgt, om det her er ensbetydende med, at dette er en forening, der i fællesskab virker ved vold. Og så er pågældende Rigsadvokat – både den sidste og den foregående og den foregående igen – kommet frem til, at nej, vi er ikke kommet så langt endnu. Og det er jo der, jeg mener at vi skal opfylde vores pligt, altså i forhold til Gorm Toftegaard Nielsen.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:22

Peter Skaarup (DF):

Jeg forstår ikke rigtig SF's behov for ligesom at nedgøre de eksperter, som siger forskellige ting til os. Det er jo i virkeligheden det, man gør. De eksperter, vi taler om her, er jo nogle, der underviser fremtidige eksperter, fremtidige kandidater, fra vores universiteter i, hvad der er rigtigt og forkert i forhold til grundloven og strafferetten i det hele taget. Når de eksperter – jeg har nævnt Gorm Toftegaard Nielsen, og jeg kan også nævne Jørn Vestergaard, og jeg kan også nævne Jens Elo Rytter – siger til os, at det altså er noget, vi skal tage alvorligt, så er det jo ikke nok at parkere sagenovre hos Rigsadvokaten, eller, hvis det nu havde drejet sig om straffeloven,ovre hos Straffelovrådet, eller hvem det så kunne være, altså en tredje person.

Det er Folketinget, der debatterer sådan nogle sager, og det er Folketinget, der skal tage stilling til det, og det er jo det, Dansk Folkeparti prøver på at få igennem her i dag.

Så jeg vil bare sige, at debatten ikke slutter her, for fagpersonerne siger til os, at det er en pligt, når nu man kan se, at de her foreninger virker ved vold.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:23

Anne Baastrup (SF):

Men det er jo også det, vi løbende gør. Vi beder Rigsadvokaten om løbende at se på, om der på nuværende tidspunkt er så meget indhold i det samlede materiale, man har om konkrete organiseringer af forbrydere, folk, der virker ved vold, at Rigsadvokaten mener, at en sådan sag, hvis vi laver en lov, kan vindes ved domstolen. Og så er det fuldstændig rigtigt, at fagfolkene siger, at vi har en pligt. Ja, men vi har jo ikke en pligt til straks at lave en lov. Vi skal have fundet ud af, hvad det så er for en lov, der kan gå igennem over for Højesteret. Det er jo der, vi har forpligtelsen. Man kan jo ikke bare sådan trække det ned over nogen, altså at nu har vi i øvrigt tænkt os at forbyde den og den og den. Det skal jo være veldokumenteret. Og der har vi faktisk Rigsadvokaten. Han er den, der skal stå i Højesteret og forsvare en lov. Det er jo det, det handler om. Og der bliver vi nødt til at følge hans råd.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg tror ikke, at der er flere bemærkninger. Er der nogen fra hr. Jan E. Jørgensen? Nej. Tak til ordføreren. Herefter er det fru Pernille Skipper som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 16:24

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Mange tak. Vi har flere gange i dag diskuteret problemet med rockergupperinger og bandegrupperinger, og hvordan de påvirker vores samfund. Der er tale om grupper, som helt åbenlyst tjener penge og formentlig endda mange penge på at begå kriminalitet i vores samfund. Det har medført tab af uskyldige menneskeliv, vold i gaderne og andre ubehageligheder. Der er ikke nogen tvivl om, og det tror jeg sådan set at vi alle sammen er enige om – jeg er i hvert fald ikke den første, der siger det – at det er noget, vi skal bekæmpe. Om vi så kan gøre det ved at opløse eksisterende rocker- og bandegrupper, er der flere elementer i.

Jeg tror ikke, at jeg kan sige noget, der er særlig nyt. Der er her tale om Folketinget og ikke om en domstol. Det er sådan, at man ifølge grundloven kan opløse foreninger ved dom, hvis de forsøger at opnå deres mål ved vold, anstiftelse af vold osv. Regeringen kan så gå ind og lave en foreløbig opløsning af en forening, men det skal så straks indbringes for domstolene. Det er altså bare ikke vores opgave som Folketing. Det er anklagemyndighedens opgave. Så er spørgsmålet, hvilket også er blevet taget op flere gange, om regeringen ikke har en pligt til at instruere anklagemyndigheden i at rejse en sag. Jeg vil sige det sådan, at vi jo har en anklagemyndighed, som samtidig har en forpligtelse til at arbejde inden for objektivitetsprincippet, og hvis det er sådan, at man ikke tror, at man kan vinde en sådan sag, skal man selvfølgelig ikke anlægge den.

Det er en meget teoretisk og næsten metafysisk diskussion, vi er ude i, men lad os antage, at det overhovedet er muligt at forbyde disse enkelte grupperinger og opløse dem ved dom, ville det så hjælpe noget? Jeg tror ikke, at sådan en lov ville få den effekt på selv de mindste, små bander i Sydhavnen eller på Nørrebro, at medlemmer-

ne afleverede en udmeldelsesblanket i foreningen, fordi man ikke ville være medlem af en ulovlig forening. Jeg tror heller ikke, at det ville betyde, at man holdt op med at sælge hash eller give dummebøder eller begå vold, som er nogle af de ting, vi har diskuteret i dag. Faktisk tror jeg, at det, der ville ske, kan være et af to scenarier: Enten ville man rent ud sagt være ligeglad, eller også ville der, som flere andre ordførere har nævnt, være tale om, at foreningen skiftede navn.

Spørgsmålet er jo så, hvad vi i Folketinget kan gøre i forhold til bandekonflikter og bandegrupperinger. Der er flere ordførere, der har nævnt de taskforcebandeenheder, som bliver oprettet. Det synes jeg er en glimrende idé. Vi har snakket om exitprogrammer. Jeg har i hvert fald talt om exitprogrammer. Det tror jeg også at vi alle sammen er enige om er rigtig godt, fordi det kunne hjælpe bandemedlemmer og rockere, som gerne vil ud af miljøet, til at komme ud af miljøet. Vi skal lave mere forebyggende arbejde på gadeplan, så de helt unge, som har problemer, ikke finder et fællesskab i bander og på gaden, men finder et fællesskab sammen med os andre. Så kunne vi sådan set også gå i gang med at angribe indtjeningsgrundlaget for de her grupperinger, f.eks. ved, som jeg har talt om tidligere, at legalisere hash og dermed fjerne det ulovlige hashmarked og lade staten overtage det i stedet for.

Derfor kan Enhedslisten ikke støtte forslaget.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ingen bemærkninger. Tak til Enhedslistens ordfører. Herefter er det den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

Kl. 16:28

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Fra konservativ side har vi ikke ændret holdning, siden vi sidst diskuterede det her spørgsmål. Vi har stadig væk den opfattelse, at i det omfang det kan lade sig gøre og der er udsigt til at det kan lade sig gøre at forbyde de her foreninger, er vi sådan set positivt indstillet over for det. Men vores fremgangsmåde er, at vi starter med at spørge, hvordan Rigsadvokaten ser på det her, og hvad hans vurdering er af, om en sådan sag kan holde i byretten. Og så længe Rigsadvokaten siger, at der ikke er tilstrækkelig grund til at tro, at man kan vinde en sådan sag, er der ingen grund til, at vi spilder retssystemets tid med det. Der er jo i øvrigt også den store risiko forbundet med det, at hvis man så førte sådan en sag, selv om man ikke havde udsigt til at vinde den og staten dermed ville tabe sagen, så er det en blæstemping af de pågældende bander og klubber, og den synes vi i hvert fald ikke de skal have at hænge op på væggen i klubhuset, så de kan vise, at de er blevet godkendt af retssystemet.

Jeg skulle i øvrigt hilse fra Liberal Alliance og sige, at de heller ikke kan støtte beslutningsforslaget og ville have brugt nogenlunde samme argumenter, som jeg her har fremført.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ingen bemærkninger. Tak til den konservative ordfører. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:30

(Ordfører for forslagsstillerne)

Peter Skaarup (DF):

Tak for debatten om Dansk Folkepartis beslutningsforslag nr. B 5 om opløsning af kriminelle bander. I grundloven står der jo sort på hvidt, og jeg læser op:

»Foreninger, der virker ved eller søger at nå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bliver at opløse ved dom.«

Det står i grundlovens § 78. Altså, foreninger, der virker ved vold, skal opløses. Det er jo sådan set det, der er essensen i det beslutningsforslag, vi behandler i Folketinget i dag, og som herfra går i udvalgsbehandling i Folketingets Retsudvalg. Jeg synes, at det er unødvendigt at remse skud- og voldsepisoder op gennem de seneste år, for der har været rigtig, rigtig mange af dem. Her er det formentlig rockere eller indvandrerrelaterede personer, der har forårsaget uhyggelig mange ulykkelige skæbner i vores land, og de pågældende står desværre bag en meget stor procentdel af al personfarlig kriminalitet eller er involveret på den ene eller den måde i en meget stor procentdel af al personfarlig kriminalitet her i landet.

Jeg vil komme med nogle konkrete eksempler og undlade den store opremsning. De eksempler er relevante i forhold til det her forslag. I 2008 skød og sårede bandemedlemmer fra Hells Angels' støtteklub AK81 et medlem af den såkaldte Trillegårdsbande. Det skete på en McDonaldsrestaurant i det nordlige Aarhus. Det var rent ud sagt et mirakel, at ingen andre af de tilstedeværende, hvoraf mange var børn, kom til skade. Efterfølgende valgte det ene af AK81-medlemmerne at vidne imod AK81 og Hells Angels. Vidnet fortalte om organisationens virke. Vidnet fortalte om, at penge fra salg af narko går til en såkaldt slikkasse, som igen betaler for indkøb af våben. Med andre ord er det altså i klubbens regi, at kriminaliteten finder sted. Der er ikke tale om enkeltstående individer, der begår kriminaliteten hver for sig pø om pø. Nej, der er tale om, at de pågældende alle sammen var medlemmer af Hells Angels eller af støtteklubben, og at man på forskellig vis i klubbens regi var sammen om den her kriminalitet.

I september 2011 afgjorde Københavns Byret så, at rockerklubben Hells Angels har været i krig med en række indvandrerbander i København, og det er i øvrigt en sag, der er blevet appelleret. Der får vi at se, hvordan den sag udvikler sig, men karakteristisk for en række af de sager, vi kender både fra rockermiljøet og fra indvandrerbandemiljøet, er det, at det er i regi af klubben, at kriminaliteten foregår. Uanset om klubben er Bandidos, Hells Angels, den internationale klub Black Cobra eller Blågårdssanden, eller hvad de nu hedder, er de karakteriseret ved, at tilhørsforholdet og rekrutteringen finder sted til klubben, og at kriminaliteten foregår i klubbens regi.

Jeg kunne jo blive ved med at opremse de her sager, men det synes jeg ikke der er grund til, for der har som bekendt været en bandekrig i gang på større eller mindre niveau igennem de seneste år. Det gælder ikke mindst i København, men det har jo også bredt sig andre steder hen, som flere ordførere var inde på, og derfor prøver man på forskellig vis at dæmpe op for det, ikke bare i hovedstadsområdet, men også i resten af landet.

Vi skal huske på, at de her eksempler er andet og mere end nogle hårrejsende historier om bander, der er i krig med hinanden. Det er også historien om, hvordan der i Danmark findes personer, der lader hånt om landets love og uskyldiges sikkerhed, og det er historien om, at man danner sine egne organisationer med det formål at udøve kriminalitet og berige sig på andres bekostning. Det skal vi som samfund ikke finde os i, og derfor er vi nødt til at tage de skrappeste midler, vi overhovedet kan finde på i Folketinget, i brug for at bekæmpe den slags aktiviteter.

Der findes en bog, der hedder »Kronvidnet«, hvor journalist på Berlingske Morten Frich, der har fulgt de her sager igennem mange år, beskriver et eksempel på en rockerrelateret person. Han hedder Kasper Vetter, og han har haft en løbebane, hvor han har været i indkredsen af de aktiviteter, og hvor det er helt tydeligt, at det er i foreningens eller klubbens regi, at de kriminelle aktiviteter foregår. Jeg kan anbefale læsning af bogen. Jeg går ud fra, at formanden dog tillader få reklameindslag her i Folketinget for gode bøger, der er

værd at læse for ikke mindst Folketingets medlemmer af Retsudvalget.

Kl. 16:35

Konkluderende vil jeg sige, at når grundloven siger, at foreninger, der virker ved vold, bliver at opløse ved dom, betyder det ikke bare, at regeringen *kan* opløse sådan nogle foreninger. Nej, det betyder, at regeringen *skal* opløse sådan nogle foreninger. Man *skal*, det er en pligt, at opløse sådan nogle foreninger, hvis vi skal tage grundloven alvorligt, og det skal vi jo som folketingsmedlemmer. Når vi vælges første gang, markerer vi jo på højtidelig vis, at vi vil sikre, at grundloven holdes i hævd. Det gør vi faktisk kun ved at overholde grundloven og ved at sikre, at vi tager de paragraffer i grundloven alvorligt.

Jeg mener så rigeligt, at jeg både i beslutningsforslaget på Dansk Folkepartis vegne og i det indlæg, der er holdt nu, har fortalt om, at det er de nævnte foreninger, som vi taler om her, der virker ved vold. Så alle tilrådeværende oplysninger taler for, at her skal vi bruge grundlovens § 78. Det kan jo så godt være, at det, der tales allermest om i øjeblikket i forhold til bandekriminalitet, er ovre på den anden side af Øresund, i Malmø, hvor der foregår det ene drab efter det andet, og at bandekrigen ikke sådan i offentligheden ser ud til at rase så voldsomt, som den har gjort, i København, men det betyder jo på ingen måde, at de her grupperinger er holdt op med at bruge vold. Vi kan se fra det tidligere forslag, vi diskuterede for lidt siden, om dummebøder, at det foregår i fuldt flor.

En voldsom bandekonflikt kan formentlig uden videre bryde ud igen med repressalier, hævn drab osv., som vi har set det tidligere, hvis vi bare slipper det mindste tag i de her grupperinger. Som nævnt er bandekriminaliteten lige ovre på den anden side af Øresund nærmest eksploderet. De seneste 2 måneder har man været plaget af adskillige skyderier, hvoraf seks indtil nu har været med dødelig udgang. Vi skulle meget nødig nå dertil igen, at vi skal have bandedrab i Danmark, før politikerne reagerer på det, der er sket.

Så kan man kigge sig rundt omkring, og det gør man jo nogle gange, når man skal træffe beslutninger i Folketinget, for at se, om der er andre lande, hvor man har erfaringer med de her ting, eksempelvis nabolande. Der er det jo sådan, at den tyske delstat Slesvig-Holsten har forbudt såvel en Bandidosafdeling som en Hells Angels-afdeling med det resultat, at de pågældende i stedet er rykket over grænsen og har etableret afdelinger i Sønderjylland. Det bliver det jo ikke meget bedre af, men i Tyskland har man trods alt gjort en indsats på det her område. Det er jo helt hen i vejret, at vi ikke har forbudt – og jeg forstår ikke, hvorfor vi ikke har gjort det for længst – kriminelle bandegrupperinger og andre kriminelle bander, der opererer så let, som de trods alt gør, selv om de bliver presset forskellig vis.

Så lad os med grundloven i hånden, og det skal egentlig være min afsluttende bemærkning, forbyde de her voldelige rocker- og indvandrerbander, og lad os nu, når der ikke er et flertal i Folketinget, der vil det i dag, fortsætte udvalgsbehandlingen i Folketinget og spørge bl.a. regeringen, hvad der skal til, før man vil bruge grundlovens § 78. Skal vi have Rigsadvokaten til om 5 år, eller hvornår man kan samle sig sammen til det, at komme med en anbefaling, eller kunne det være, at regeringen vil tage grundloven seriøst?

Kl. 16:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg kan forstå, at fru Anne Baastrup havde en bemærkning. Så skal man lige trykke på knappen ... et øjeblik, vi skal lige have teknikken sat til.

Fru Anne Baastrup.

Kl. 16:40

Anne Baastrup (SF):

Jeg fik ikke svar. Jeg fortalte hr. Peter Skaarup, at der var mulighed for, at det bredte sig til mere end det, det handler om, og jeg spurgte: Hvad vil konsekvensen blive, hvis vi trodser Rigsadvokaten, som jo er den person, det embede, der skal føre sagen ved Højesteret? Hvad vil konsekvensen blive, hvis Højesteret går ind og fortolker grundlovens bestemmelse om foreningsfrihed og konstaterer, at denne bestemmelse ikke er opfyldt ved den lov, som hr. Peter Skaarup mener vi har pligt til at lave? Hvad vil konsekvensen så blive? Hvad vil den fremtidige mulighed så være for at sætte HA, Bandidos, eller hvem det måtte være, i bad standing i den offentlige opinion og forhindre, at unge ikke bliver interesseret i det?

Jeg troede rent faktisk, at hr. Peter Skaarup havde gennemtænkt hele forløbet, for hr. Peter Skaarup vil jo ikke unddrage en sådan organisation muligheden for at klage eller at indbringe sagen for domstolene, vel – eller hvad?

Kl. 16:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:41

Peter Skaarup (DF):

Jamen selvfølgelig har jeg gennemtænkt hele forløbet og skal gerne svare på spørgsmålet, men jeg vil først lige sige, at inden vi gennemtænker hele forløbet med, hvordan rekrutteringen vil være i den situation, så skal vi jo følge grundloven, og det, beslutningsforslaget går ud på, er nemlig at forbyde foreninger, der virker ved vold.

Derefter kan vi gå over til analysen, og den er for mig at se klar, for Rigspolitiets banderapporter har igennem de seneste år vist, at der er sket en eksplosiv stigning i antallet af bandemedlemmer og tilhængere. Og hvis vi skal have gjort noget ved det, skal der så at sige en chokeffekt til, og en chokeffekt vil være et forbud, dvs. en sag, der føres ved domstolene med påstand om forbud. Og skulle en sådan sag, når den er færdig om nogle år – den vil formentlig blive appelleret af nogle af de her organisationer og prøvet ved flere instanser i retssystemet – ende med, at man på det tidspunkt måtte nå frem til, at foreningen alligevel ikke kan forbydes, så er jeg sikker på, at det vil have haft den kæmpe præventive effekt, at forældre kan sige til deres unge mennesker, at de skal lade være med at gå ind i det skidt, for det er noget, som nogen, nemlig Folketinget, gerne vil forbyde.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anne Baastrup.

Kl. 16:42

Anne Baastrup (SF):

Jeg tror nu ikke, at de unge, der lader sig rekruttere til bandekriminaliteten, har så godt og tæt et forhold til deres forældre, at forældrene overhovedet har noget som helst at skulle have sagt. Men lad det nu være. Men hr. Peter Skaarup går ud fra som givet, at byretten naturligvis vil følge hr. Peter Skaarup, for hr. Peter Skaarup er klogere end Rigsadvokaten. Er det sådan, jeg skal forstå det? Hr. Peter Skaarup går ud fra, at byretten og landsretten er fuldstændig enige med hr. Peter Skaarup, og at det kun er Højesteret, der går ind og siger: Nej, den gik ikke. Er det sådan?

Hvad nu, hvis byretten siger: Den er altså ikke god nok endnu? Det er jo Rigsadvokaten, der ved, hvordan domstolene agerer, det er Rigsadvokaten, der har sagt: Den er ikke god nok endnu. Hvad så, hvis Rigsadvokaten taber sagen i byretten, det tager ikke så lang tid? Tror hr. Peter Skaarup, at man så virkelig vil stå i en situation, hvor

det alligevel ikke bliver så attraktivt at blive medlem af de her organisationer? Jeg tror ikke, hr. Peter Skaarup har gennemtænkt det helt.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:43

Peter Skaarup (DF):

Lige gyldigt hvilken sag der bliver rejst af hvilken som helst anklagemyndighed her i landet, uanset om det er Rigsadvokaten eller lokalt, så ved man på forhånd ikke, hvad resultatet af en sådan sag vil blive. Nogle sager kan være oplagte, nogle kan være mindre oplagte, og nogle er ikke så oplagte, men man ved ikke, om den pågældende bliver kendt skyldig eller ej i den påstand, som anklagemyndigheden kommer med. Sådan vil det også være i forhold til den her sag.

Det, jeg forsøgte at svare fru Anne Baastrup på, var jo det indlæg, som fru Anne Baastrup holdt på SF's vegne med sin lange ordførertale. Fru Anne Baastrup kom frem med noget om, at byretten og landsretten erklærede, at anklagemyndigheden havde ret i, at de pågældende foreninger skulle forbydes, og at Højesteret nåede frem til noget andet – det var det, fru Anne Baastrup nævnte som eksempel, og som jo er den måde, man kunne forestille sig at en sag måske måtte trække i langdrag på – og så mente fru Anne Baastrup, at det var et dårligt signal at sende, hvis Højesteret på den anden side så omgjorde alt det, som byret og landsret havde afgjort. Det var det indlæg, jeg forsøgte at svare på.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:45

Jan E. Jørgensen (V):

Som jeg nævnte i min tale, har vi stor forståelse og sympati for det mål, som Dansk Folkeparti ønsker at opnå med sit beslutningsforslag, men her til sidst hører vi hr. Peter Skaarup plædere for, at det, at Højesteret har sagt, at Hells Angels eller Bandidos, eller hvem det måtte være, er en lovlig forening, skulle give forældre til at bandemedlem mulighed for at sige: Det kan godt være, Højesteret har sagt, det er lovligt, men Folketinget så helst, det var anderledes, så nu kan du godt se, kære lille Jønke – eller hvem det nu måtte være – at det er en rigtig skidt idé at melde sig ind i Hells Angels.

Det er altså for langt ude; det er jeg ked af at sige en fredag her sidst på eftermiddagen til hr. Peter Skaarup, som jeg ellers har et ganske godt forhold til. Og så synes jeg heller ikke, det er helt rimeligt, at det bliver insinueret, at man ikke tager grundloven alvorligt, fordi man er uenig med Dansk Folkeparti i den konkrete sag.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:45

Peter Skaarup (DF):

Altså, når jeg mener, at man ikke tager grundloven alvorligt, er det jo baseret på fakta. Vi har en række sager, vi har tusindvis af domme mod rocker- og indvandrerbander i Danmark, men alligevel vælger man at lade de pågældende foreninger fortsætte med at eksistere. Det er realiteten, og fornuften i det kan vi så diskutere frem og tilbage. Vi mener ikke, det er rimeligt, at man ikke tager grundloven tilstrækkelig alvorligt her; det sker af taktiske grunde, tror vi, fordi man vurderer, at man ikke vil skade den ene part mere end den an-

den og sådan noget. Det tror jeg – gået ind til benet – er det, der kan være årsagen til, at man ikke har ført den sag, som burde føres.

Når jeg så siger ud fra det tænkte eksempel, fru Anne Baastrup kom med – det var det, jeg prøvede at svare på – at det vil have en gevaldig signalmæssig effekt, så er det jo, fordi vi har set en meget voldsom rekruttering til alle banderne igennem de seneste år, og vi venter spændt på Rigspolitiets nye rapport, der sikkert kommer snart, om bandernes situation i 2011. Og i den situation ville det have en gevaldig chokeffekt, hvis Folketinget sagde: Nu indleder vi en forbudssag. Det tror jeg faktisk ville have en effekt over for de unge kommende medlemmer af de her bander, uanset om det er forældre, ungdomsklubber eller skoler, eller hvem det er, de pågældende kandidater til at gå ind i banderne har kontakt med.

Kl. 16:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 16:47

Jan E. Jørgensen (V):

Det er altså en tand for groft af hr. Peter Skaarup. Da jeg blev nyt folketingsmedlem, stod jeg ude i Vandrehallen og skrev under på, at jeg havde tænkt mig at overholde grundloven. Det mener jeg, og det mener jeg alvorligt. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at man insinuerer, at Folketingets flertal ikke tager grundloven alvorligt. Og jeg synes ikke, det er rimeligt, at man insinuerer, at Rigsadvokaten ikke tager grundloven alvorligt.

Jeg har læst og ved udmærket, at der er forskellige juraeksperter, som det hedder i pressens sprogbrug, som har udtalt, at man mener, der er grundlag for at rejse en sådan sag, men der må vi altså henholde os til den kompetence, som vi normalt trækker på, for at man kan finde juridiske eksperter, der mener to vidt forskellige ting om den samme sag, er aldeles ikke noget, der ikke er hørt før. Der må vi altså læne os op ad de vurderinger, vi får fra Rigsadvokaten, og det er simpelt hen ikke rimeligt, at man insinuerer, at Rigsadvokaten og Folketingets flertal ikke tager grundloven alvorligt. Det håber jeg hr. Peter Skaarup vil trække tilbage.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:48

Peter Skaarup (DF):

Jeg trækker ikke noget tilbage. Jeg konstaterer bare, at et flertal i Folketinget har sagt, at det er Rigsadvokaten, der er afgørende for, om der skal indledes en sag. Og der er Rigsadvokaten nogle gange blevet spurgt, om Rigsadvokaten mener, der er grundlag for at indlede en sag.

Der er det så, jeg spørger, om vi fra Folketingets side, fra regeringens side bare skal sige, at så er det sådan, det er. Hvis Rigsadvokaten sagde noget helt andet eller noget helt tredje, skulle vi så bare sige, at det så er Rigsadvokaten, der bestemmer det her? Eller skulle vi en gang imellem måske bruge vores beslutningskraft i Folketinget, valgt af borgerne, til at lovgive, til at sikre det, der er vores pligt, som Gorm Toftegaard Nielsen siger, strafferetseksperter, der underviser fremtidige jurister i Danmark? Det synes jeg vi skulle gøre. Så der er vi ikke enige.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren for forslagsstillingerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Såfremt ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 16:49

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fra statsministeren har jeg modtaget følgende meddelelse:

»Efter at have modtaget Hendes Majestæt Dronningens reskript af 25. januar 2012 om, at Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Marie tirsdag den 24. januar 2012 kl. 08.27 på Rigshospitalet har fået en datter, skal jeg anmode formanden om at give Folketinget denne meddelelse.«

Hvilket hermed er sket.

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes på tirsdag den 20. februar 2012 kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside, og skal i øvrigt henviser til ugeplanen, der også fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:50).